XXV. évfolyam, 24. szám Ára: 1,80 Ft 1969. június 12.

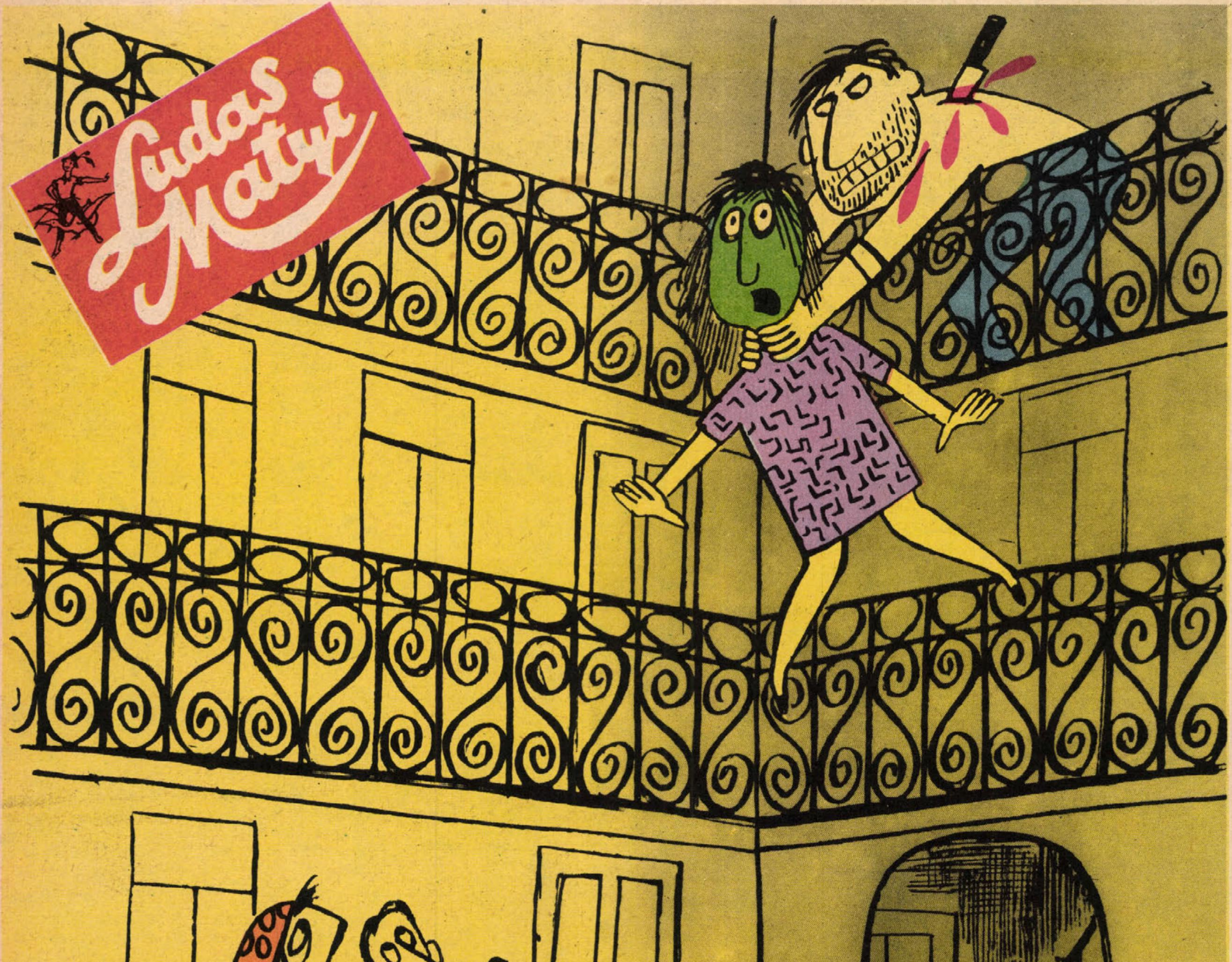
Ludas Matyi
várnai

— Ez most igazi krimi, vagy megint egy paródia?

Várnai György rajza

KEDVES LUDAS!

SÖPRIK A PESTI UTCÁT...

Május első éjszakáinak egyikén történt először... Lidérces álom gyötört. Háborús emlékek kínoztak: tankok dübörögtek felém, bombázók köröztek a fejem fölött. Verejtékezve ébredtem, de még egyre hallottam a borzalmas hangokat.

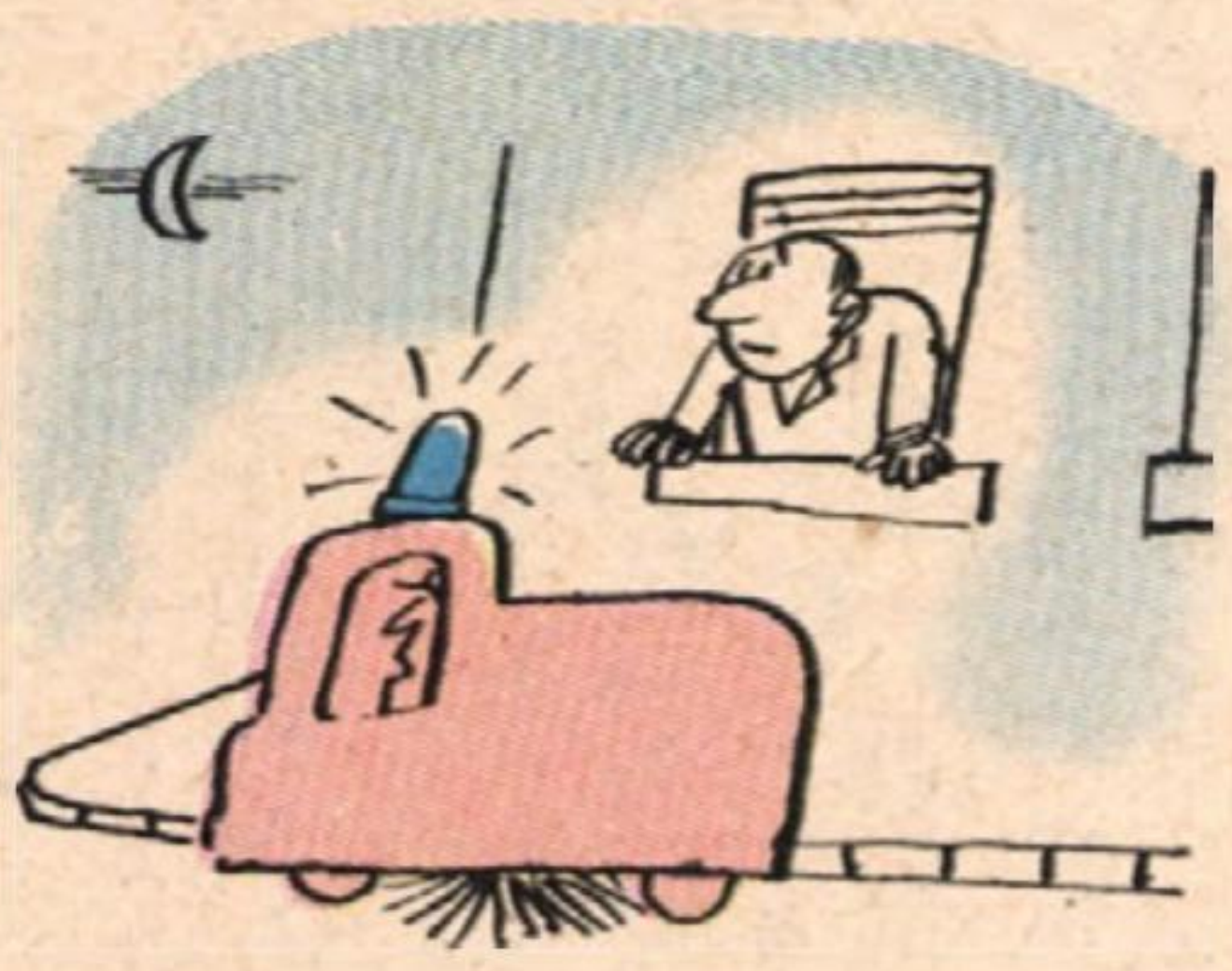

A nyitott ablakhoz támolyogtam, hogy friss levegőt szippantsak. Ott kissé magamhoz térve látom, hogy más ablakokból is bámulják az utcát. Jobban magamhoz térve, észrevettem a forgó sárga villogót és alatta a lomha alkotmányt, söpörte az utcát.

Másnap a szóbeszédből értesültem, hogy a fölriasztott népek, miként magam is, megkönnyebbülve konstatálták, hogy a nyomasztó álmot okozó dübörgés a legtökéletesebb béke hangja. Mindenki megnyugodva tért vissza ágyába és aludt tovább, illetve bevett egy altatót, illetve ébren álmodozva várta a hajnalhasadást.

Miről álmodozik ilyenkor a pesti polgár? A legkülönbözőbb dolgokról.

Én jó alvó vagyok, ezeken az éjszakákon csak azért nem tudok soha újra elaludni, mert gyötör a dilemma: Mi a jobb? Nyugodtan végigaludni az éjszakát, és piszkos utcára lépni reggel, vagy álmatlanul vergődni, de tiszta utcát találni hajnalra?

Avagy elképzelhető ennek a konfliktusnak netán happy-endes megoldása is?

S. L.

FLORIDA

Elromlott a jugoszláv gyártmányú, Florida típusú táskarádióm, még március végén. Akkor azon nyomban elvittem a RÁVISZ KSZ. Lenin krt. 94. szám alatti fiókjába. Április végén mentem érte, de a megjavított készülék helyett csak egy újabb javítási határidőt kaptam. Májusban, amikor újból jelentkeztem náluk, közölték, hogy ehhez a típushoz nincs alkatrész, a javítást tehát nem tudják megoldani. Szerényen megjegyeztem: máskor mondják ezt meg előre, ne csak kéthónapos várakozás után. Ezt kaptam rá válaszul:

— Köszönjük, de maga ne csináljon nekünk programot! Ebben maradtunk.

Horváth Sz. Tibor
a Bp. Honvéd vívóedzője

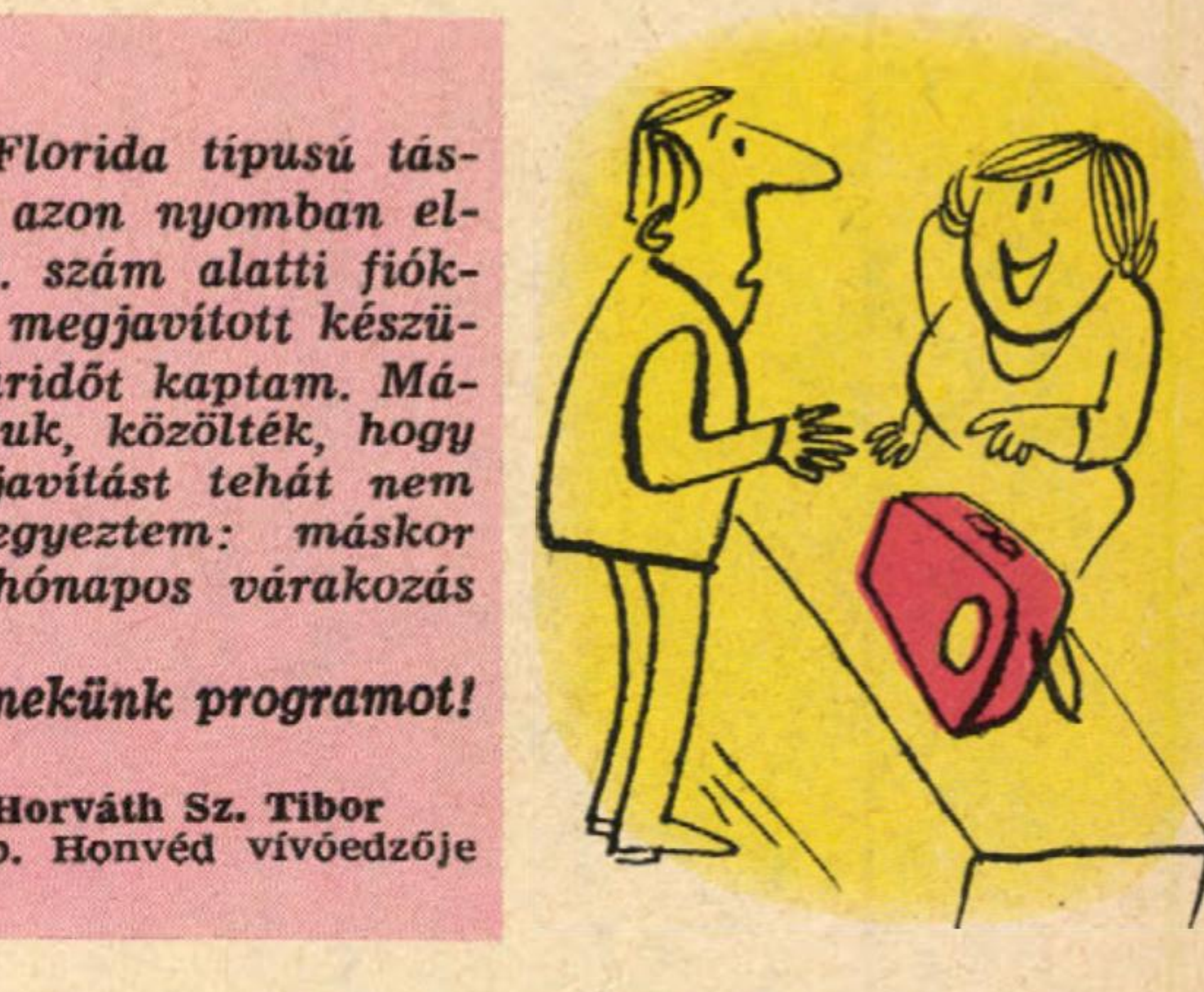

CIPŐPASZTA-BALLADA

Bevallom, most már úgyis mindegy,
rám ne mondják azt, hogy kertelek –
ha csak tehettem, ütöttelek,
és ahol értelek: vertelek...!

Ott rúgtalak, ahol tudtalak!
(Horpadtra rúgdaltam feneked...)
Szinte laposra tapostalak,
bár nem használt nekem, se neked...

Mert amikor hátad felrepedt,
s így szólt fiam, a ripők: „rémes!",
én csak pirrhuszi győztes voltam,
s tetőtől-talpig cipőkrémes...

Szilágyi György

INSTANCIA

A tiszalöki vonalon Debrecenbe utazó munkások nevében, tisztelettel kérem a MÁV debreceni igazgatóságát, szíveskedjék a hajdúnánási és hajdúböszörményi vasútállomást mintegy 250 méterre Debrecen irányába áthelyezni.

Indokolás: A 19–20 kocsit vontató gőzmozdony jóval az említett állomásépület előtt megáll, ennélfogva az utasoknak mintegy 250 métert kell gyalogolniuk, hogy elérjék az állomás épületét és a kijárati kaput. Áthelyezés esetén a gőzmozdony túlhaladna az állomáson, így a szerelvény közepe (kb. 9–10 kocsi) pont az épület előtt állna meg. Az utasoknak ez esetben fele annyit kellene gyalogolniuk.

Amennyiben az igazgatóság egy körlevéllel hatni tudna az említett mozdonyvezetőkre, és a mozdony az állomáson előbbre húzna és úgy állna meg, akkor — esetleg — el lehetne tekinteni e két állomásépület áthelyezésétől.

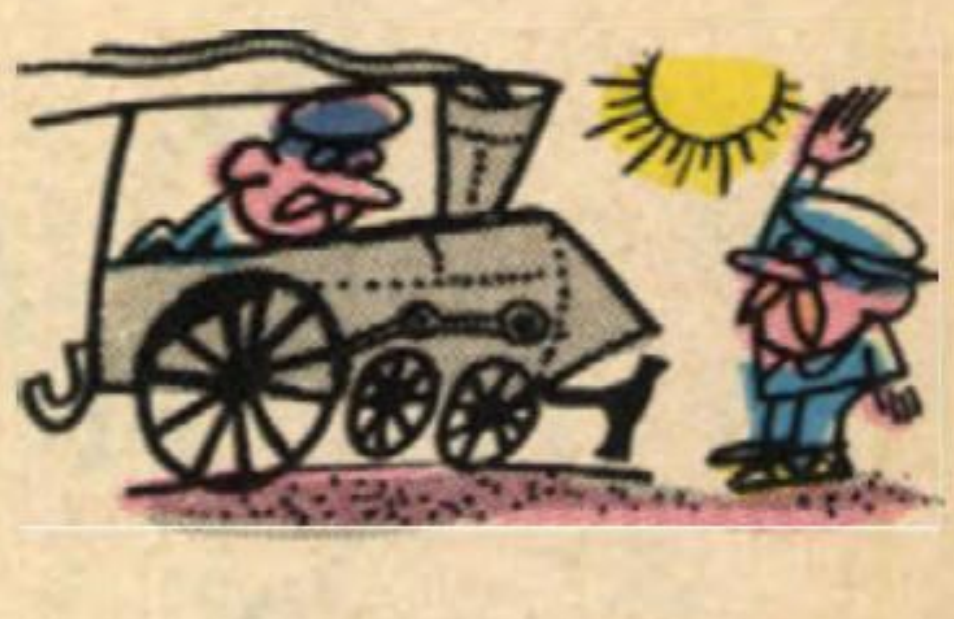

Dénes Géza
Hajdúdorog

MEGLEPŐ

Kéthetes kiküldetésben voltam az NSZK-ban, Frankfurtban. A MALÉV IL—18-as repülőgépén jöttem haza. El akartam kerülni a fáradságos buszutazást a Vörösmarty térig, és az újabb közelharcot egy taxiért, megkértem a légikisasszonyt, hogy rendeljen részemre egy taxit a reptérre. Legnagyobb meglepetésemre közölte, hogy szívesen előjegyzi, de csak dollárért vagy nyugatnémet márkáért.

Meglepő, hogy magyar állampolgár, magyar repülőgépen magyar taxit csak konvertibilis valutáért kaphat.

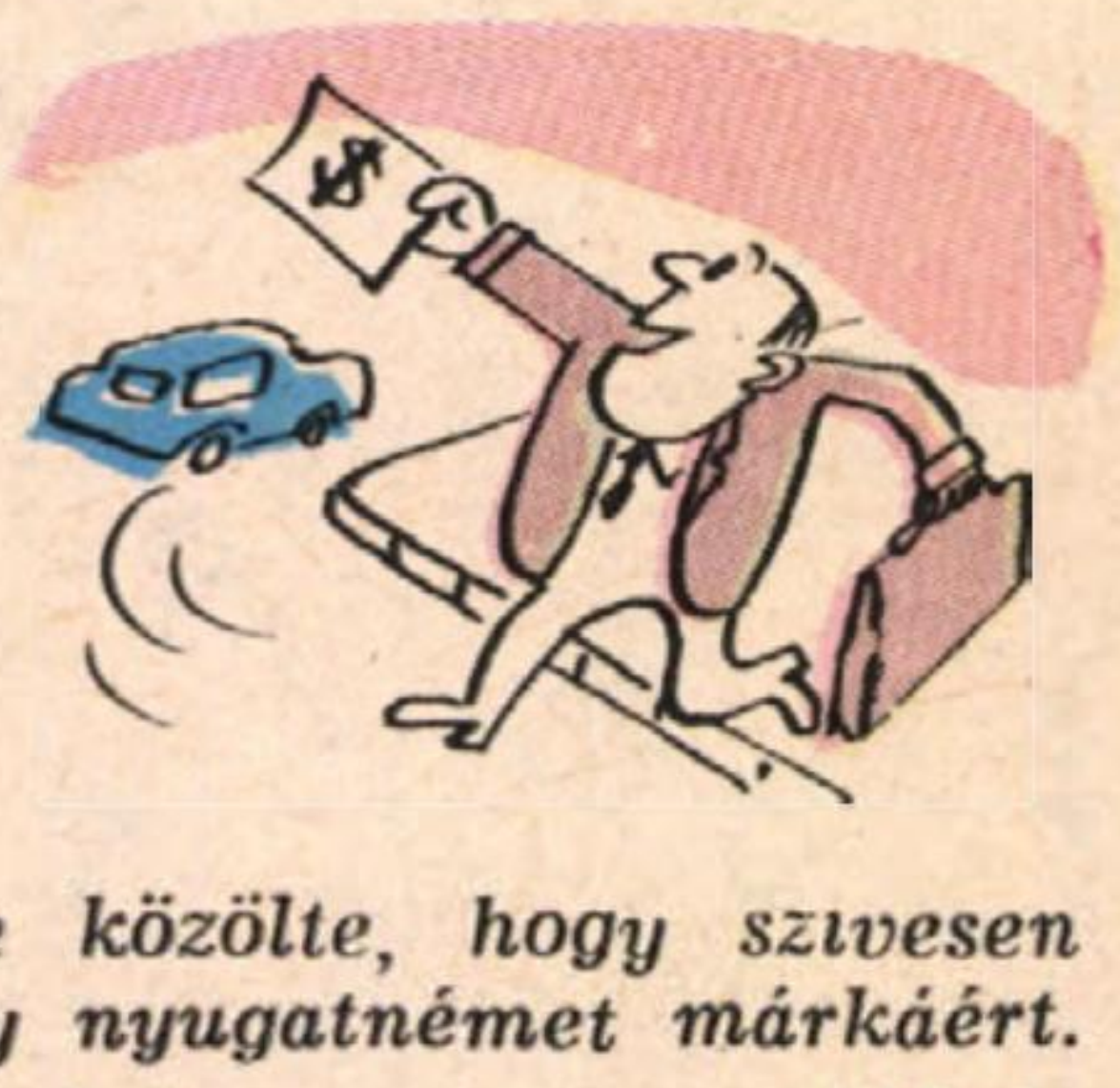

Kárpáti István
kiállításrendező, Budapest

KUTAK

A mi községünkben mindössze két közkút van, gyakran azokban sincs elég víz. A víznek gyakran van kellemetlen mellékize, az az érzésünk, hogy erősen szennyezett. Jó lenne, ha községünk gazdái többet törődnének a lakosság vízellátásával!

Nyírteleki lakosok

A CÍMZETT VÁLASZOL

Múlt év május 30-i számukban több tatai problémát tettek szóvá.

Örömmel értesítem a szerkesztőséget, hogy az elmúlt év alatt sikerült kiküszöbölni a szóvá tett hibákat.

A vasútállomás környékének rendezése jelentős mértékben előrehaladt. Az útépítés befejeződött, a korszerű közvilágítás üzembe helyezése a következő napokban várható. A park is rövidesen elkészül.

A Városi Tanács székházának felújítása befejeződött.

A távolsági autóbuszjáratok végállomásánál megfelelő váróhelyiséget biztosítottunk.

Jelentős az előrehaladás a tatai tó védelme terén is. Elkészült a kb. 50 kh területű ülepítő, amely a tóba érkező vizek tisztítását célozza. Ez év őszén megkezdik és 1971-ben befejezik a tó kotrását.

Megköszönöm a szerkesztőség észrevételeit, úgy érzem, az egy évvel ezelőtt megjelent írás hozzásegített problémáink megoldásához.

Dr. Varga Gyula
vb-elnök,
Tata

BORDÓ

Vettem a férjemnek egy pizsamát, „Alex" névre hallgat, a Sajó menti KTSZ gyártotta Kazincbarcikán. Igazán jóképű: bordó alapon szürke csíkozással. Egyetlen „apró" kifogásom ellene, hogy a fehér ágyneműnket szép bordóra színezte. Legalább írták volna rá, hogy csak bordó ágyneműhöz használható!

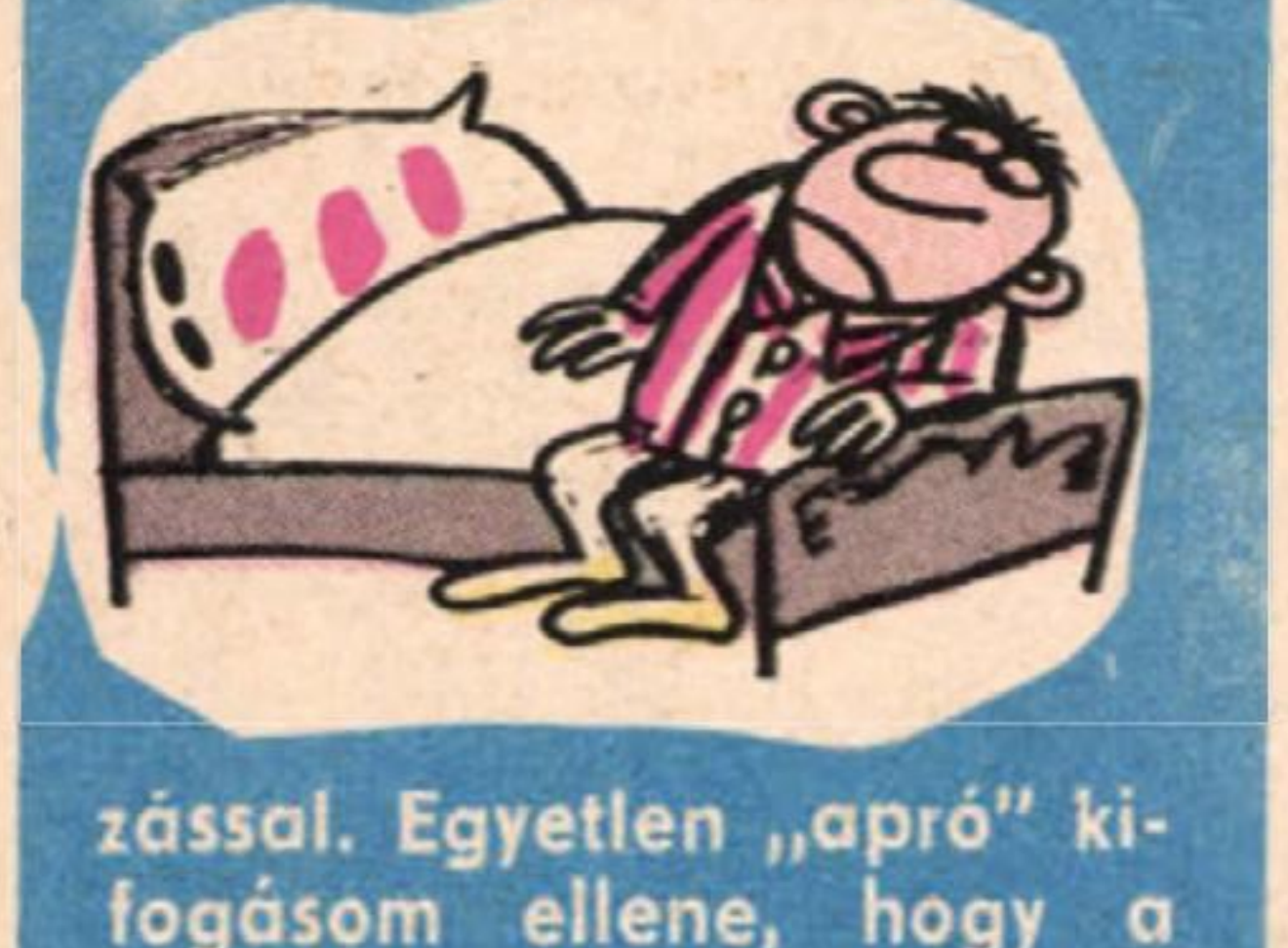

Pencz Lászlóné
Debrecen

PARKETTA

Öt éve húzódik lakásunk parkettájának az átrakása. A házkezelőség 1966 második felére „beütemezett" bennünket, de az átrakásból nem lett semmi. A Ludashoz fordultam segítségért, s annak eredményeként 1968 második felére ismét „beütemezték" a munkát. Lassan már 1969 második felében járunk, de még mindig nem kezdték el.

Csak úgy mellesleg jegyzem meg: a házkezelőség irodájában azóta már kétszer rakták át a parkettát!

Varga Gábor
Bp. II., Gábor Áron u. 43.

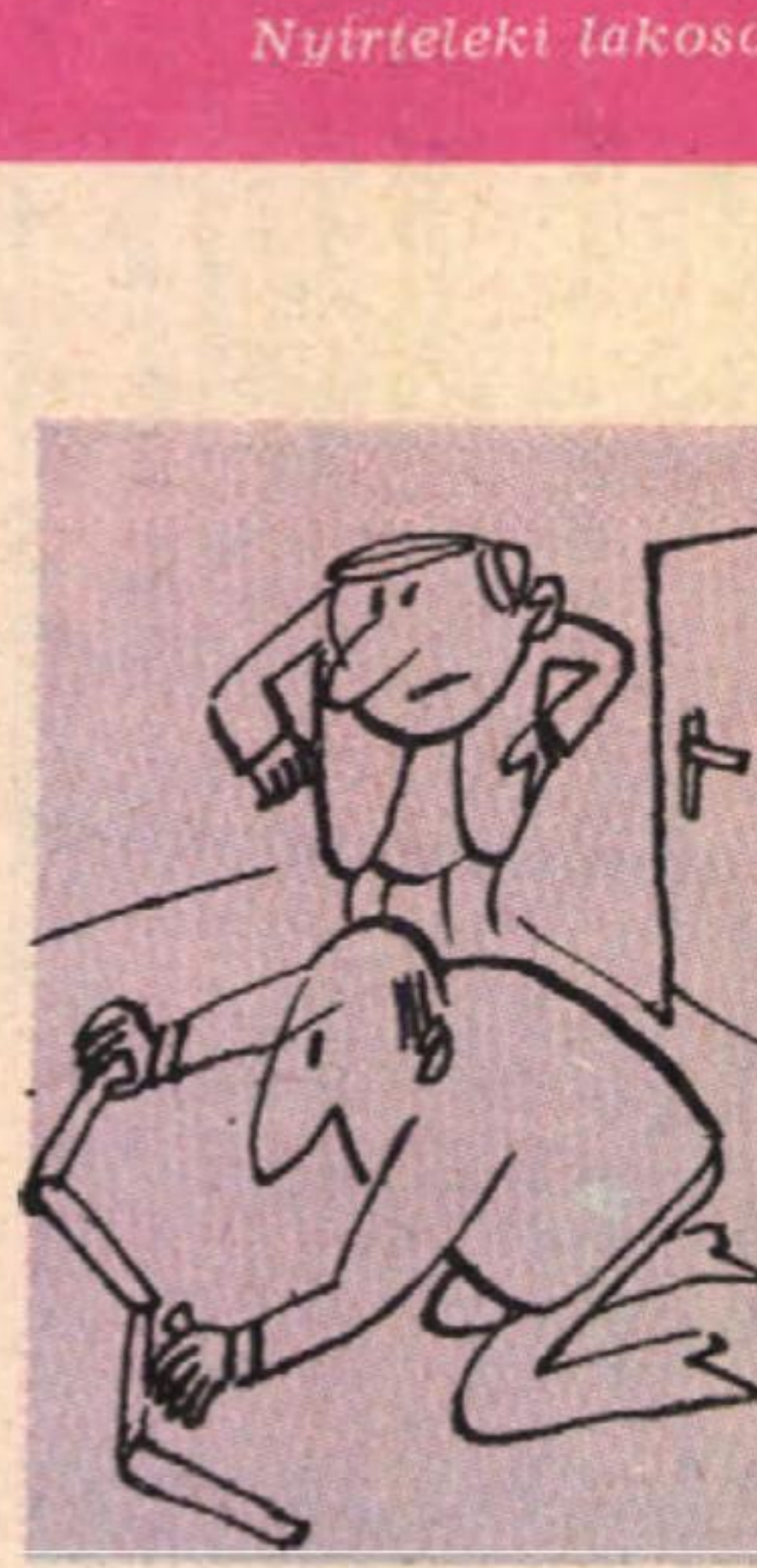

ÁRCÉDULA

A Mázsa téri piacon, a 10304. számú boltban, vásároltam egy csomag csirkeaprólékot. Előzőleg megnéztem a benne levő árcédulát, s láttam, hogy 7 forint 20 fillér van ráírva. Meglepődtem, amikor az eladó — mérés után — mégis 7 forint 80 fillért kért érte. Mivel nem először jártam így, szeretném megkérdezni, hogyan kérhetnek többet az előre megállapított árnál? Vagy miért nem írják rá legalább azt a zacskóban elhelyezett árcédulákra, hogy „Áraink tájékoztató jellegűek!"

Nagy Józsefné
Gyál

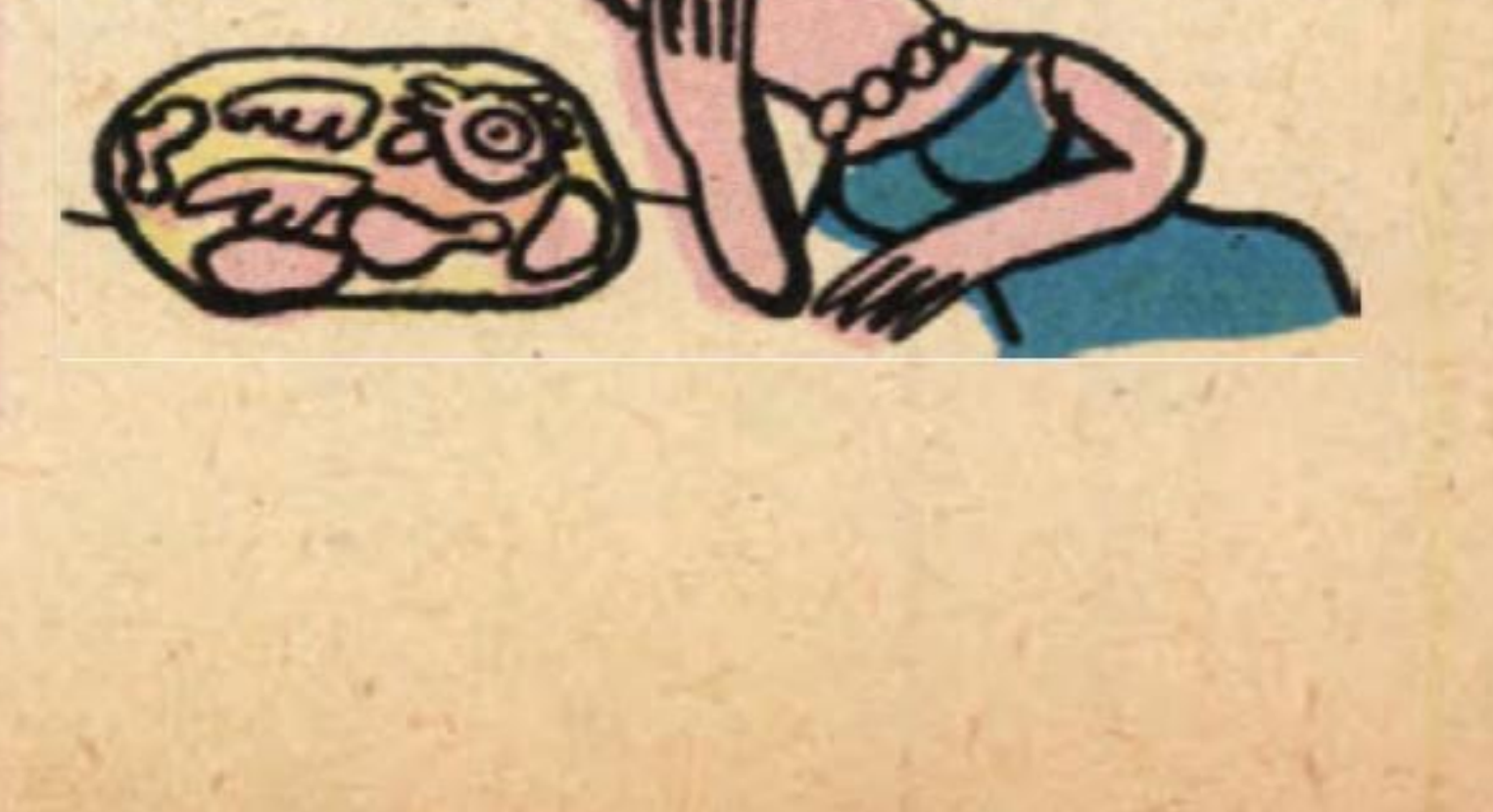

ÉRDEKLŐDÉS

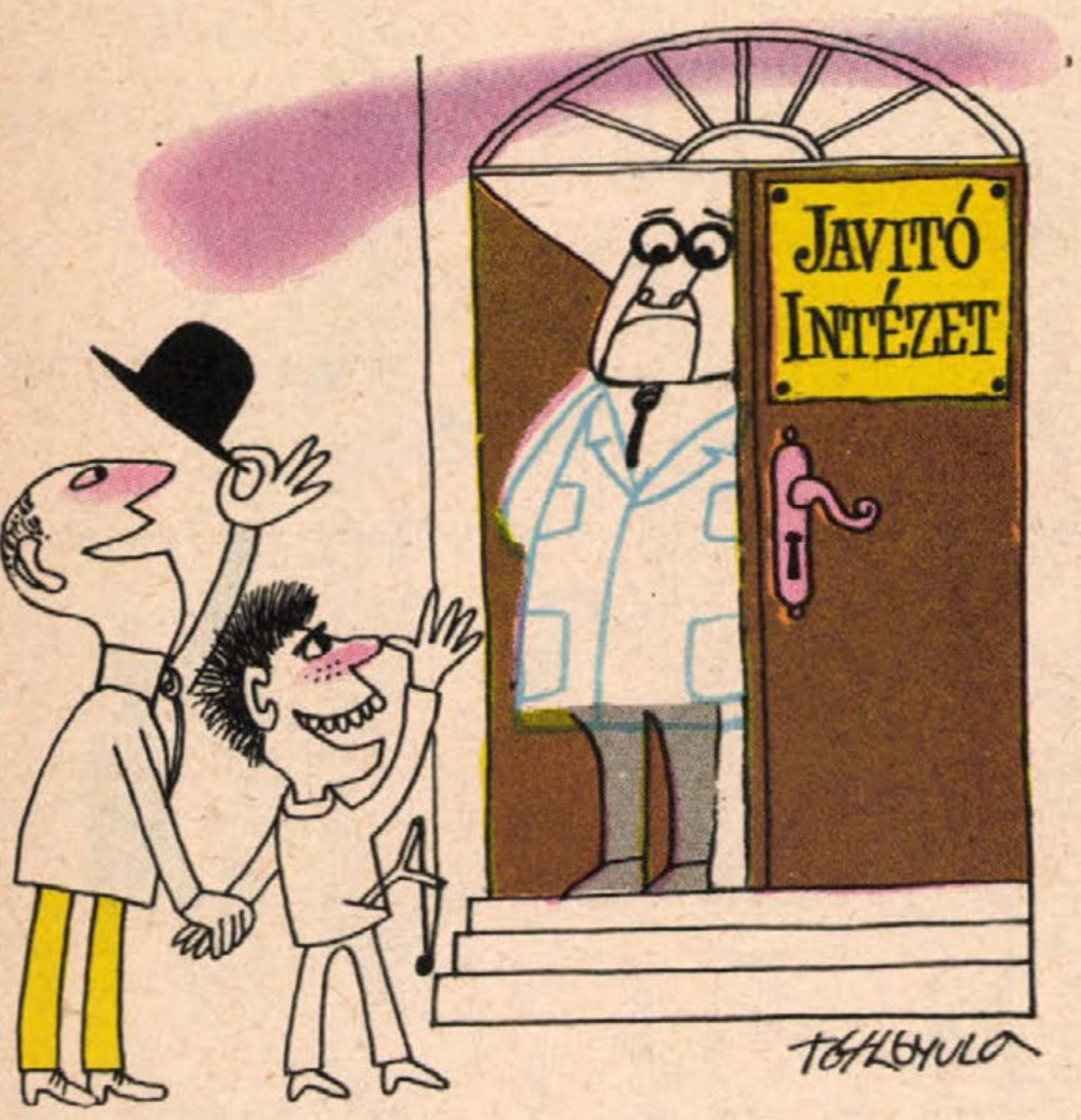

– Mennyi garanciaidővel vállalják a fiamat?

VÁLASZTÁSI HELYZETKÉP

Fülöp György rajza

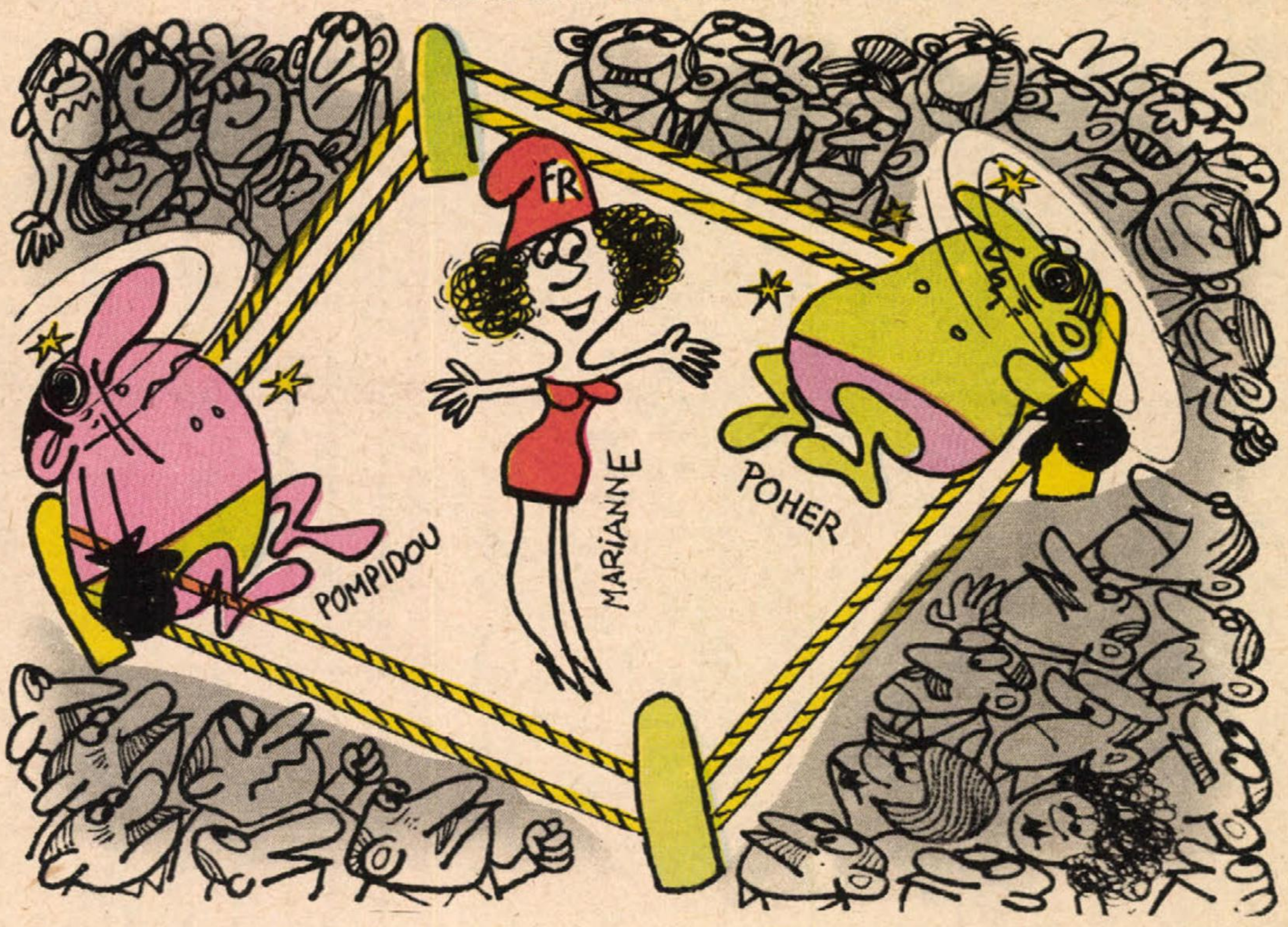

– ...és most következik a második menet!

RÖVIDÜL A MINI

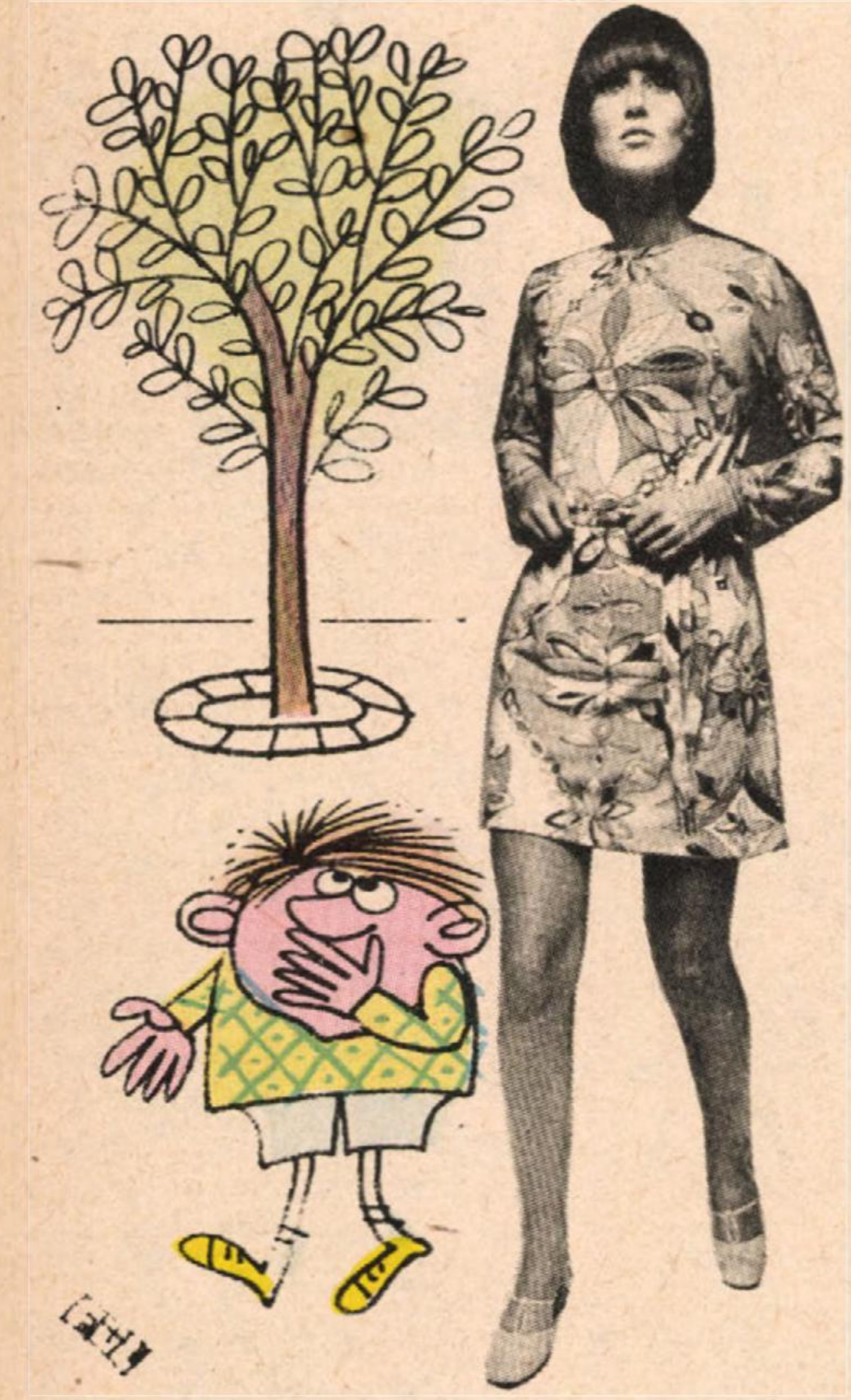

– Úgy látszik, megálltam a növésben, már harmadik éve, hogy a mamám szoknyájáig érek.

VADÁSZNI JÓ

Itt a meleg, megkezdődött a vadászati szezon. Igaza van az IBUSZ-nak, hogy azt hirdeti: Magyarország a vadászok paradicsoma. Alig hiszem, hogy volna még egy tája a földnek, ahol ez a passzió akkora izgalmakat kínál, mint nálunk. Mert, gondoljuk csak meg, mitől vadászat a vadászat. Attól, hogy a vad, amelyet ejteni akarunk, létezik, de nem tömegesen, hanem korlátozott számban. Miféle vadászterület volna az, ahol egymást verik le a lábukról a vaddisznók, elefántok, bölények, úgy kell őket elhessegetni, mint a csirkét a baromfiudvarban?! Az ilyesféle vadászatot minden valamire való sportember megveti. A vadászat mint fogalom, tehát egyidőben sejteti valaminek a létét, és ugyanannak a hiányát, ritka előfordulását. Máskülönben nem vadászatról van szó, hanem irtásról, mint például a szúnyognál, vagy a légynél.

Ezért szeretek én vadászni, s mint mondom, a szezon beköszöntével erre ismét nagy lehetőség nyílik. Már a tavalyi idény sem volt rossz, akkor is sokat vadásztam, de úgy hiszem, az idei minden elképzelést felülmúl. Szenvedélyemet csak szítja, hogy 1969-ben még ritkább a zsákmány, mint a korábbi években, tehát minden tudásomra, vadászleleményemre szükség van, ha nem akarok üres kézzel hazatérni. A tárgyi hűség kedvéért megemlítem, hogy az őszi és téli hónapokban, ugyanez a passzió nem sok örömet kínál nekem, ekkor ugyanis tömegével lehet zsákmányt ejteni, márpedig ez szerfölött unalmas. No, meg télen ennek a fajtának az íze nem eléggé élvezhető.

Ha most hozzáteszem, hogy kimondottan otthonülő, városlakó ember vagyok, aki ha csak nem muszáj, nem teszi ki a lábát Budapestről, bizonyára furcsállják, hogy éppen én prédikálok Hubertus nevében. Nos, éppen erről van szó. Merő tévhit, hogy erdőn, mezőn, lápon, mocsárban, berkekben, ligetekben hódolhatunk ennek a nemes szenvedélynek. Ideje felfedezni, sőt propagálni: Budapest nemcsak fürdőváros, de vadászváros is.

Elmondom, hogyan vadászok én. A napokban is kora hajnalban már talpon voltam. Hosszú, méla lesben ültem, majd követtem a nyomokat, melyek a Wesselényi utca és a Nagykörút sarkára vezettek. Itt egy nagy élelmiszerüzlet meredélyei és omladékai között egy pillanatra feltűnt előttem a zsákmány, de mire odaértem, nyoma veszett. Utánavetettem magam és odakint a laposon, a Nagymezőn megpillantottam néhány vadászt, amint büszkén baktattak hazafelé, tarisznyájukban a zsákmánnyal. Sajnos, a Szent István körúti bozótban ismét elillant előlem. Tudtam, hogy a vonulás ideje a kora délelőtti órákra esik, a Nyugati irányból a Déli irányba, ezért gyermekeimet felfogadtam hajtónak és folytattuk az űzést: délután háromkor már valahol a Hűvösvölgy lankáin jártam, de még mindig nem sikerült egyetlen egyedet sem ejtenem. Már-már ott tartottam, hogy feladom, lábamra mintha ólomsúlyok nehezedtek volna, gyomrom korgott az éhségtől, s ami még rosszabb, nyeldeklőm teljesen kiszáradt.

Ekkor azonban egy sporttársnő rohant szembe velem és tele torokból kiáltotta: — Siessen! A Széna téren van! A Széna téren van!

S valóban, a Széna téren volt! Négyet is ejtettem belőle. Négy üveggel. Mert mondanom sem kell — úgyis tudják, hiszen mi mindannyian egyek vagyunk ebben a szenvedélyünkben —, ez a vadászat a legértékesebb zsákmányra, a sörre ment.

Novobáczky Sándor

TÍZ ÓRA UTÁN

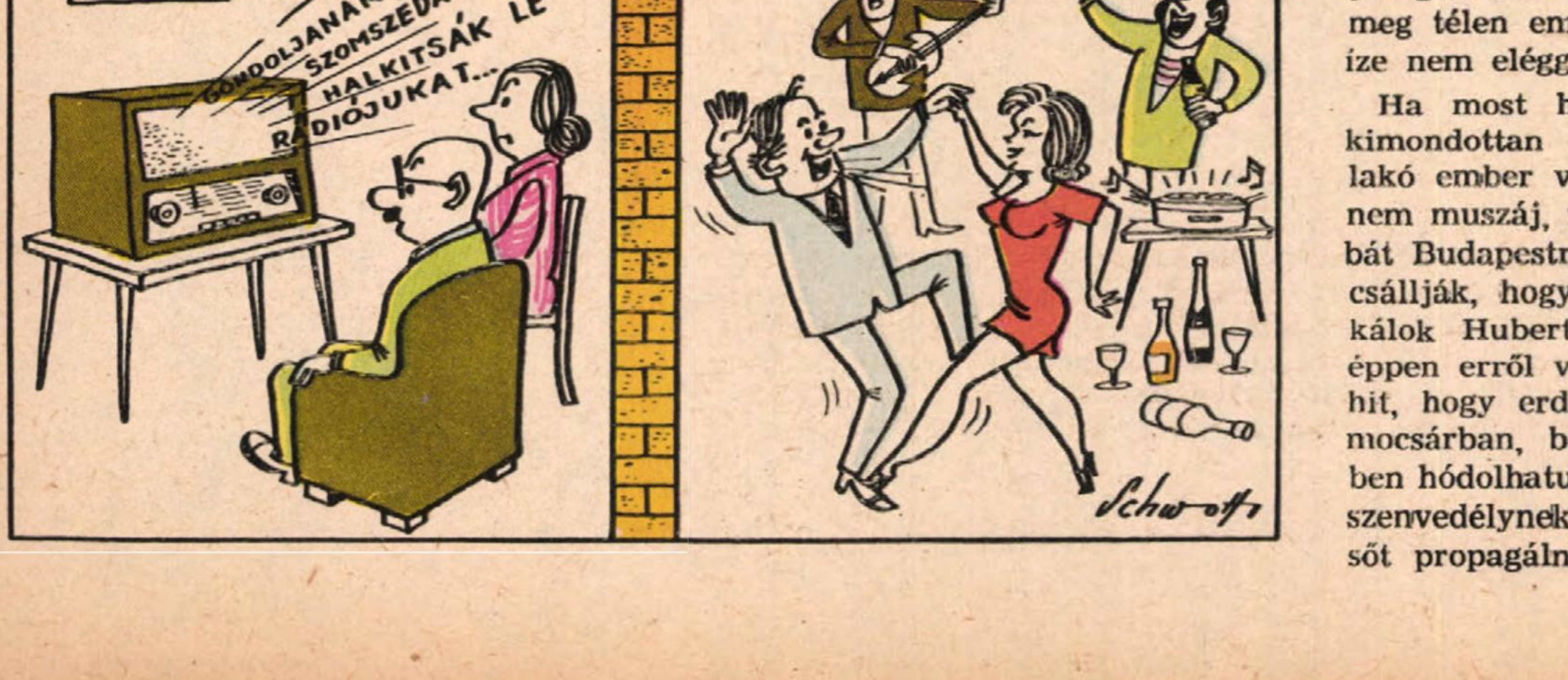
GONDOLJANAK A SZOMSZÉDAIKRA ÉS HALKITSÁK LE RÁDIÓJUKAT...
Schwott

PROBLEMATIKUS ESET

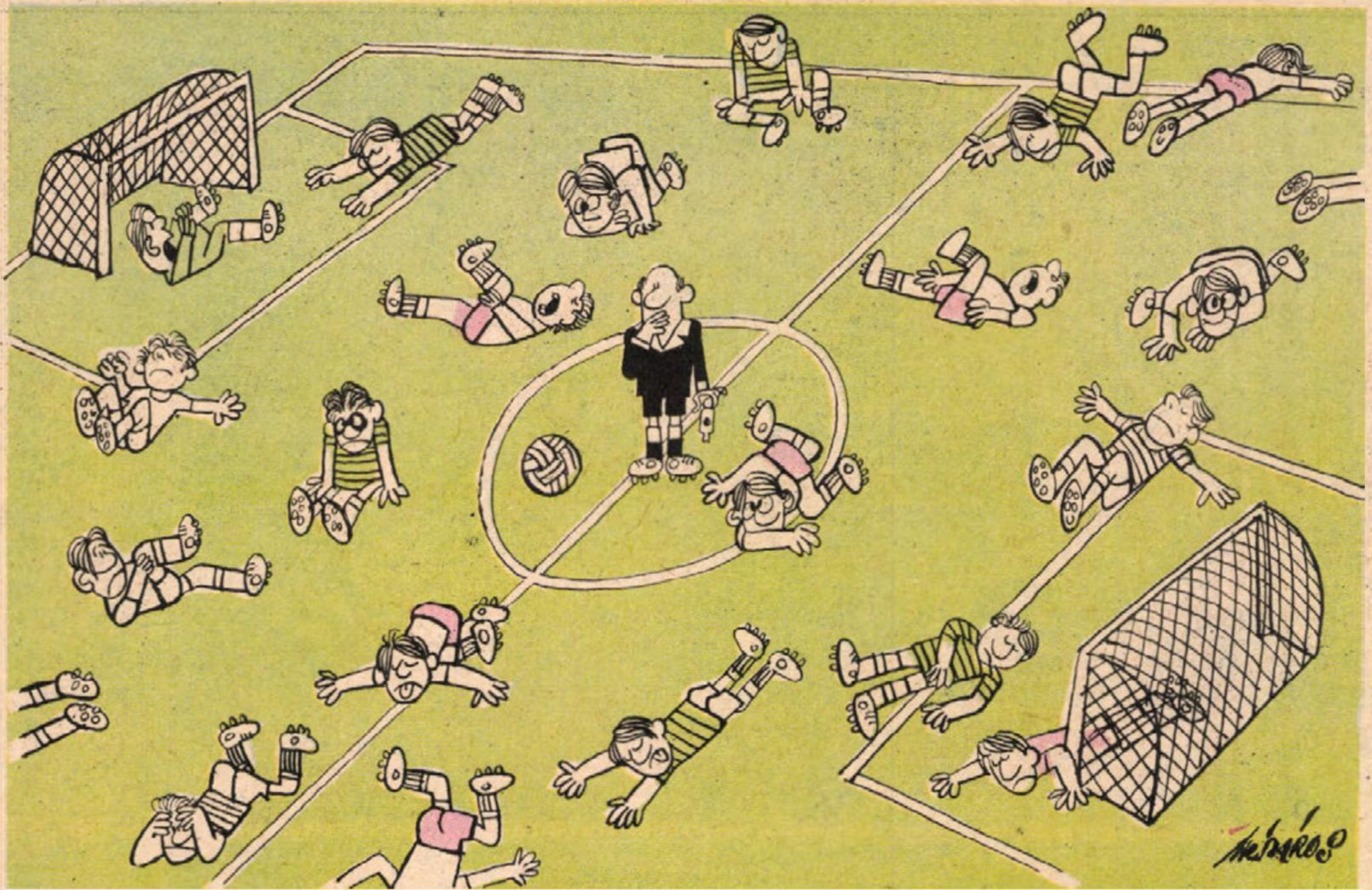

MAI VÉRSZERZŐDÉS

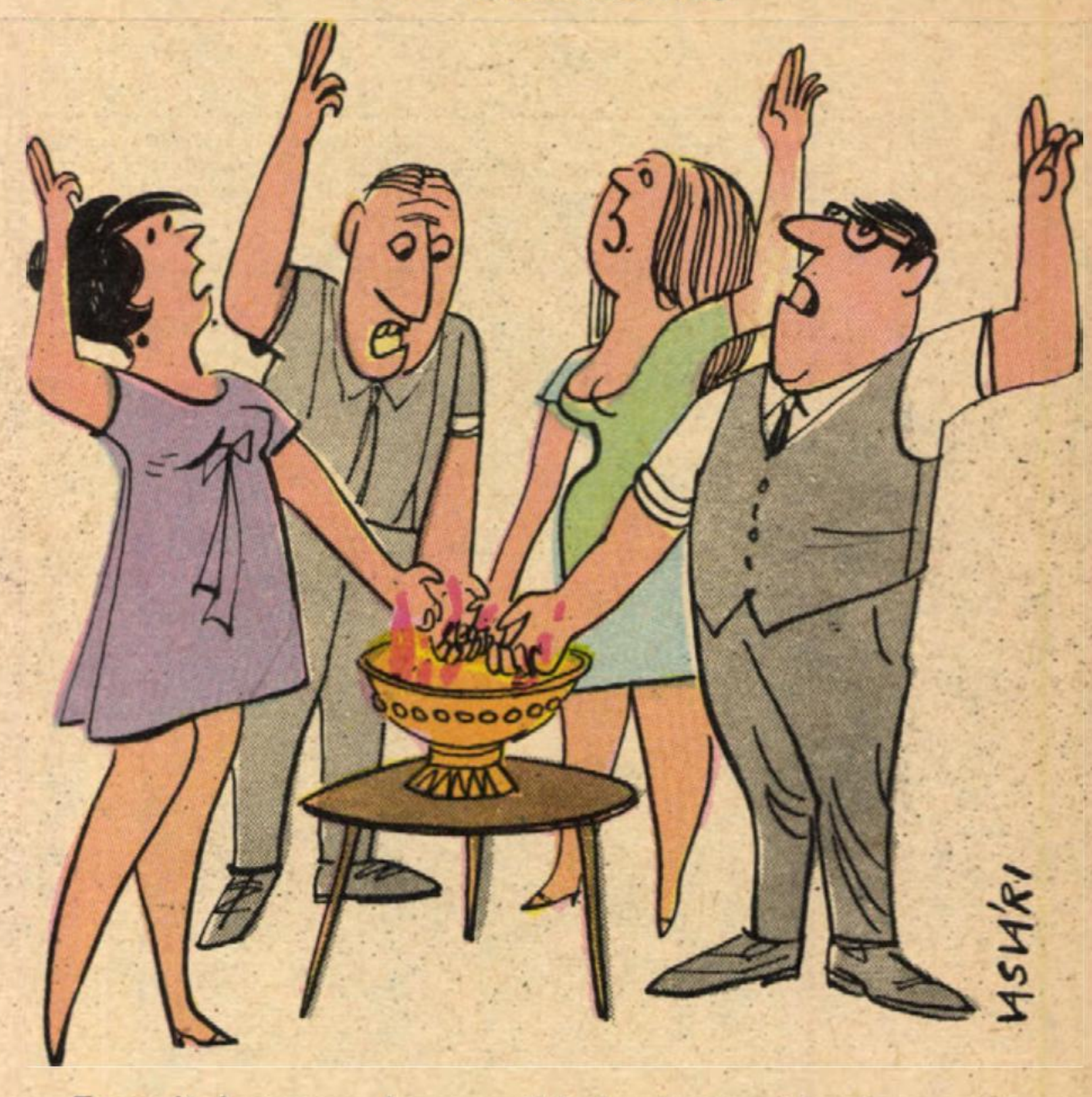

– Fogadjuk meg, ha egyikünknek kocsija lesz, akkor is barátok maradunk!

LÁZADÓ IFJÚSÁG

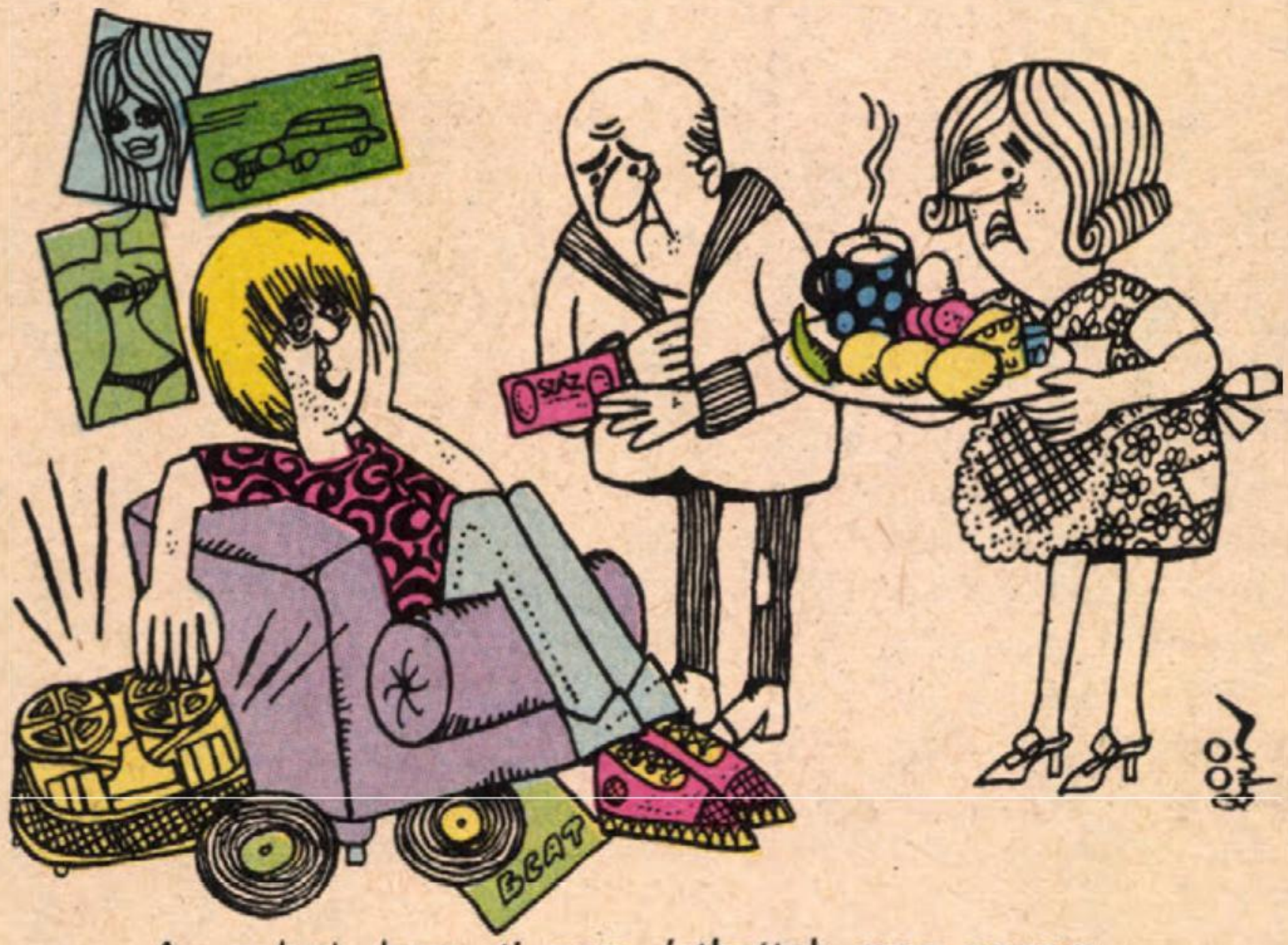

– Az a baj, hogy ti nem érthettek meg engem ...

HATÁSOS SZERKEZET ÁLDOZATOK ELLEN

A „New York Times" tudósítása szerint kitűnő fegyvert találtak fel útonállók ellen. A kis szerkezet akkora, mint egy cigaretta és gombnyomásra olyan nedvet lövell ki, amely a támadó banditát percekre megvakítja, s ilyen módon tehetetlenné teszi.

Az ötletes szerkezetet azóta nagy számban használják a banditák. Olcsóbb, mint a pisztoly és nem csinál akkora zajt.

TELEKSPEKULÁNS

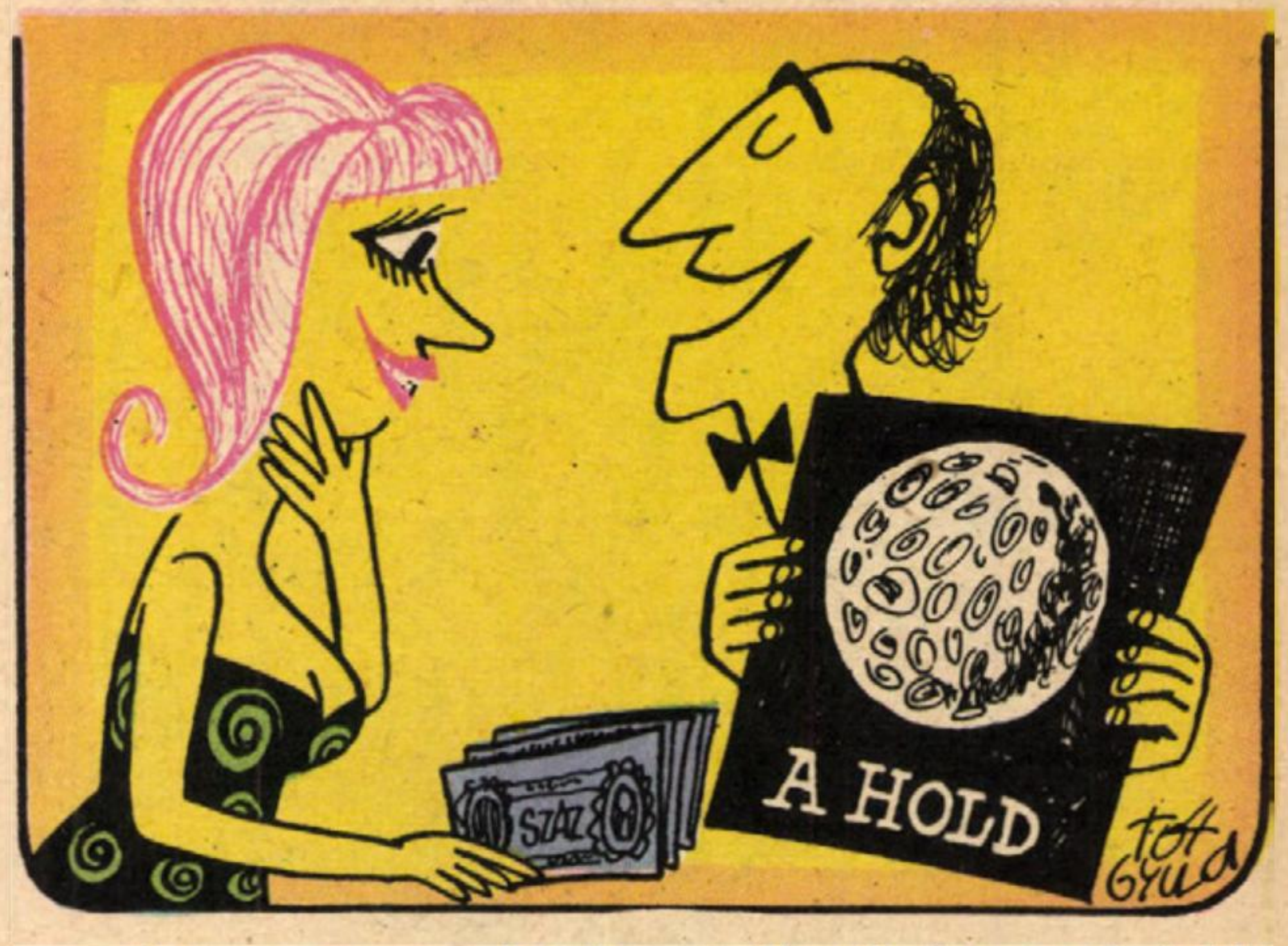

– Asszonyom, van fogalma arról, mit fog ez érni két-három év múlva?

SZÉP, CSÚNYA GYEREK

Minden kisgyerek szép, még az is, aki olyan csúnya, mint Kálmánka, akit a karjaimban tartok. Kálmánka úgy került oltalmam alá, hogy az édesanyja, akivel valaha együtt jártunk elemibe, megállított a közért előtt:

— Jó, hogy találkoztunk. Vigyázz egy kicsit Kálmánkára, amíg bemegyek vásárolni. Különben te nem is ismered még őt. Kétéves, de már beszél. Na, köszönj szépen a bácsinak!

— Buuuu — mondja Kálmánka és jelzi, hogy vegyem fel. Az anyja már ott is hagyott, Kálmánka bőgni kezd, és addig abba nem hagyja, míg fel nem emelem. Ekkor boldogan törli piszkos cipőjét világos nadrágomba, csokoládés kezét pedig fehér ingembe.

Említettem, hogy Kálmánka kissé csúnyácska. Az orra irdatlan nagy és csáléra áll. Cipőgomb nagyságú szemei egymástól távol és teljesen függetlenül forognak. Egyik szemével a Keleti, másikkal a Nyugati pályaudvar felé néz. Ha ehhez hozzávesszük, hogy akkora szeplőket visel, mint egy új forintos, és hogy a haja mind ez ideig elfelejtett kinőni, akkor nem kell hosszasan bizonyítanom, hogy Kálmánka belátható időn belül nem nyer szépségversenyt.

A járókelők is észreveszik ezt, és megütődve nézik a srácot. Aztán engem vesznek szemügyre, és fejcsóválva távoznak. Ekkor feltűnik Zádorné a könyvelésből. Egyenesen nekem rohan:

— Nem is tudtam, hogy magának gyereke van ...

— Ez a gyerek ... — kezdeném, de belémfojtja a szót:

— Gyönyörű. Utyuli-bugyuli ... Na, nevess a nénire, ad neked a néni csokit, egyem azt a kis pisze nózidat!

Kálmánkában megvan a jószándék: vicsorog egyet, mire Zádorné lelkesedése az egeket ostromolja.

— Csodálatosan szép ... Mondja, kire hasonlít?

— Biztosan az apjára ... — mondom.

— Olcsó szellemeskedés ez, kartársam! Le sem tagadhatná, kiköpött az apja — véleményezi és láthatóan összehasonlít minket.

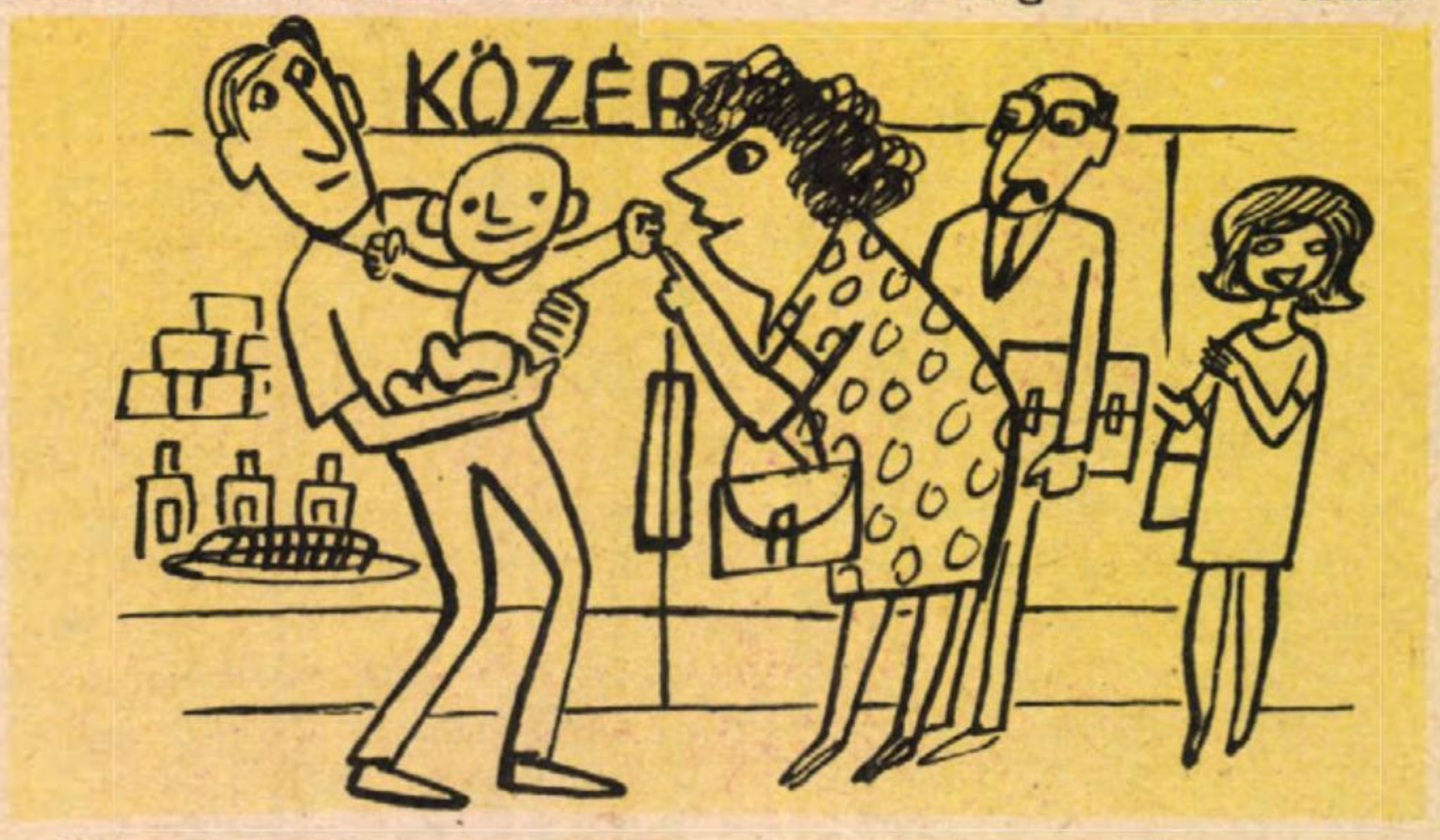

— Ugyanaz az orr, teljesen hasonló tekintet ...

Aztán előkotor egy olvadt csokit, Kálmánka kezébe adja és elviharzik.

Nem sokkal később Kemenesék jönnek:

— Gratulálok. Aranyos kis csöppség — mondja a férj és sürgősen másfelé néz.

— Nincs is nagyobb boldogság, mint a gyöngyöző gyermekkacaj — teszi hozzá az asszony, és Kálmánka bömbölni kezd, mert az előbbi csokit beejtette a gallérom mögé.

Tornyosit nagyra becsülöm, mert előbb ránézett a gyerekre, aztán rám, majd úgy tett, mintha nem vett volna észre. Lesütött tekintettel elinalt.

— Hercig — közli tömören egy másik kolléga. — Olyan kis sűrű, mokány — mondja, majd vigasztalóan hozzáteszi: — Nem lehet mindenki moziszínész.

Mintha valamennyi ismerősöm itt adott volna találkozót. Sorra elém járulnak és perceken át ájuldoznak Kálmánka szépségén, kedvességén.

— Nem kell engem vigasztalni. Ez a gyerek csúnya, de nem az enyém — mondom Heilignének, az irattárból.

— Szégyellje magát! Mit szólna az a drága felesége, ha ezt hallaná? Egy ilyen gyönyörűséget letagadni ... — méltatlankodik, és megvetően elvonul.

Végre megjön a gyerek jogos tulajdonosa:

— Remélem, nem okoztam kellemetlenséget — mentegetőzik.

— Ugyan!! Ellenkezőleg. Öröm egy ilyen szép kis gyerek. Több ismerősöm megállt csodálni, és óriási sikerem volt vele.

A mama boldogan öleli magához Kálmánkát, csókolgatja maszatos arcát:

— Anyuka szépsége, gyönyörűm — becézgeti. Kálmánka egyre szépül karjaiban, és már én is olyan szépnek látom, mint ahogyan egy anya látja gyermekét, még akkor is, ha olyan csúnya, mint ez az aranyos Kálmánka, aki búcsúzásul azt mondja:

— Buuuu — és beleharap a kezembe.

KÖZÉPKORI SZABÓ

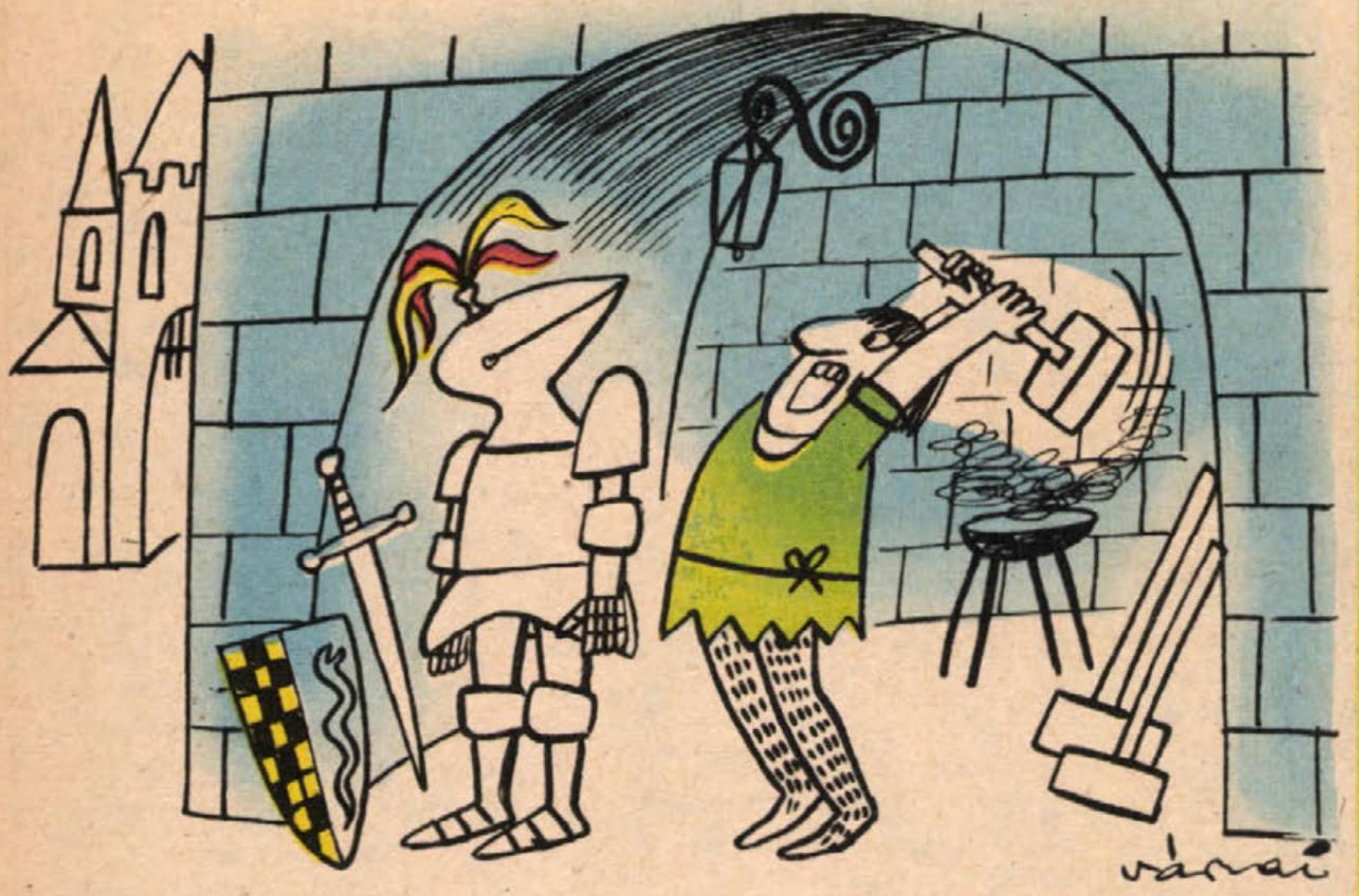

– Mindjárt megigazítjuk aválltömését, vitéz uram…

ÉRTHETŐ VAKSÁG

Császár Tamás rajza

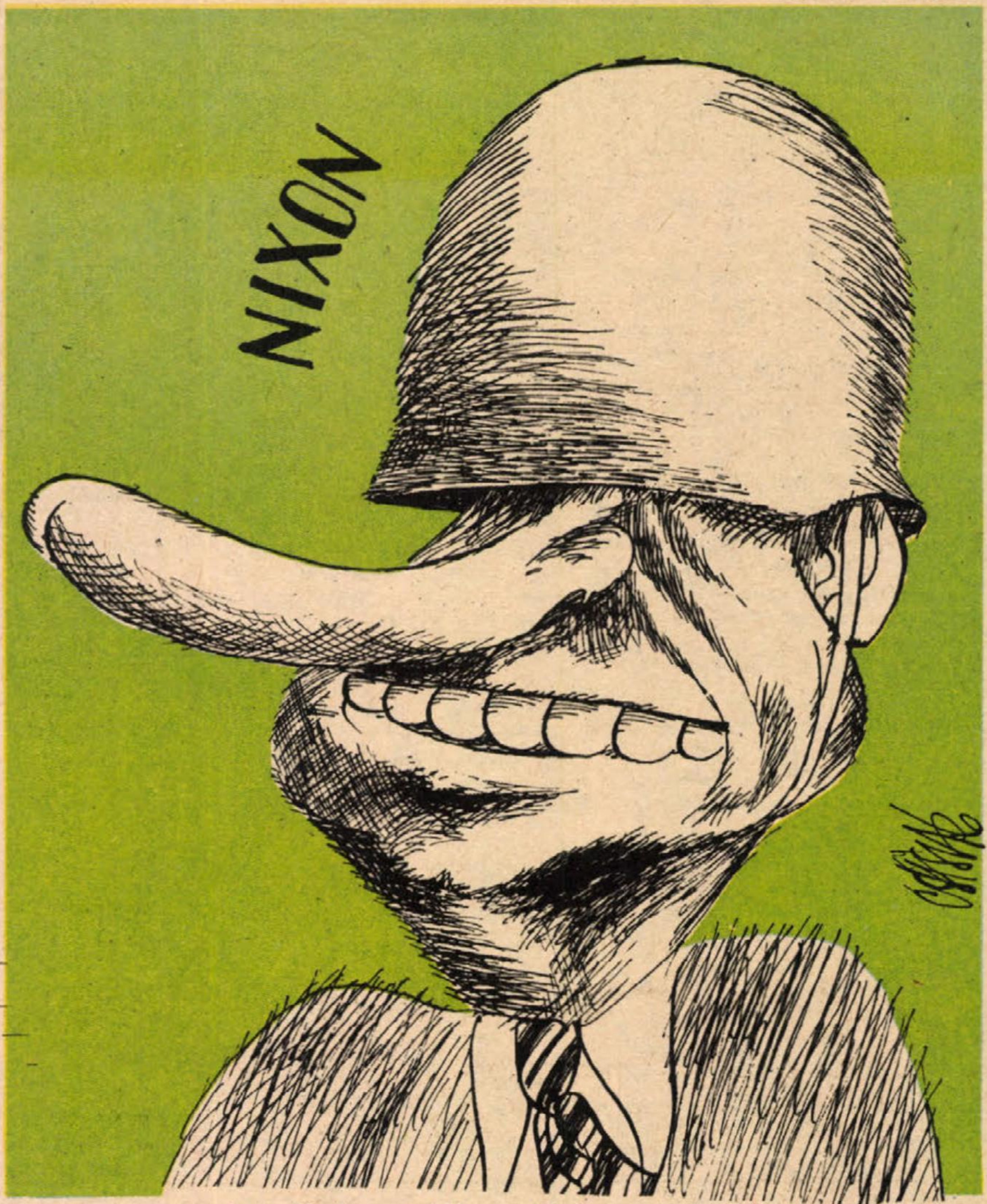

– Nem látok megoldást a békés rendezésre!!!

LÓVERSENYEN

– Lassú egy kicsit, de majd nézd meg a vizesároknál!

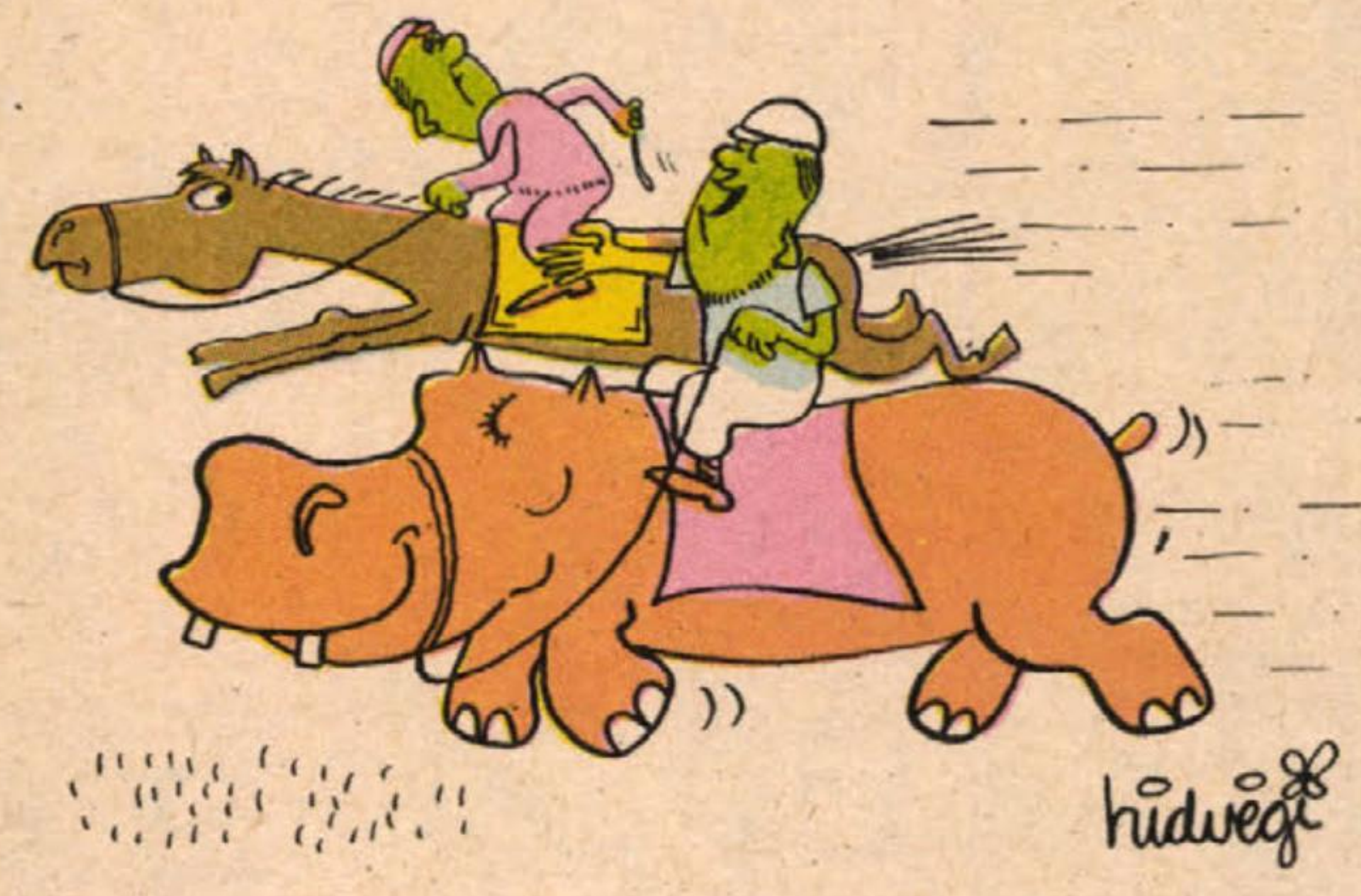

ALBÉRLETBEN

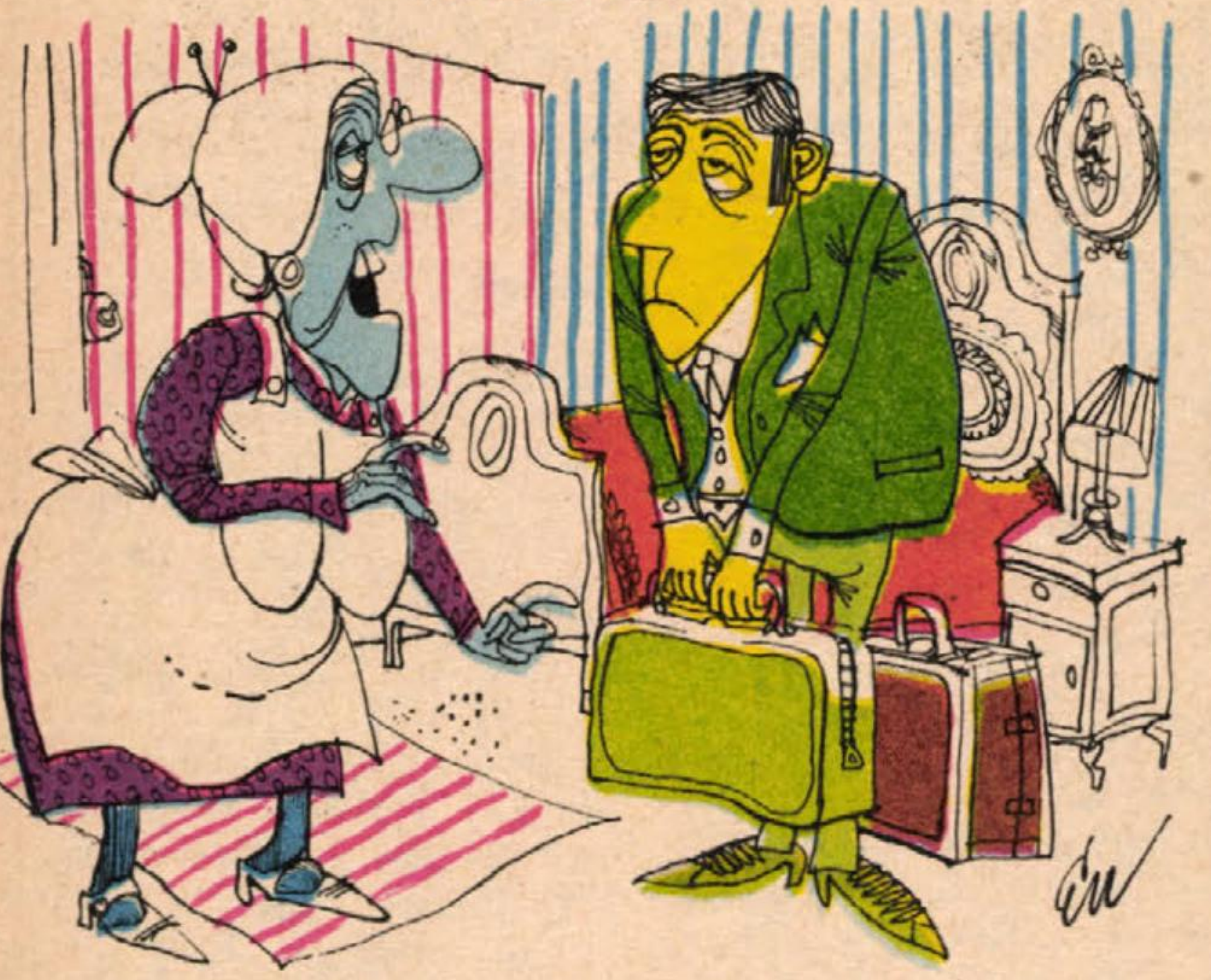

– …és havonta tizenkét köbméter levegőt szívhat!…

KÁNIKULAI LÁTOGATÓK

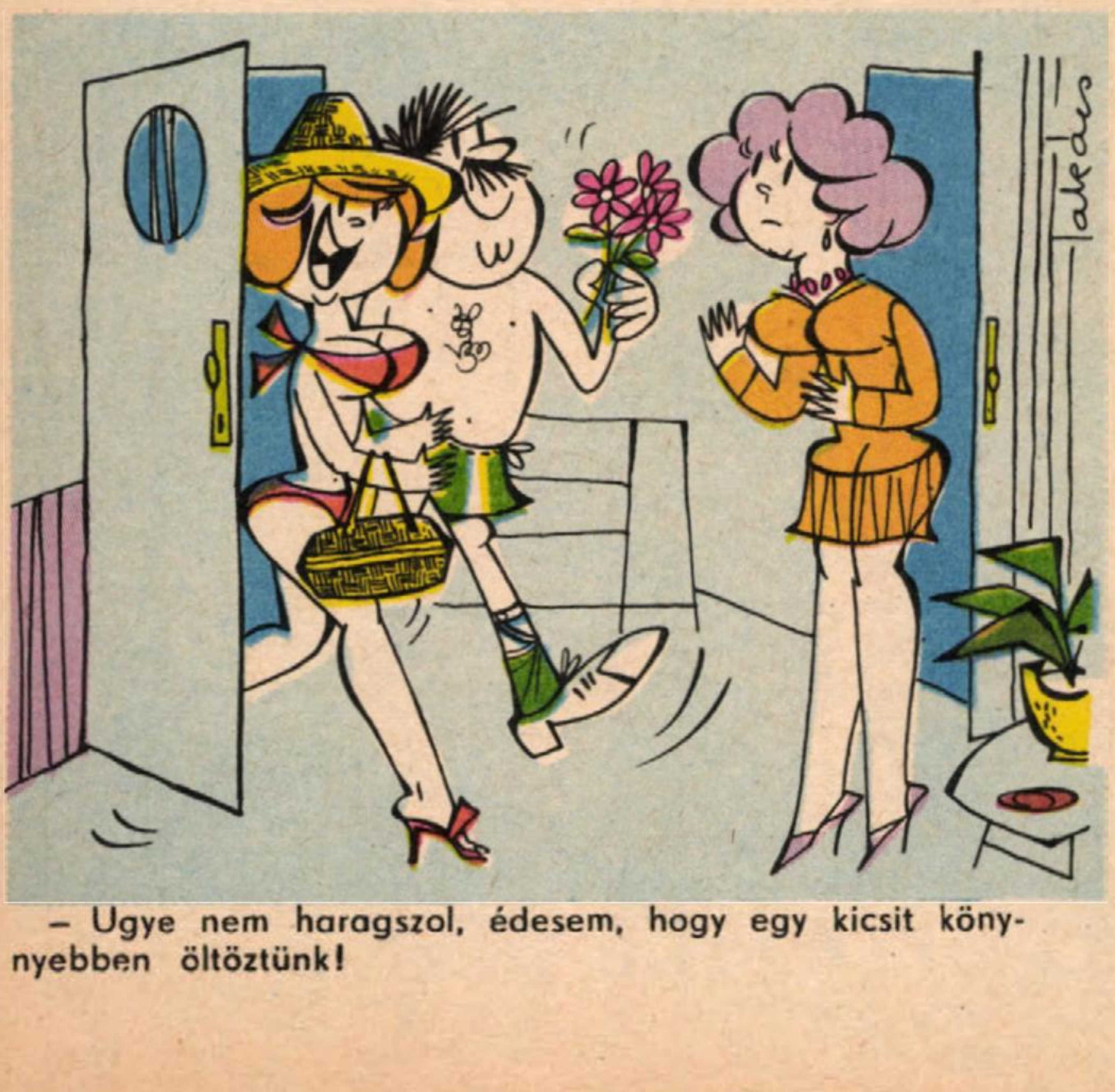

– Ugye nem haragszol, édesem, hogy egy kicsit könnyebben öltöztünk!

A SZÉLHÁMOS

Klakk Antalnak végre felelni kellett tetteiért.

A tárgyaláson zsúfolásig megtelt az Egyesült Féderművek kultúrterme, és sejteni lehetett, hogy a hallgatóság közül is többen, mint sértettek vagy mint tanúk vallhatnának a vádlott ellen.

A vád furcsa és különös volt, kiderült ugyanis, hogy Klakk Antal statisztikai előadó az Egyesült Féderműveknél, eddig pontosan százharminchét nőt nem vett el feleségül, sőt, még csak házasságot sem ígért nekik.

A tárgyaláson mind a százharminchét feljelentő jelen volt, és valamennyien sajnálattal vegyes fájdalommal figyelték Klakk Antalt, sőt többen zokogni kezdtek, amikor meglátták.

— Ismeri ön Szabó Rozáliát? — kérdezte az elnök.

— Igen, ismerem, — felelte Klakk —, öt éve dolgozom vele együtt, itt, az Egyesült Féderműveknél.

— Megfelel a valóságnak, hogy ön többször nem ígért házasságot? — hangzott az újabb kérdés.

— Igen, megfelel.

— És miért nem?

— Mert öreg és házsártos, azonkívül folyton fecseg-locsog, ráadásul van egy kétszobás öröklakása is.

— És miért nem ígért házasságot a bérelszámolásból Janka Jolánnak?

— Mert fiatal, és mindig olyan álmodozva nézett rám, Hát kell ez nekem?

— De özvegy Bimbónéval többször táncolt már.

— Az igaz, de csak vállalati rendezvényeken, udvariasságból. Legutóbb a nyereségrészesedés kiosztásánál.

— Helyben vagyunk. Tudomása volt önnek arról, hogy özvegy Bimbóné huszonötezer forint nyereségrészesedést kapott?

— Igen, tudtam róla, szerintem meg is érdemelte.

— Érdekes! Amikor özvegy Bimbóné felvette a huszonötezer forintot, ön három konyakot fizetett neki, és amikor az özvegy kezdett megszédülni, felkérte táncolni. Tizenöt percig táncolt vele, és ezalatt a tizenöt perc alatt pontosan negyvennégyszer nem kérte meg a kezét.

— Pontosan negyvenhatszor — szólt közbe Klakk.

— Megfelel a valóságnak, hogy önt Becskerekiné többször felhívta a lakására? — hangzott az újabb kérdés.

— Igen, egyszer fent is voltam nála, amikor megkapta a hongkongit.

— Ágyban volt akkor Becskerekiné?

— Igen, ágyban feküdt, csak a csipkés hálóinge látszott ki a paplan alól.

— És mit csinált, amikor meglátta a csipkés hálóinget?

— Citromos teát. Az segít.

— Házasságot nem ígért?

— Ugyan, hová tetszik gondolni!

— Úgy tudom, hogy akkor Becskerekiné felszólította, hogy töltse nála az éjszakát. Miért nem maradt ott?

— Mert otthon vízibolhát kellett adni a díszhalaimnak.

A terem felmorajlott, a férfiak csuklani kezdtek, a nők közül többen a szemüket törölgették.

— És ezen az életmódján nem is kíván változtatni? — kérdezte az elnök.

— Nem, kérem, én így ahogy vagyok, nagyon jól érzem magam — mondta Klakk Antal, az utolsó szó jogán.

Az elmeszakértő véleményének meghallgatása után Klakk Antalt, az Egyesült Féderműveknél többben elítélték, de a társadalmi bíróság felmentette, és azóta is boldogan él. Persze nőtlenül.

Miklósi Ottó

Széljegyzet Itáliából

Nem útirajzot szándékozom írni. Tizenkét napból kettőt vonaton töltöttem, tíz napra elég két város — gondoltam. Csak éppen arra nem gondoltam, hogy két városra nem elegendő tíz nap. Főleg, ha ez a két város Firenze és Velence. Mindent megírtak már róluk, világjáró riporterek, írók, műtörténészek és művészek. Újat nem tudnék mondani sem a firenzei Dómról, sem az Uffiziról, sem a Fiesole dombjairól, sem az Arno híres hídjáról, a Ponte Vecchioról, sem Michelangelo fehér márvány Dávidjáról, sem Donatello sötét bronz Dávidjáról. És nem tudnék újat mondani sem a velencei Canal Grande-ról, sem a San Marco térről, sem a Sóhajok Hídjáról, sem a Rialtóról. Hogy egyéb csodákat ne is említsek.

Ha még egyszer száz dollárom lenne, feltétlenül ebben a két városban költeném el — még egyszer.

Útikalauzunk, az Uffiziben, Boticelli Kagylós Vénuszáról beszélt. Fejenként 2500 líráért (125 forint) velünk töltött egy egész délutánt. Egy indiai turistatársam megérezte, hogy Pestről vagyok, pedig csak egyetlen mondatot kérdeztem agilis, olasz idegenvezetőnktől — angolul. Az indiai felcsillanó szemmel nézett rám:

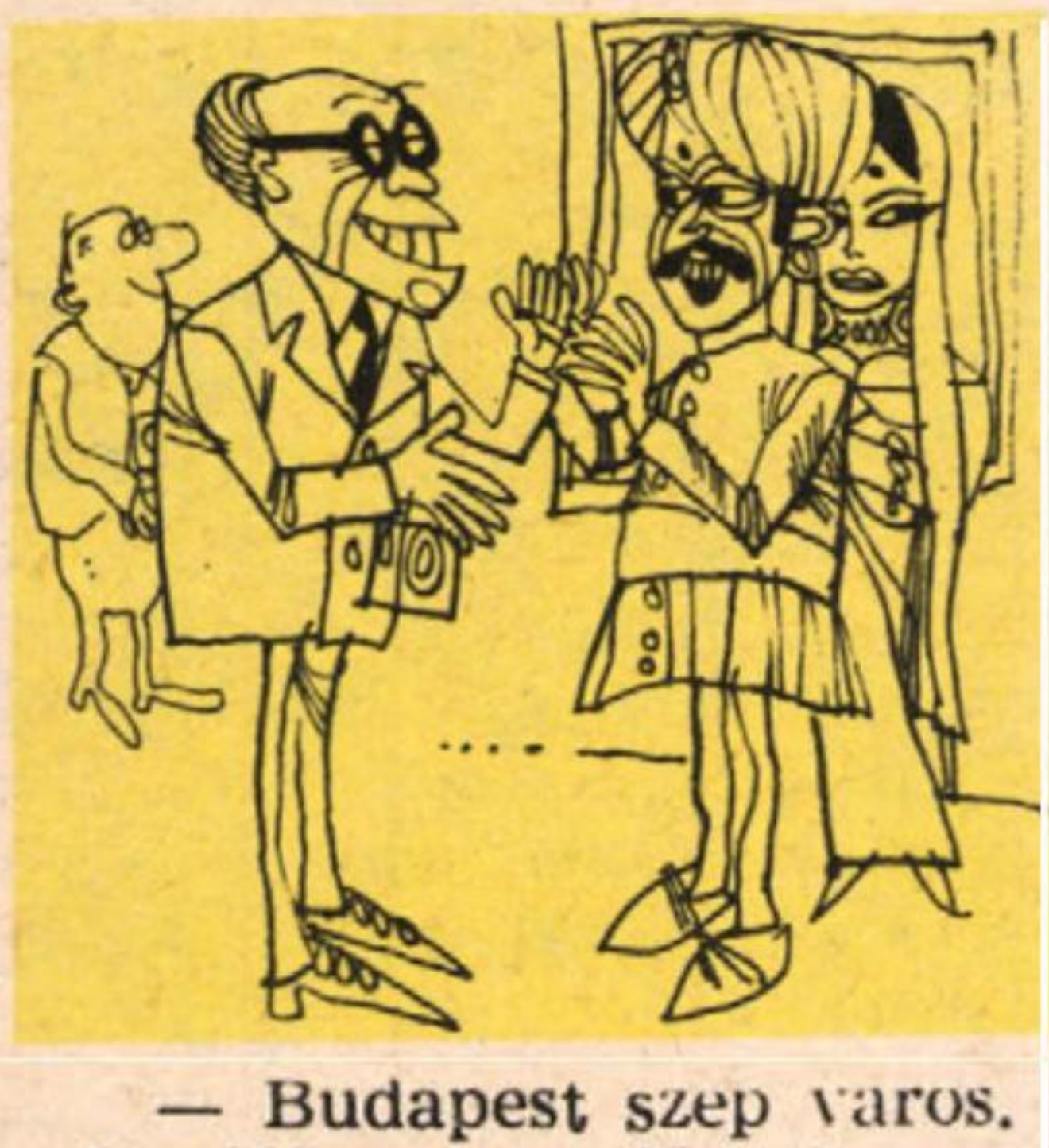

— Budapest szép város. Csodálatosan főznek — áradozott.

Az ember hiú és magyar: jólesett az elismerés. De nagyon örültem, hogy indiai barátunk visszafelé már nem utazott velem Budapestre. Hegyeshalom után olyan ehetetlen ebédet tálaltak elém a magyar étkezőkocsiban, hogy ugyancsak megváltozott volna a véleménye a magyar konyháról.

A világhírű Santa Croce templomban még most is látszanak az Arno áradásának pusztításai. A freskók alsóbb részeit teljesen elmosta a víz. Amikor már megcsodáltunk mindent, ájtatosan imádkozó papok között vezettek át bennünket a templom egyik oldalhajóján. Én csak akkor kezdtem igazán csodálkozni, amikor egy üvegajtón elolvastam az angol nyelven írt cégtáblát: BŐRISKOLA.

A templom épületében papok tartják fenn a bőriskolát, ötven árva gyereket nevelnek itt és bőrdíszművességre tanítják őket. Hogy milyen világi segéderőkkel és szakemberekkel megerősítve, azt nem tudnám megmondani, de ilyen nagy szaküzletet sehol sem láttam. És ilyen bőrdíszmű remekműveket sem láttam még, kulcstartóktól a legdivatosabb retikülökig. Elsőrendű kivitelben.

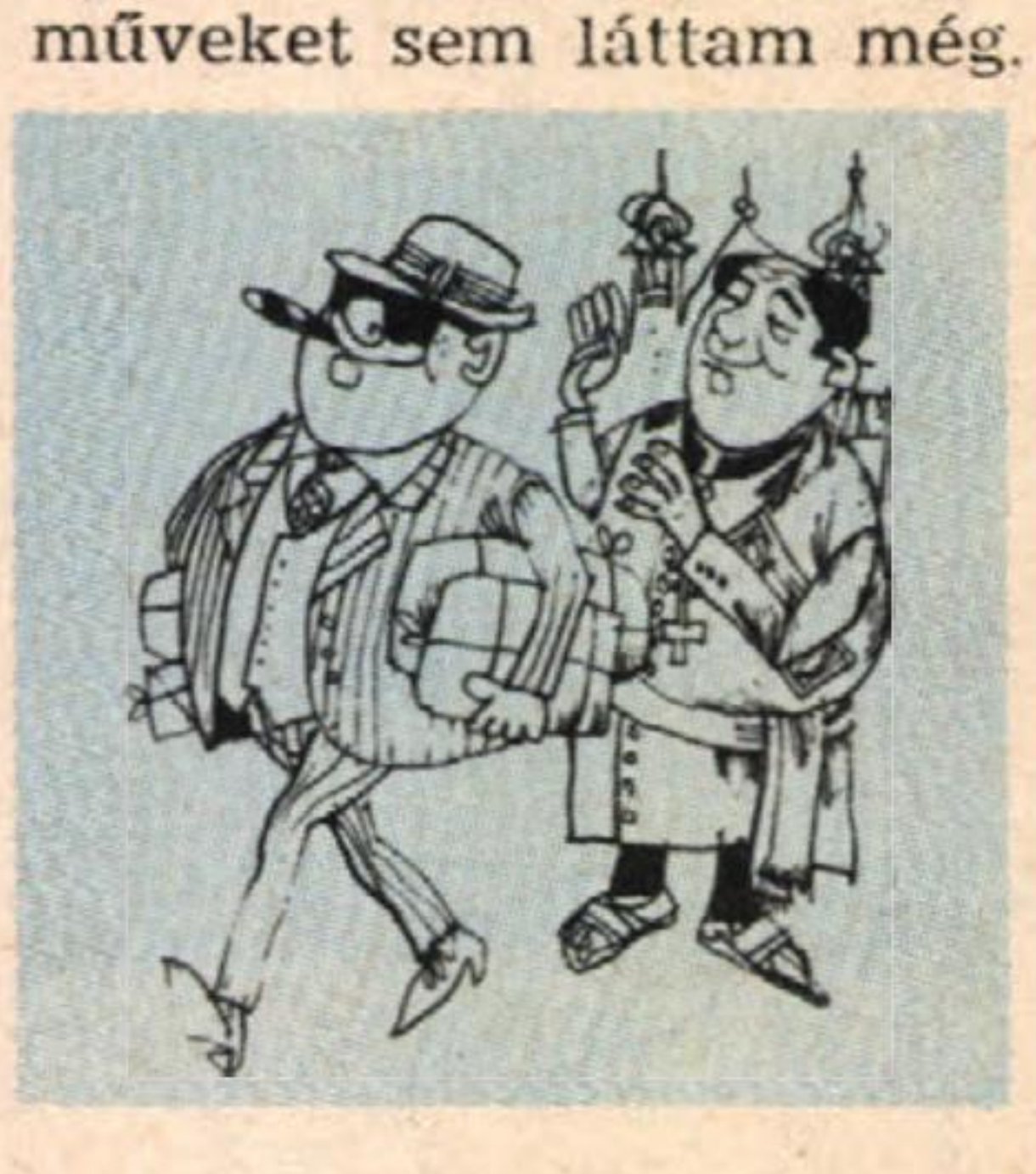

Ha a turisták a templomot már megnézték, itt bevásárolhatnak az előzékeny és jól öltözött növendékektől. Akár egy osztályon felüli áruházban. Sokan nagy csomagokkal távoznak, különösen az amerikaiak. Ők csekkel fizetnek, nem lírával. Hasznosan fejeztük be a városnézést a Santa Croce-ban. A bőrüzletben.

A firenzei Dóm téren egy magyar orvossal találkoztam. Több mint harmincöt évvel ezelőtt szerzett kint diplomát. Egyazon gimnáziumba jártunk valamikor.

— Szervusz — mondta, mintha csak tegnap látott volna.

— Szervusz — köszöntöttem én is. — Harmincöt éve nem hallottam rólad.

— Nem szeretem a magyarokat — jegyezte meg.

— És miért nem szereted? — érdeklődtem.

— Emlékszel Bolesznyra?

— Hogyne emlékeznék. Engem is tanított természetrajzra.

— Nahát! Őmiatta haragszom a magyarokra. Kizáratta a bátyámat a félegyházi gimnáziumból.

— Ezért haragszol mindenkire, aki magyar?

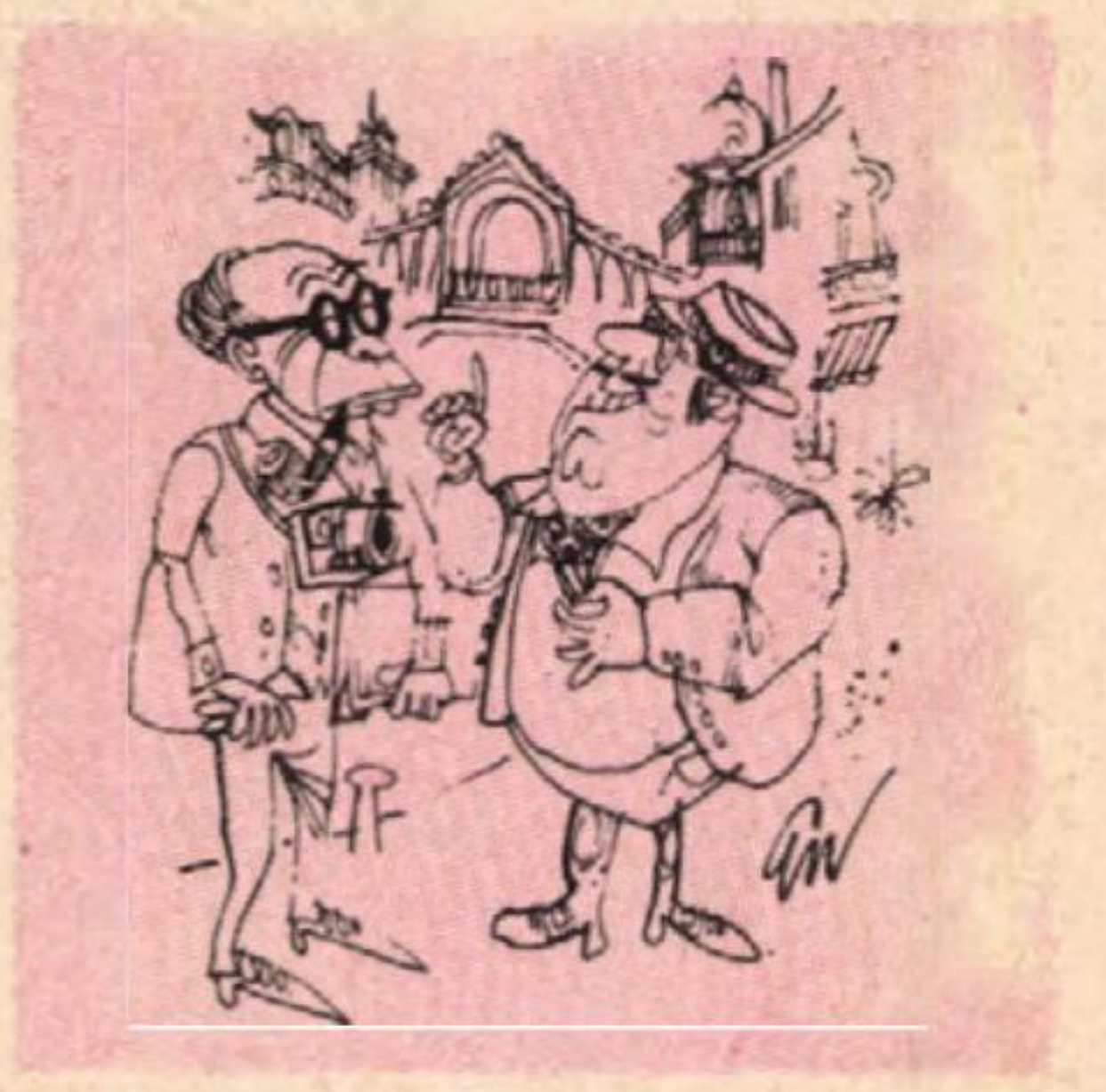

— Ezért — felelte.

— Na, akkor isten veled. Majd ha negyven év múlva Pest felé vezet az utad, keress meg.

— De azért csak nálam vacsorázol? — kérdezte.

— Nem tehetem — mondtam. — A Grand Hotelben vacsorázom egy angol lorddal. Tengeri rákot, pirított csigát és ananászt...

Velencében, a San Marco téri vaporetto-állomáson egy ugrándozó uszkárt szólítottam meg: „Jaj, de aranyos kis kutya vagy" — hízelegtem a kutyusnak. Elegáns tengerésztiszti ruhában mellém lépett a gazdája:

— Ön magyar? — kérdezte szinte minden idegen akcentus nélkül.

Hamar jóbarátságba kerültünk. Bejárta az egész világot, sokat időzött Magyarországon is. Most a velencei vaporettók kapitánya. Hasznos tanácsokkal látott el: hogyan hajózzam körbe a csatornát és a szigeteket, mikor menjek át a Lidóra stb. Elkalauzolt a Dozse-palota börtönének az udvarára és megmutatta azt a sziklába vájt lyukat is, ahol az ólomkamrákba a rabokhoz becsempészték a leveleket. És megmutatta a börtön legmagasabb pontját, ahonnan Casanova annak idején leereszkedett a mélybe és megszökött.

— Nagyon szeretem a magyarokat — mondta búcsúzóul —, és amikor csak tehetem, Budapesten töltöm a szabadságomat.

Jó érzésekkel búcsúztam el a capitanótól. Nemcsak azért, mert előzékeny volt, hanem azért is, mert szeret bennünket. Pedig sohasem volt se magyar, se orvos, se félegyházi. Csak egy világot járt capitano.

Rengeteg galamb röpdös a San Marco téren, amivel nem mondok újat. Az itt készült fotók szerte a világon közhelynek számítanak.

Nekem ebből a nagy nyüzsgésből mégis éppen a fényképezés tetszett a legjobban. Tessék elképzelni egy erősen dekoltált amerikai hölgyet, csupasz vállakkal és karokkal, amint jobb kezében egy zacskó galambeledelt tart. (Ott árulják a helyszínen.) Felvesz egy bizonyos pózt, beáll fényképezésre, tőle két méterre a férj megcélozza a géppel, hogy amikor a galambok a kedves feleségére rászállnak, az öröm és a megdicsőülés pillanatában exponálni tudjon. Még húsz másodperc sem telik el, máris egy egész galambraj szállja meg a meztelen vállakat és karokat. A galambok éles karmaikkal a hölgy bőrébe kapaszkodnak és mohón kapkodnak a galambeledel felé. A szelíd és barátságos galambok szinte tapossák egymást. Nagy a konkurrencia, mindegyiküknek élni kell...

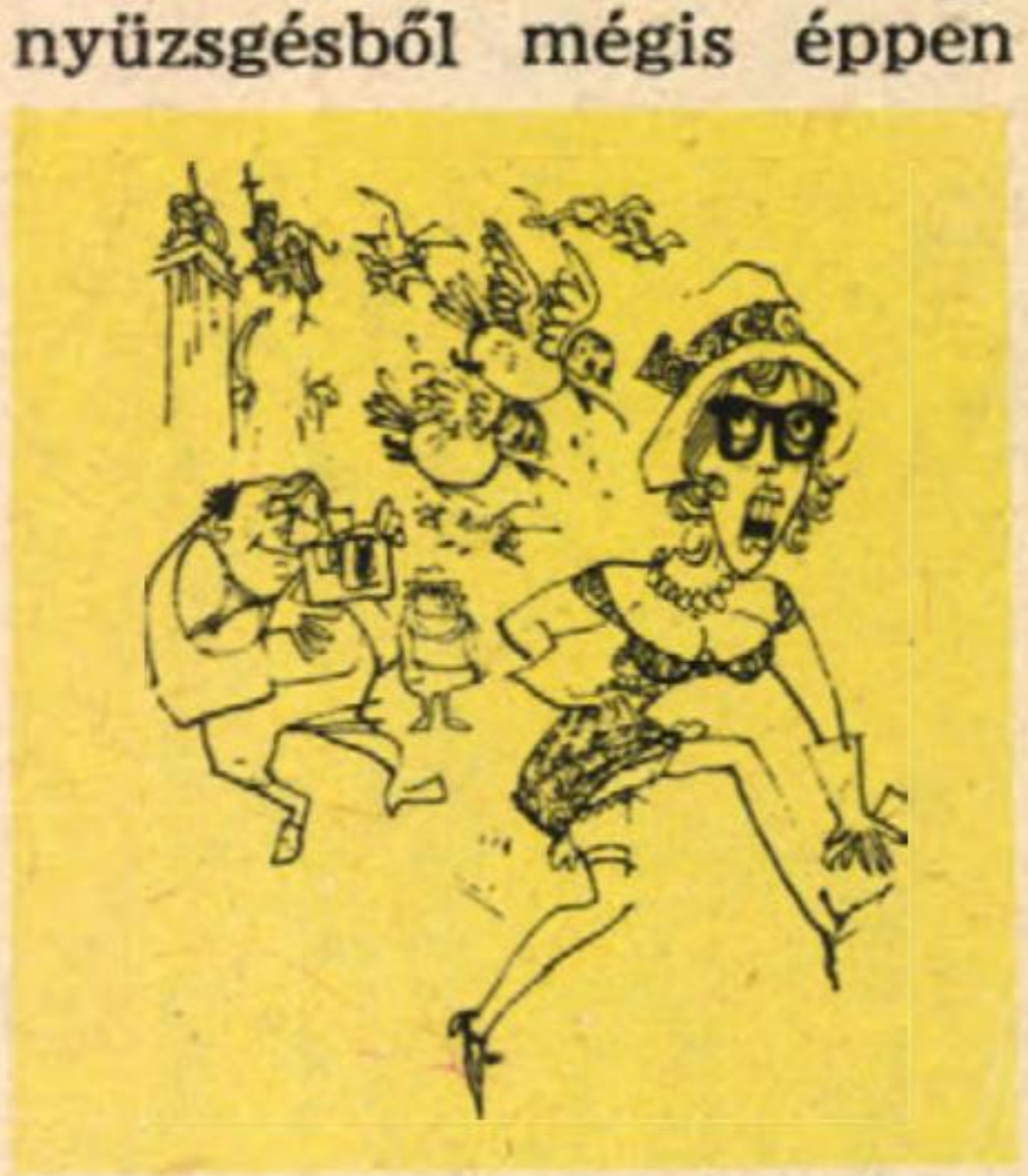

A hölgy előbb vidáman, majd egyre ijedtebben sikoltozik, vállait és karjait jobbra-balra rázva igyekszik a galamboktól megszabadulni. Végül is messzire eldobja magától a galambeledelt. A sok szárnyas pillanatok alatt tovább száll. A hölgy megmenekült és boldog. A kép sikerült. Meg lehet mutatni — otthon...

Ami nagyon tetszett Velencében, az az állandó karneválhangulat. Mindenkinek, mindig jókedve van. A rengeteg külföldinek és a nagyon sok kedves bennszülöttnek is. Mert nagyon kedvesek a velenceiek. És általában az olaszok.

Egy jó ötvenévesnek látszó, ősz hajú, markáns férfi szólít meg a Rialtó ősi hídján:

— Nincs beváltani való dollárja? — kérdezte.

— Nincs — feleltem. — Éppen most jövök a bankból. Beváltottam már.

— Látja, ezt nagyon jól tette. Mindig csak hivatalosan váltsa be a pénzét. Rengeteg itt a „hintáslegény". Nem szabad szóba állni velük.

— Köszönöm a jó tanácsot — mondtam udvariasan.

— Akarna egy évet a Lidón tölteni nálunk? — kérdezősködött alkalmi ismerősöm.

— Nagyon szívesen. De ahhoz sok pénz kell.

— Ön téved, uram. Hozzon ki magával egy-két műremeket Magyarországról. Lehet Csontváry, Szinyei Merse, Munkácsy vagy ehhez hasonló. Göngyölje össze és tegye a bőröndjébe. Nem nagy helyet foglal el. Maga itt a Lidón akár évekig is eléldegélhetne belőle. Nem is rosszul.

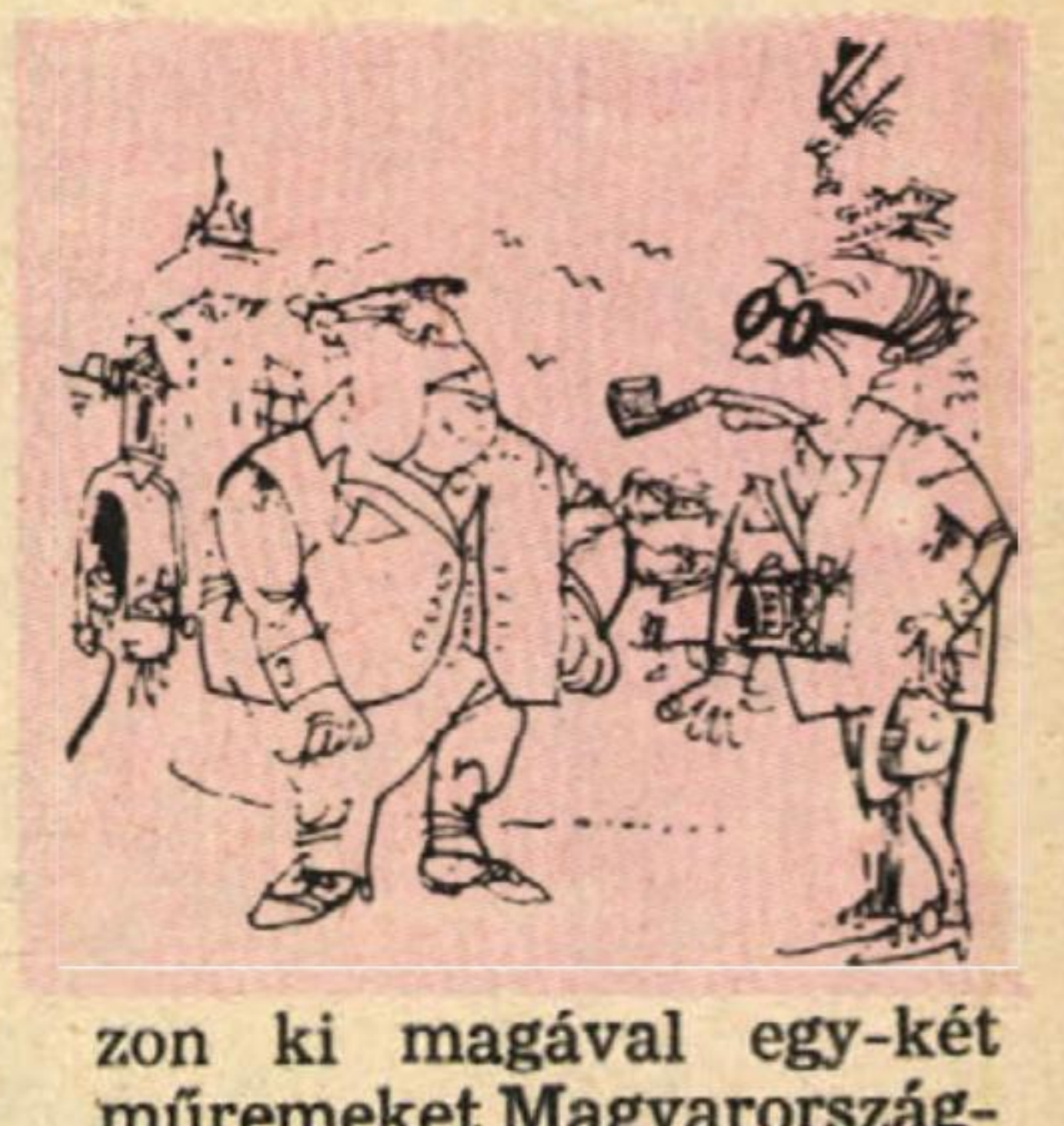

— Majd meggondolom — mondtam barátságosan, búcsúzás közben.

És ebben maradtunk.

Földes György

ERDŐTŰZ

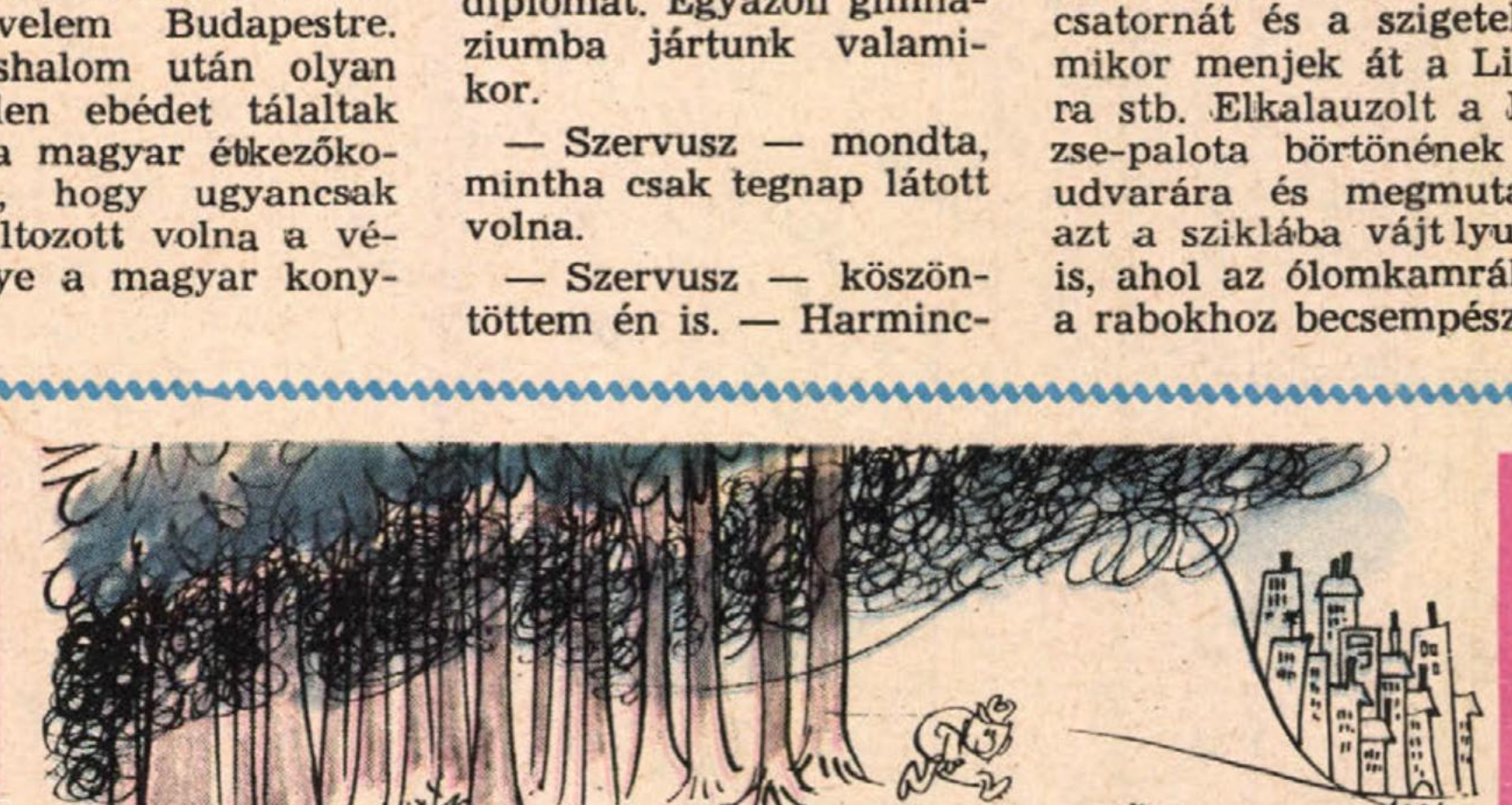

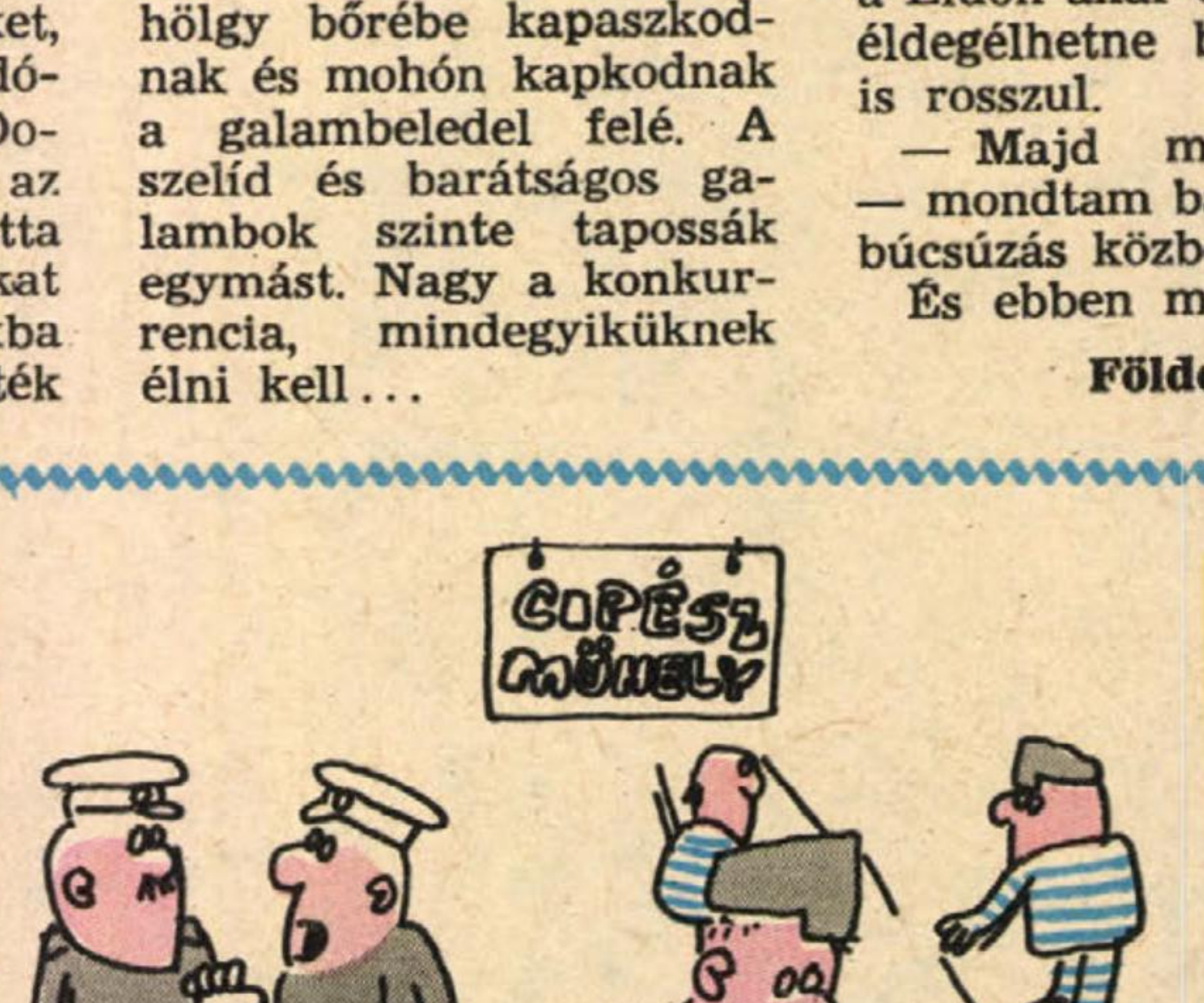

GYENGE MUNKAERŐ

— Nem tudunk mit csinálni vele. Ki nem rúghatjuk...

ELFAJULT VERSENY

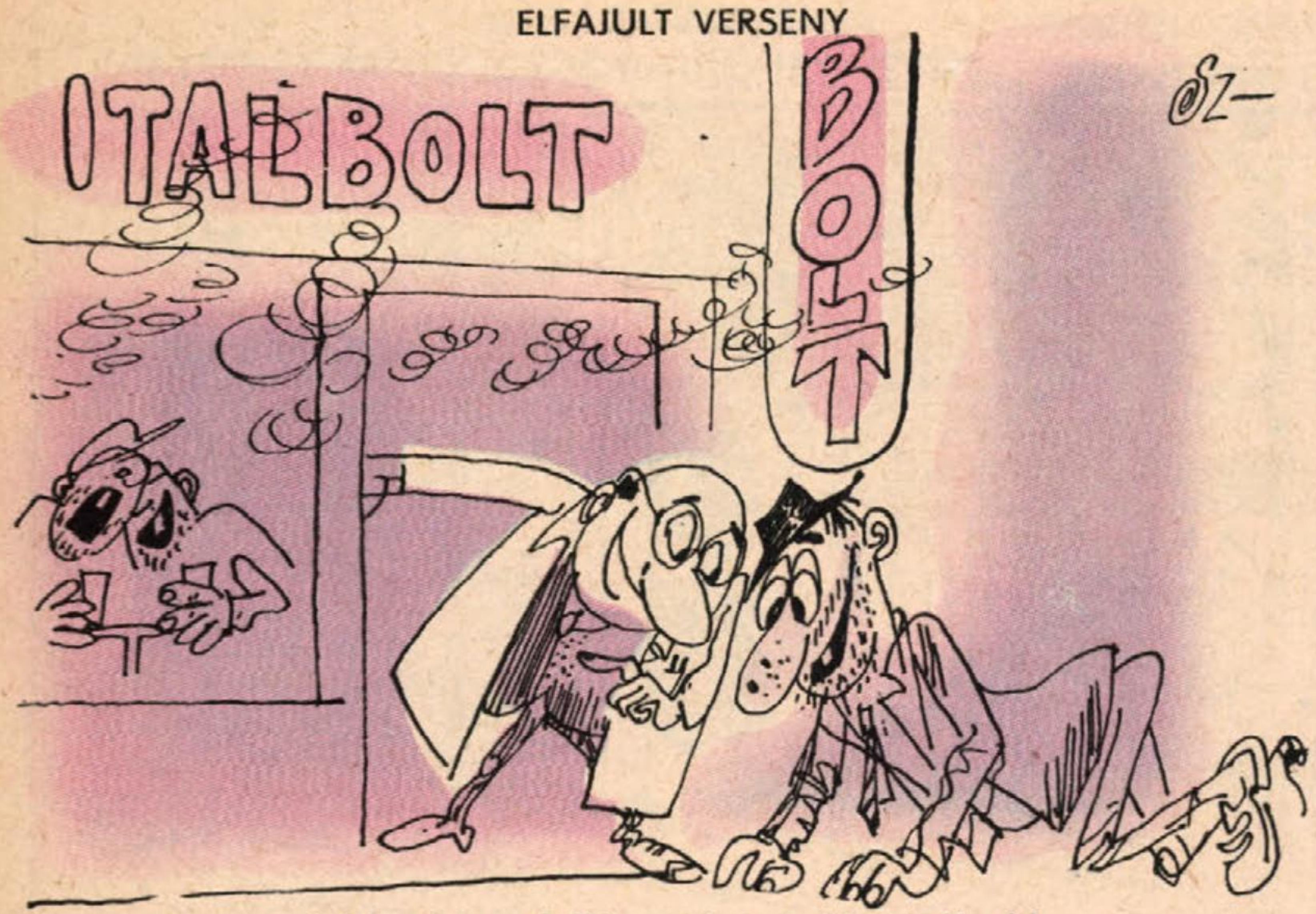

– Jöjjön bátran! Részegeket is kiszolgálunk!

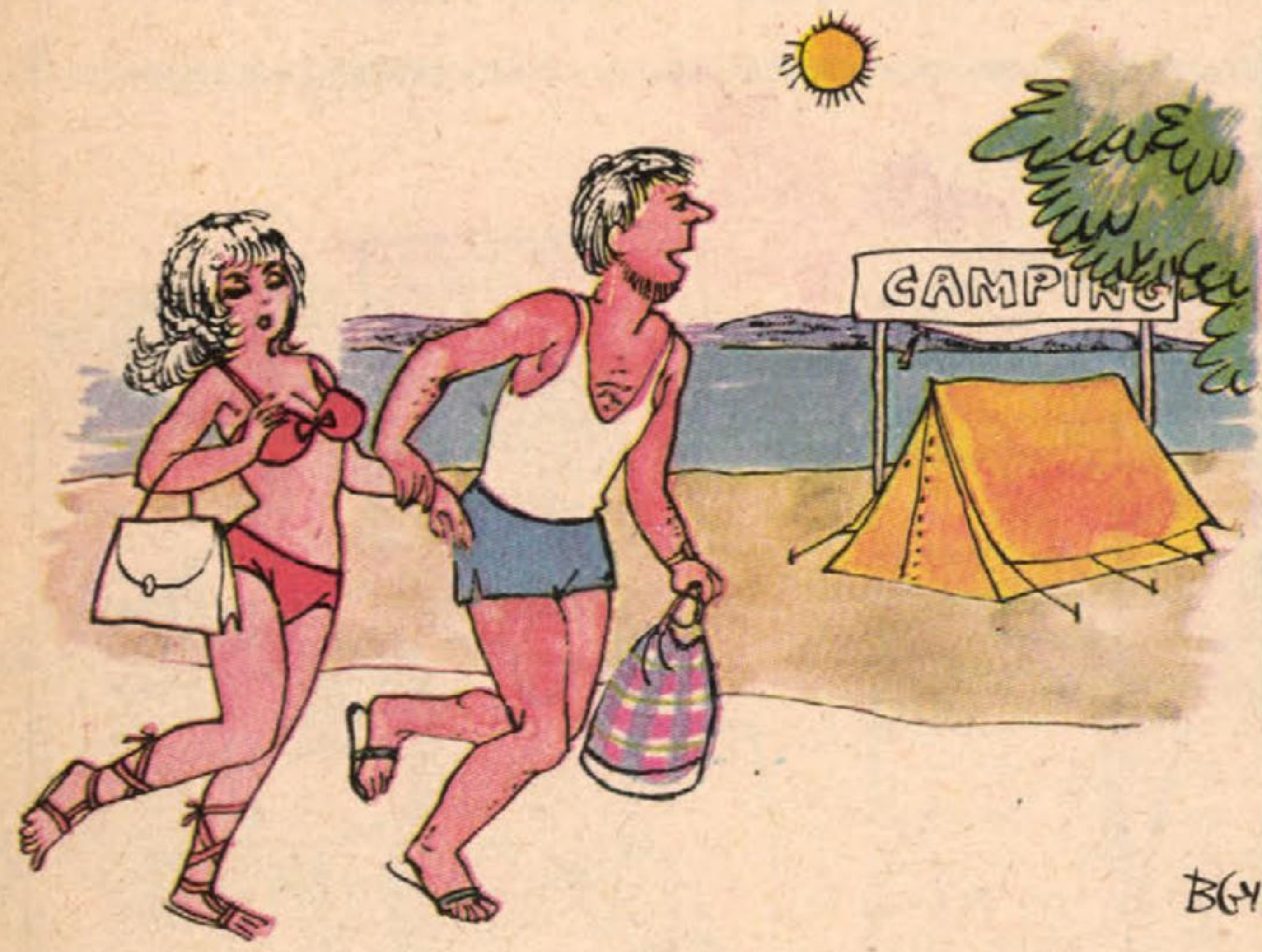

HÁZASSÁG-LEVÉL NÉLKÜL

– Gyere, itt semmit sem kell igazolni . . .

ÜRLAKÓK A FÖLDÖN

Fülöp György rajza

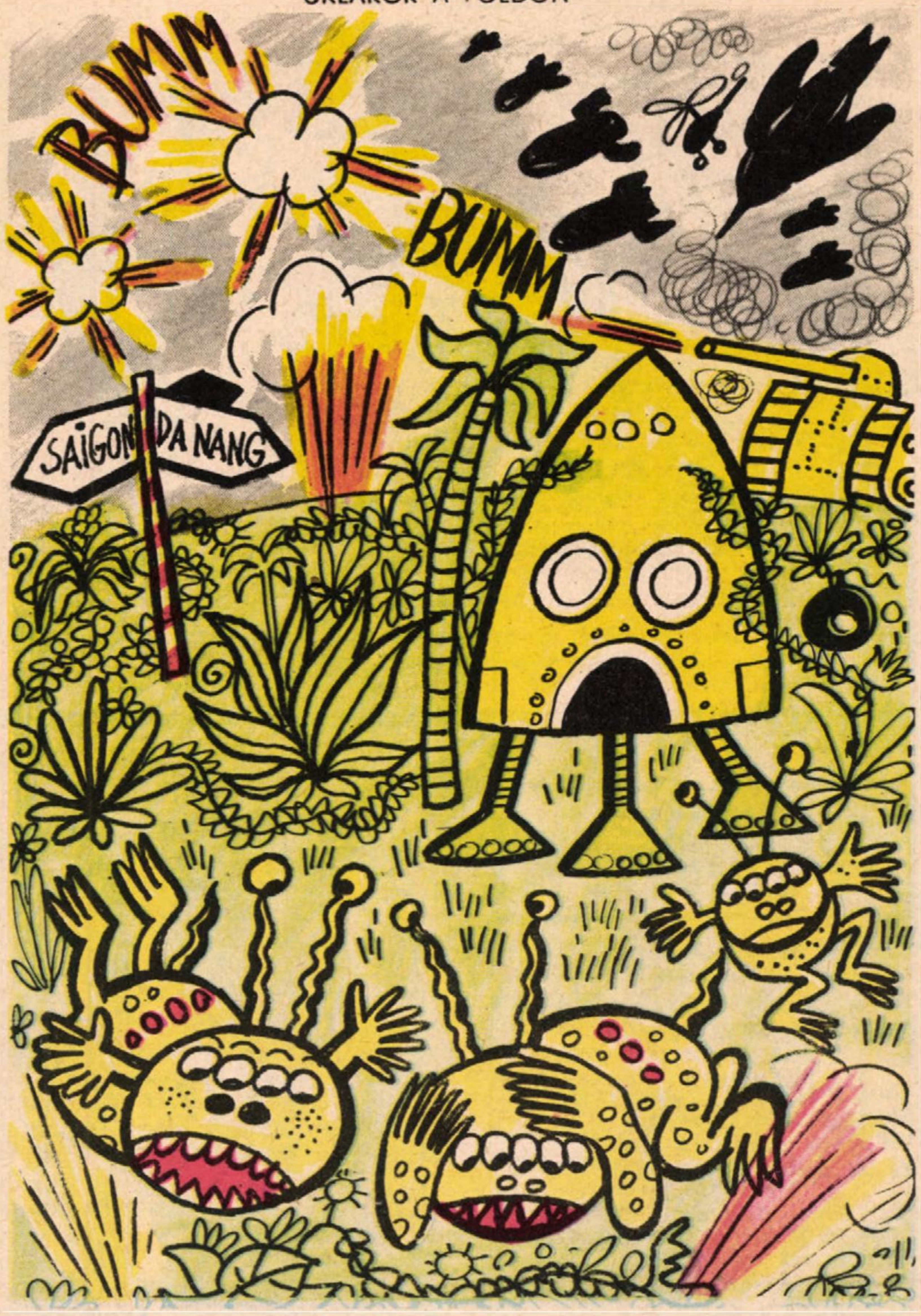

– Ki volt az az idióta, aki azt mondta, hogy itt van a leszállásra alkalmas terület?

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Mottó: Nincsenek régi viccek, csak öreg emberek vannak. Egy újszülöttnek minden vicc új.

— Sose felejtem azt a napot, amikor az erdőben kilencvenkilenc farkas üldözött.

— Pont kilencvenkilenc?

— Az igazság az, hogy száz farkas volt, de féltem, hogy maga túlzásnak fogja találni.

*

Kovács meghagyta a szálloda portáján, hogy reggel hat órakor keltsék fel.

A portás már négykor dörömbölt.

— Már hat óra? — kérdezte álmosan Kovács.

— Még csak négy. Csak azt akartam mondani, hogy még két teljes órát aludhat.

*

— Csak hitelre tudom a szekrényt megvásárolni. Legyen nyugodt, egy hónap múlva fizetek. Egy hónap, az nem sok, csak harminc nap.

— A harminc nap valóban nem sok, de az a harminc éjszaka!

NÁSZÚT

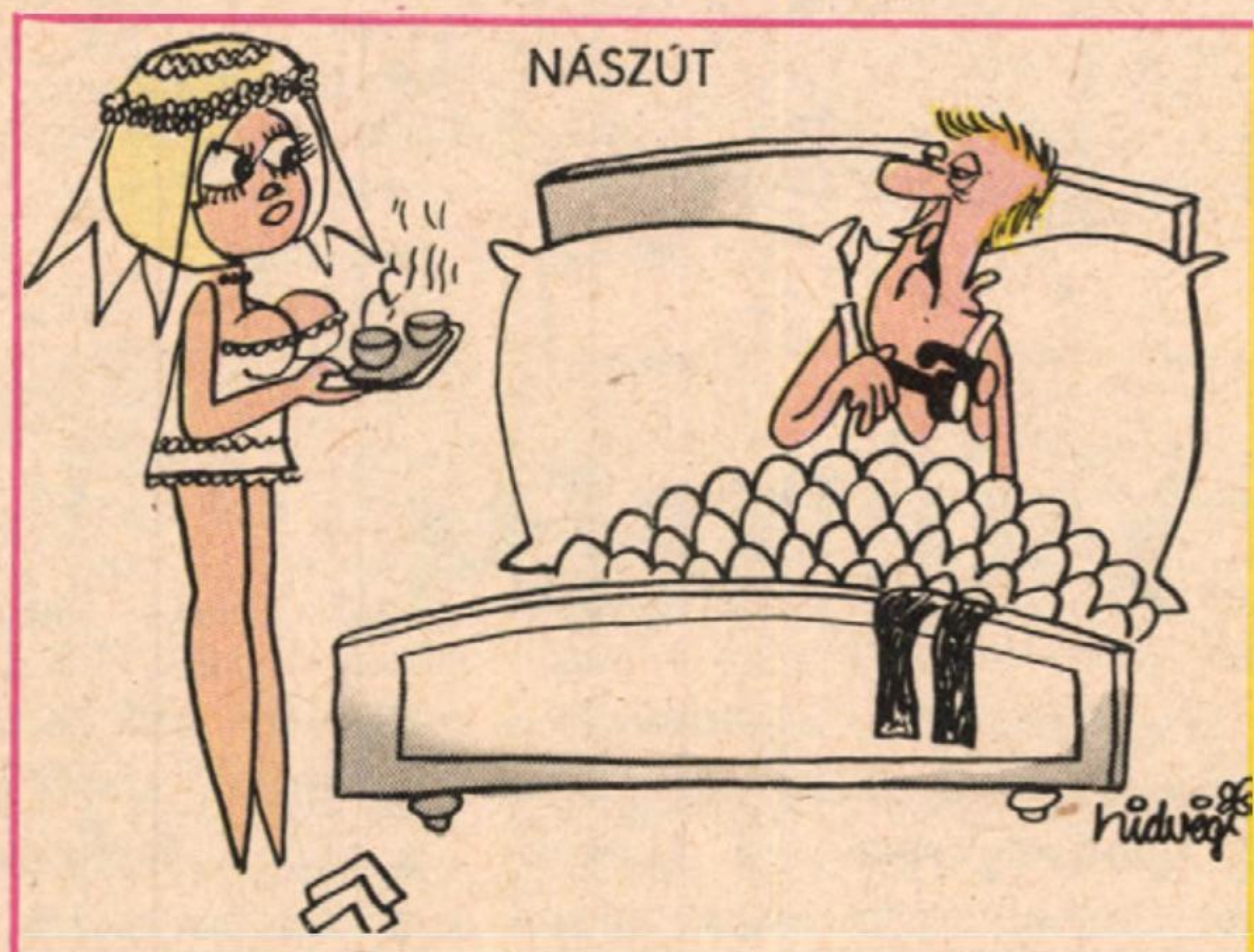

– Köszönöm, drágám, de a kávétól nem tudok aludni . . .

A BABONA ÁLDOZATA

Jani barátom jött el hozzám,
oly sápadt volt, oly reszketeg,
már-már komolyan megijedtem,
azt hittem róla, hogy beteg.
Nem is köszönt, a bal zsebéből
előhúzott egy kis noteszt
s amíg remegve föllapozta,
rekedten súgta: – Nézd meg ezt! –
Felírva öt szám. Az újságot
tette most elébem Jani,
ámultan nézek a noteszra:
a lottó nyertes számai!
– Nyertél? – kiáltom lelkesedve.
Ördögi kacaj: – Én? Dehogy!
És amíg magyarázni kezdi,
lihegve egy karszékbe rogy.
– Ezekkel játszom évek óta,
de sorsom oly reménytelen,
már az is jó volt, hogy ha néha
volt egy-egy gyenge kettesem . . .
E héten újra megpróbáltam,
a téren ültem a padon,
hogy kitöltsem, de átfutott egy
fekete macska, borzalom! . . .
– Égi jel! – mondtam – hagyjuk abba!
Más számot húztam át, ötöt,
olyant, melyekből, tegnap látom,
egy sincs a nyertesek között!
Nem rémes ez? Egy csúf, nagy macska
rontotta el az életem,
mert babonából lettem, kérlek
a számaimhoz hűtelen!

Sírt. Keservesen, mint a gyermek,
Ó, megrázott e vallomás!
S az asztal lapján lekopogtam,
hogy sosem voltam babonás.

Lovászy Márton

PILLANATKÉP AZ ELMÚLT HÉTRŐL

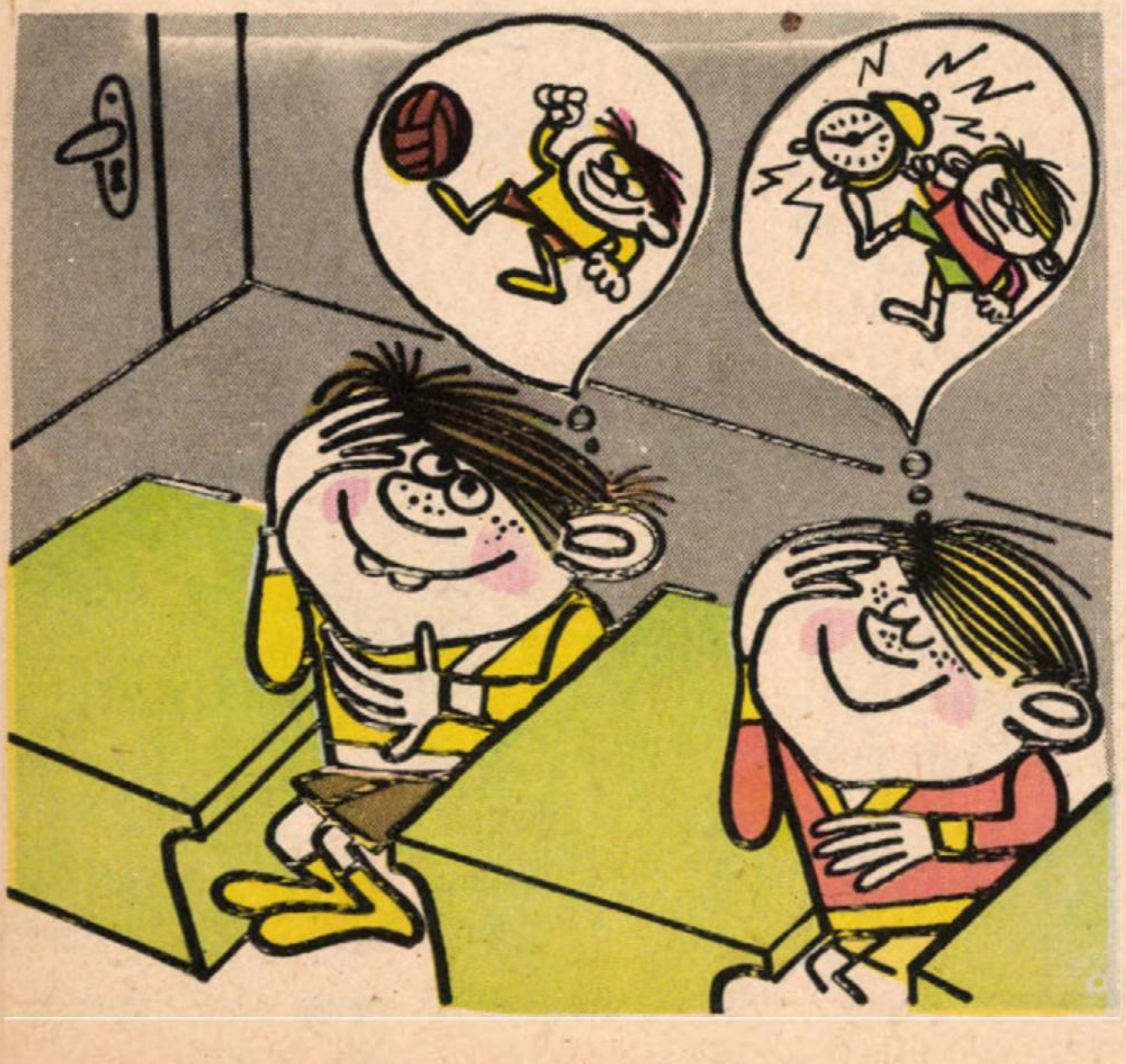

VEVŐ A JAVÁBÓL

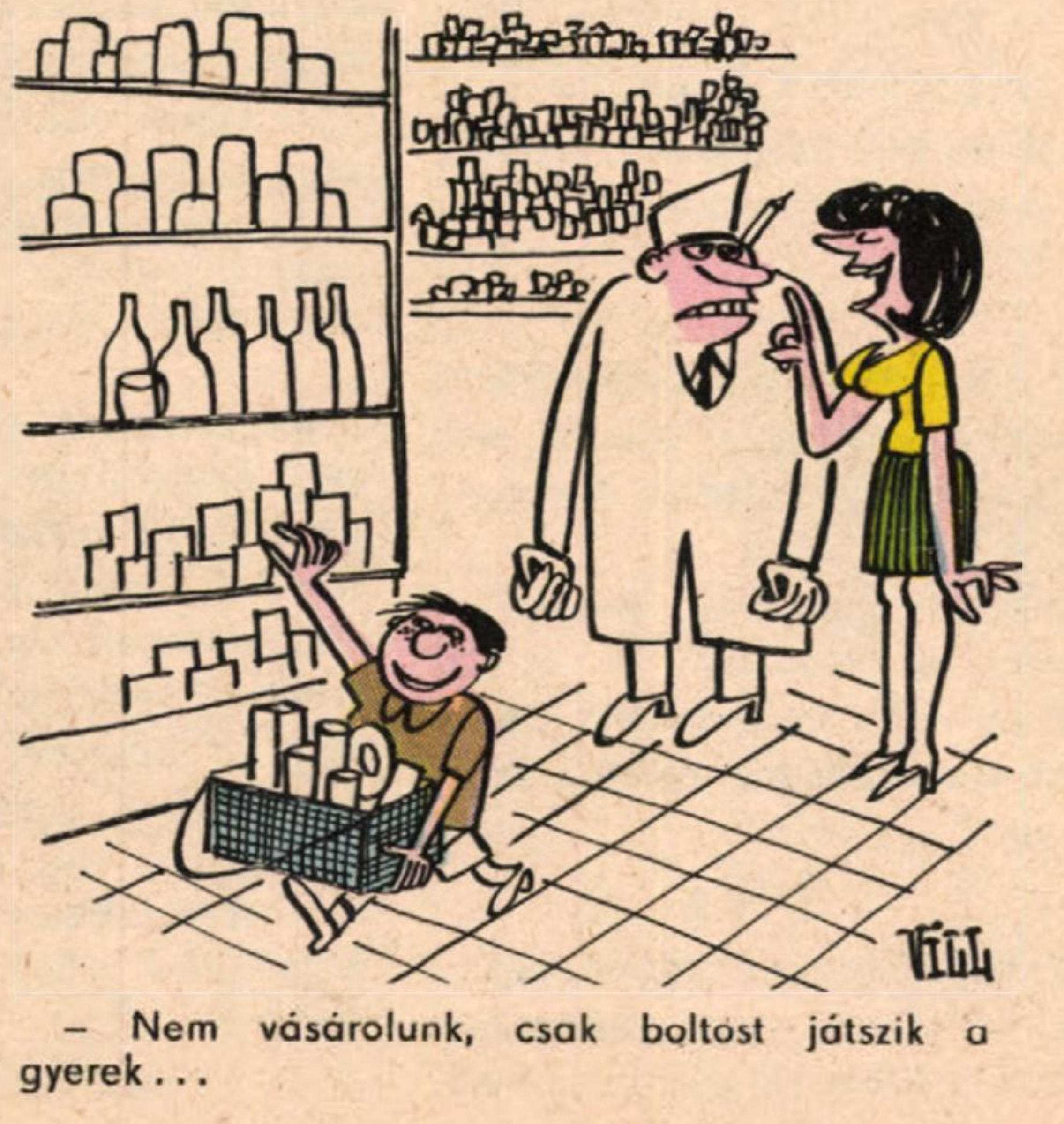

– Nem vásárolunk, csak boltost játszik a gyerek . . .

HÓDÍTÓK

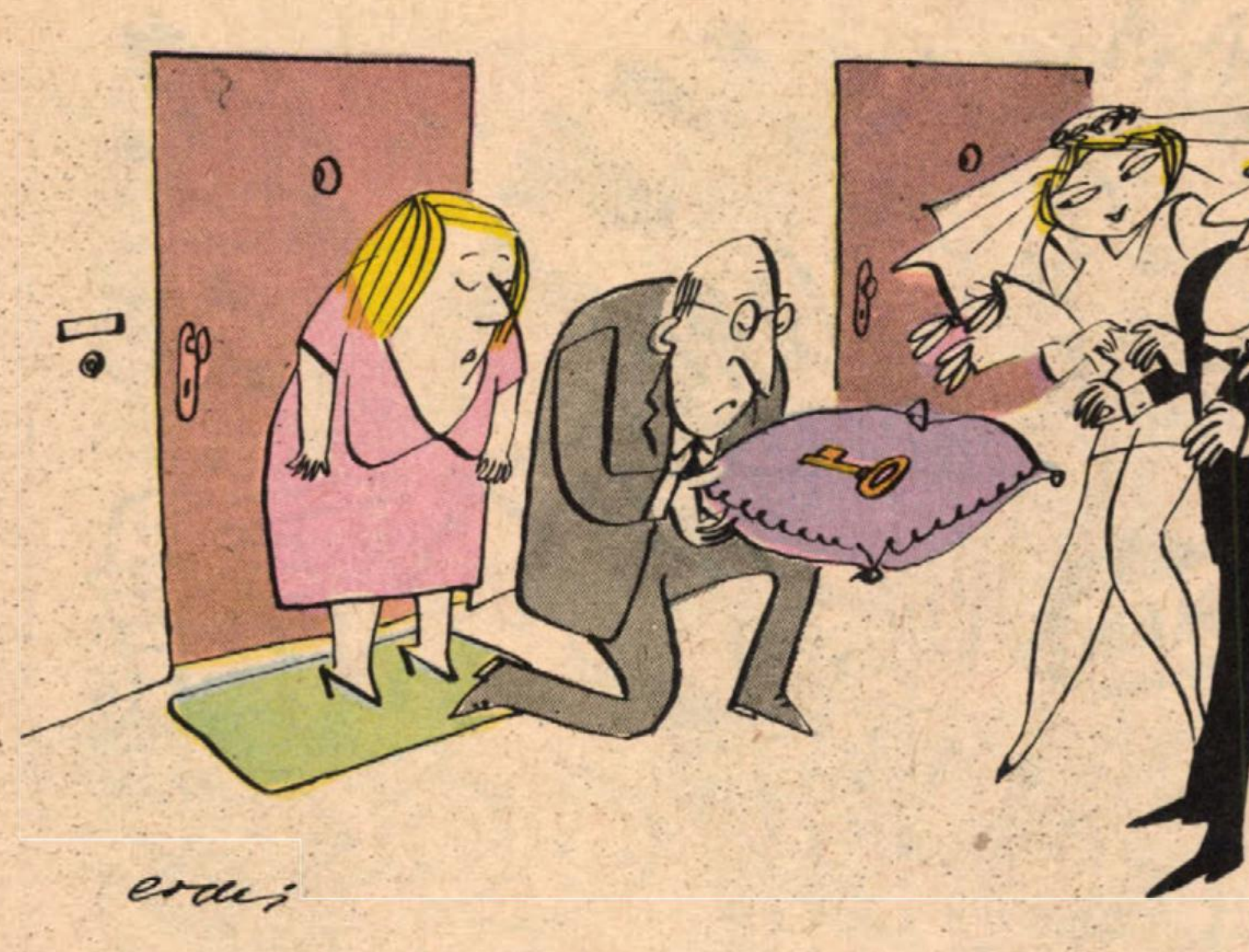

JULIUS CAESAR

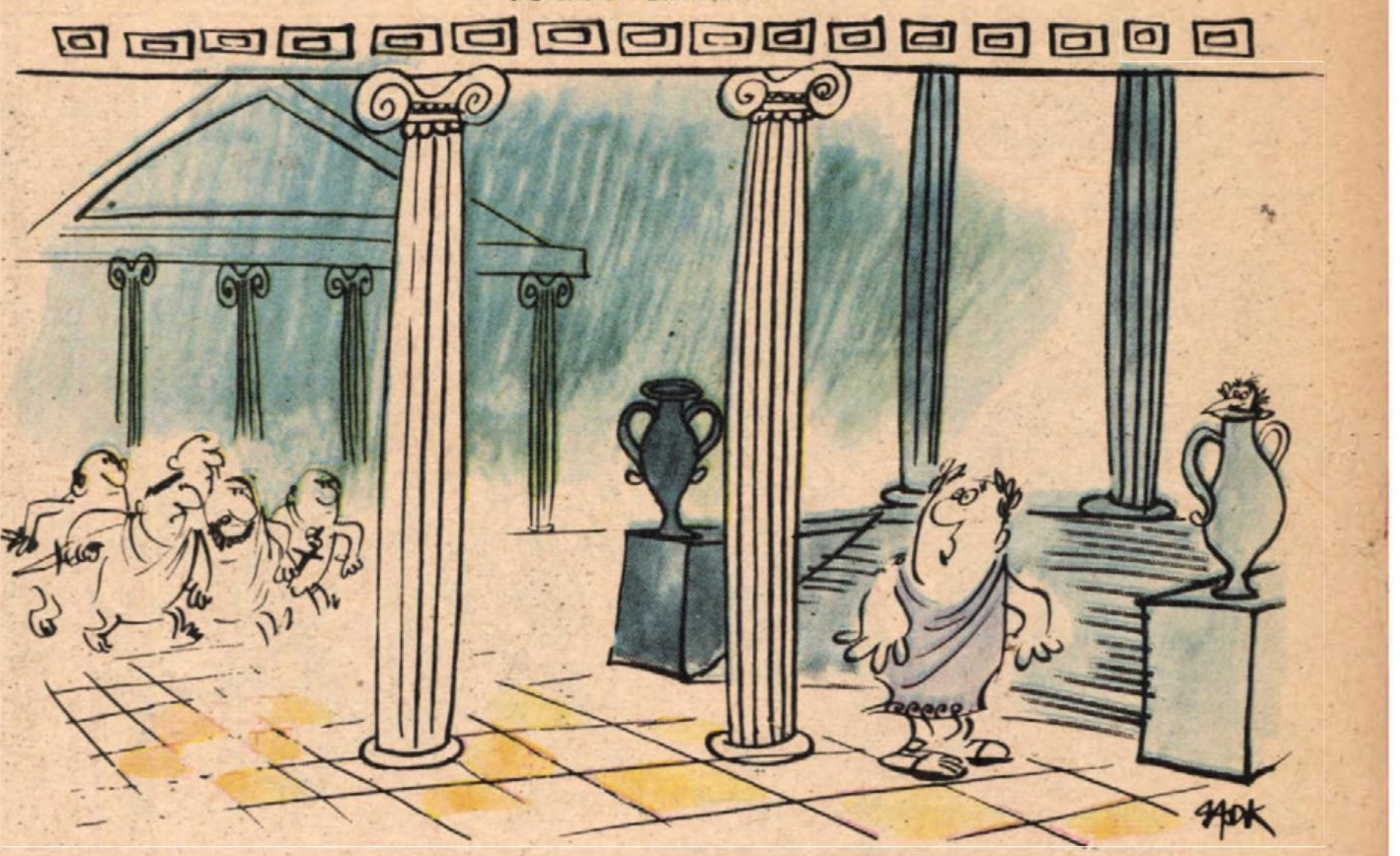

– Gyorsan ki kellene találni valami halhatatlan mondást . . . !

A FRANCIA WASHINGTON

Annak idején nálunk sütötték ki minden nevezetes történelmi személyiségről (Nabukodonozor, Ádám és Éva, stb.), hogy magyar volt. Most, úgy látszik, a franciák foglalkoznak ugyanezzel a játékkal. Nemrég a párizsi televízióban az „Akár hiszi, akár nem” című műsorban „bebizonyították”, hogy George Washington, az amerikai függetlenségi háború hőse és első elnöke francia volt. Kár, hogy De Gaulle elnök lemondott, mert most Quebec után igényt tarthatna az USÁ-ra is.

FONTOS TÁRGYALÁS

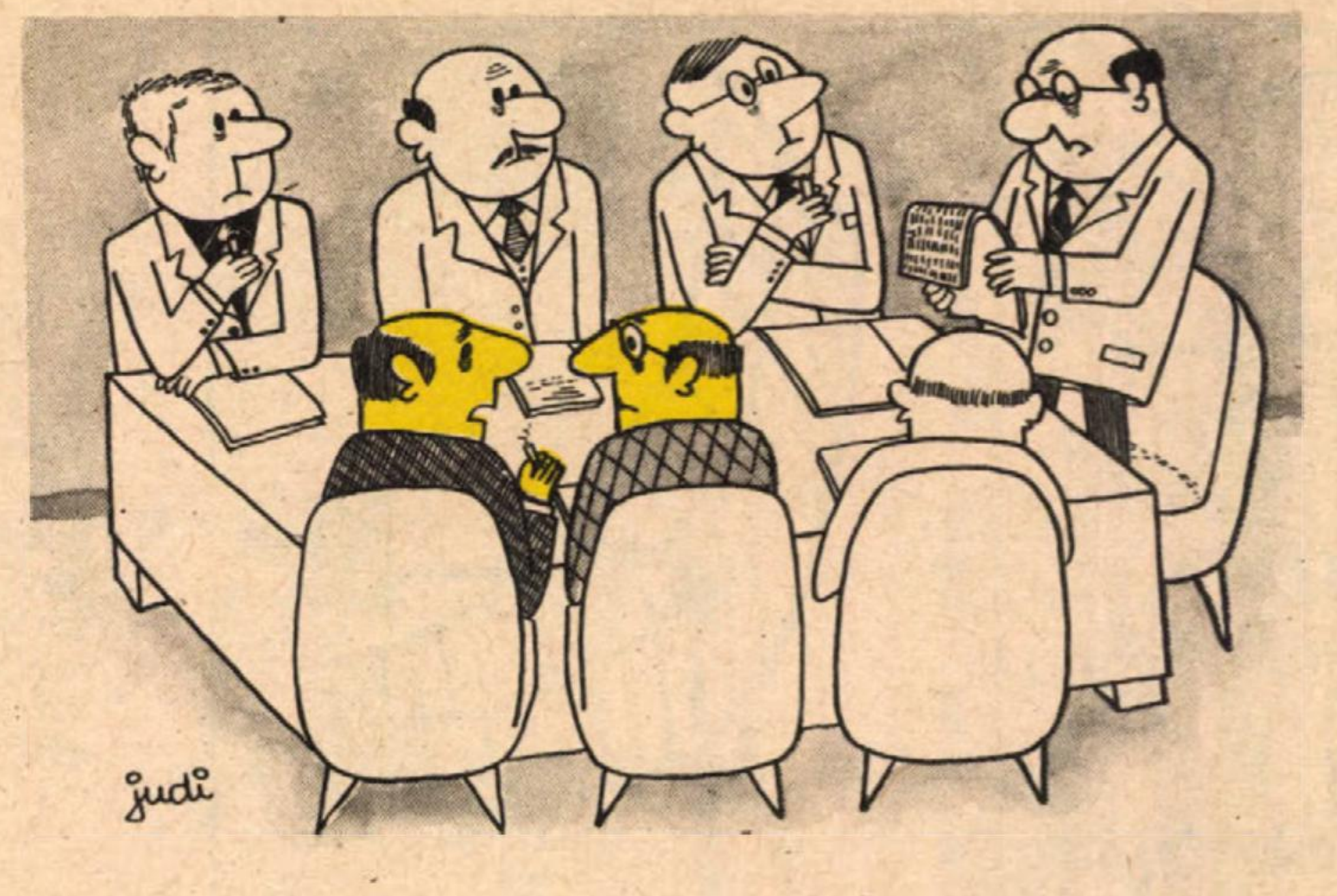

– Nincs valamit ötleted, hogy mit főzzek a családnak vacsorára?

OBJEKTÍV AKADÁLY

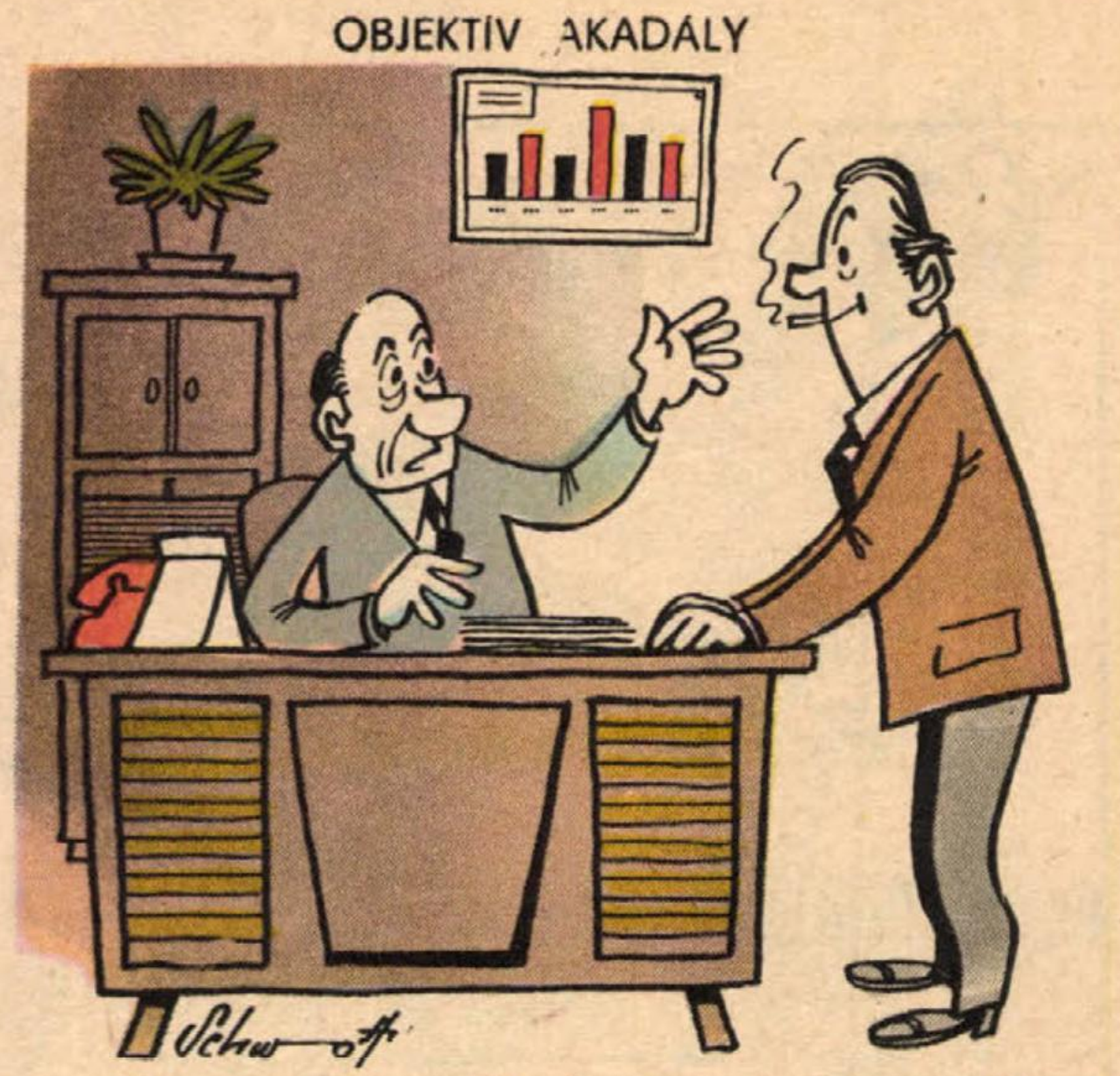

– Öregem, ezt a Kovácsot nem lehet nyíltan bírálni, mert minden értekezleten ott van! . . .

Szeretnék

Már tél óta oktatgatnak:
Vigyázzak a hőgutára!
Ne fogyasszak bolondgombát!
Ne menjek ki a Dunára!

Csak módján a szerelemmel!
Ne fogdossak viperákat!
Ne igyak sok forró vizet
És ne egyek hideg rákot!

Érték vagyok, érzem, mert az
Épségemért sorra kiáll:
Illésék, a Szabó család,
Az MTK és a KÖJÁL . . .

Mindenki szeretettel óv:
„Ezt se. Azt se. Ne. Ne! Ne!! Ne!!!”
Jaj, de gyönyörűszép a nyár!
Lehetséges . . . Tudja fene.

Darázs Endre

RIADÓ

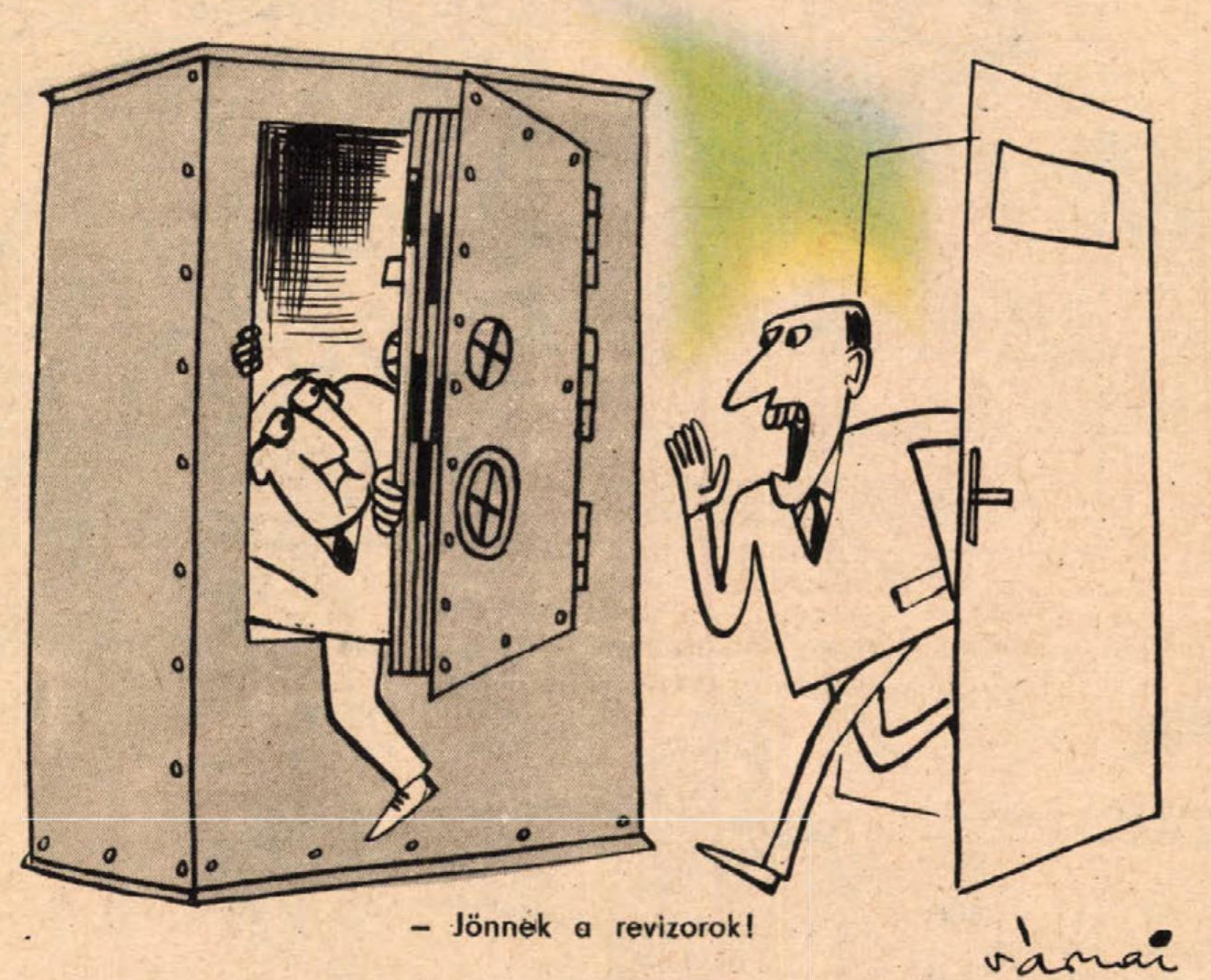

– Jönnek a revizorok!

TÁRGYALÓTEREM

Cingár, áttetsző kék szemű fiatalember áll a bíró előtt. A vád: garázdaság. A Városligetben belekötött egy szerelmespárba. Megjegyzéseket tett a lányra, mire partnere erélyesen rendreutasította. Erre a garázda alak rátámadt a fiúra. A verekedésnek a rendőrjárőr vetett véget. A tárgyaláson a sértett felet megkérdi a bíró:

— Kívánja a vádlott megbüntetését?

— Nem kívánom, kérem szépen. Kár volt verekedni azért a lányért. Tegnap ment férjhez máshoz.

✦

A tárgyaláson a védőügyvéd lelkes védőbeszédet tart:

— Végül kérem a tisztelt bíróságot, hogy enyhítő körülményként vegye figyelembe védencem elmebeli fogyatékosságait.

Mire a vádlott felpaprikázva tiltakozik:

— Ügyvéd úr, ezt kikérem magamnak! Én közismerten okos ember vagyok!

A nyugdíjas korú zsebtolvajt a villamoson érték tetten. Egy férfi belső zsebéből emelte ki a pénztárcát. Éppen harmincnyolcadszor áll hasonló bűntettek miatt a bíróság előtt.

— Nem ült még eleget? Miért nem hagyja abba a tolvajlást? — kérdi a bíró.

Az öreg kihúzza magát:

— Ötven éve dolgozom a pályán. Most kezdjek új szakmát? . . .

✦

Egy fiatalember ellen társadalmi tulajdon rongálása a vád. A vonat ülésének bőrhuzatát borotvapengével fejtette le.

— Megbántam, amit tettem — jelentette ki megtörten —, és itt, a bíróság előtt megfogadom, hogy ezentúl csak fapados kocsiba szállok!

✦

A középkorú férfi fizetésnapon betért a Garay téri italboltba. Mindjárt melléje szegődött egy nő. Együtt iddogáltak, amikor egy nyomozó igazolásra szólította fel a nőt. A férfinak szerencséje volt. A fizetése teljes összege már a nő táskájában lapult. A tárgyaláson a bíró megkérdi:

— Remélem, tanult az esetből, és a jövőben óvakodik a markecolóktól. Fizetésnapon tessék egyenesen hazamenni a családjához.

— Olyan mindegy. A feleségem sem hagy egy fillért sem nálam — mondja csüggedt-szomorúan a férfi.

✦

Rágalmazási per. Az írásszakértő megállapította, hogy a névtelen levelet minden kétséget kizáróan a vádlott írta.

— Elismeri, hogy ön írta ezt a levelet? — kérdi a bíró a vádlottat. Az hosszan, csendben nézi a bizonyítékot, aztán halkan megszólal:

— A kézírás az enyém, de a helyesírási hibák nem tőlem származnak . . .

Galambos Szilveszter

NŐI DOLGOK

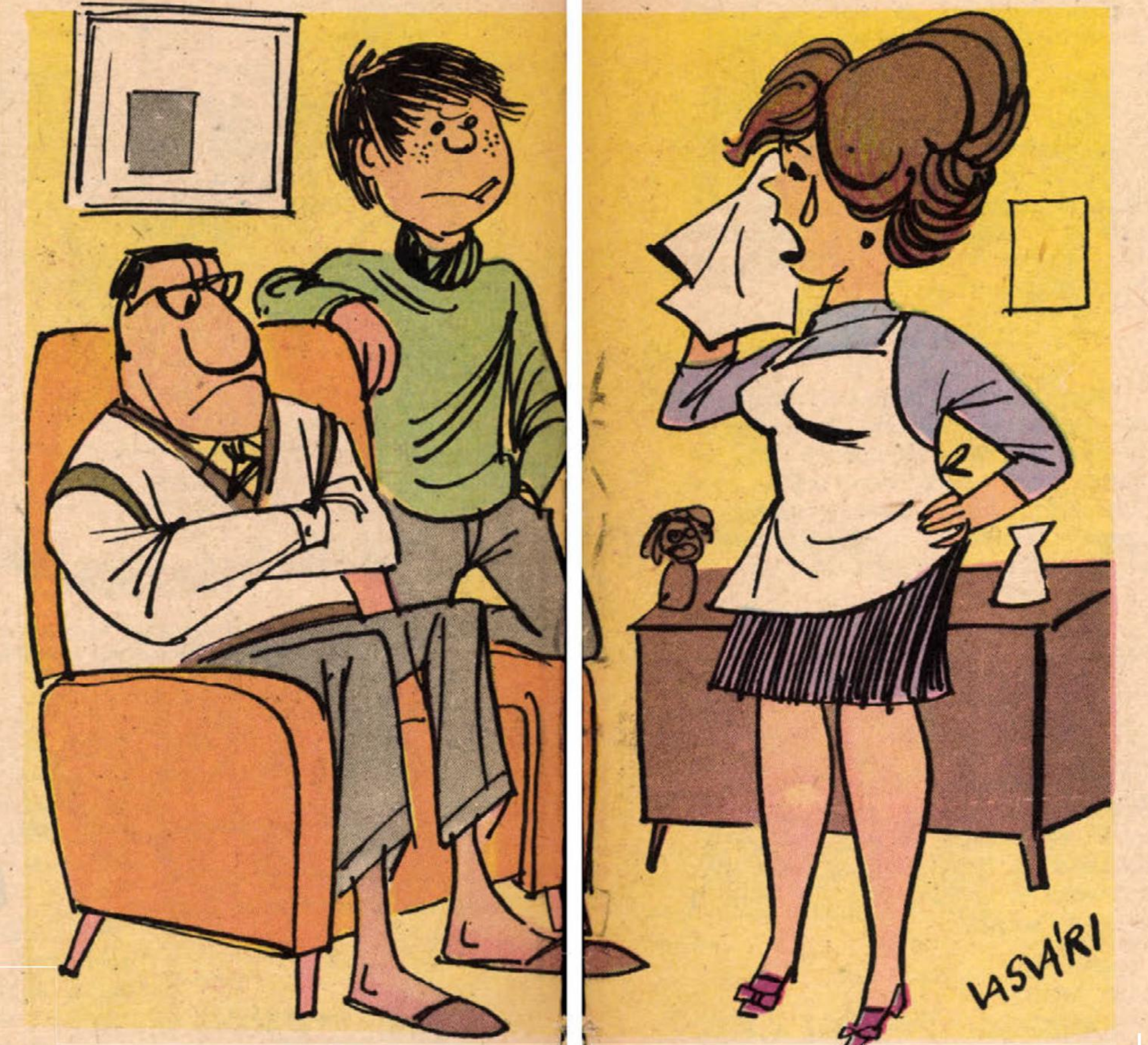

– . . . és meg lesztek mondva a Nők Világkongresszusán . . . !

VACSORA N VOLCKOR

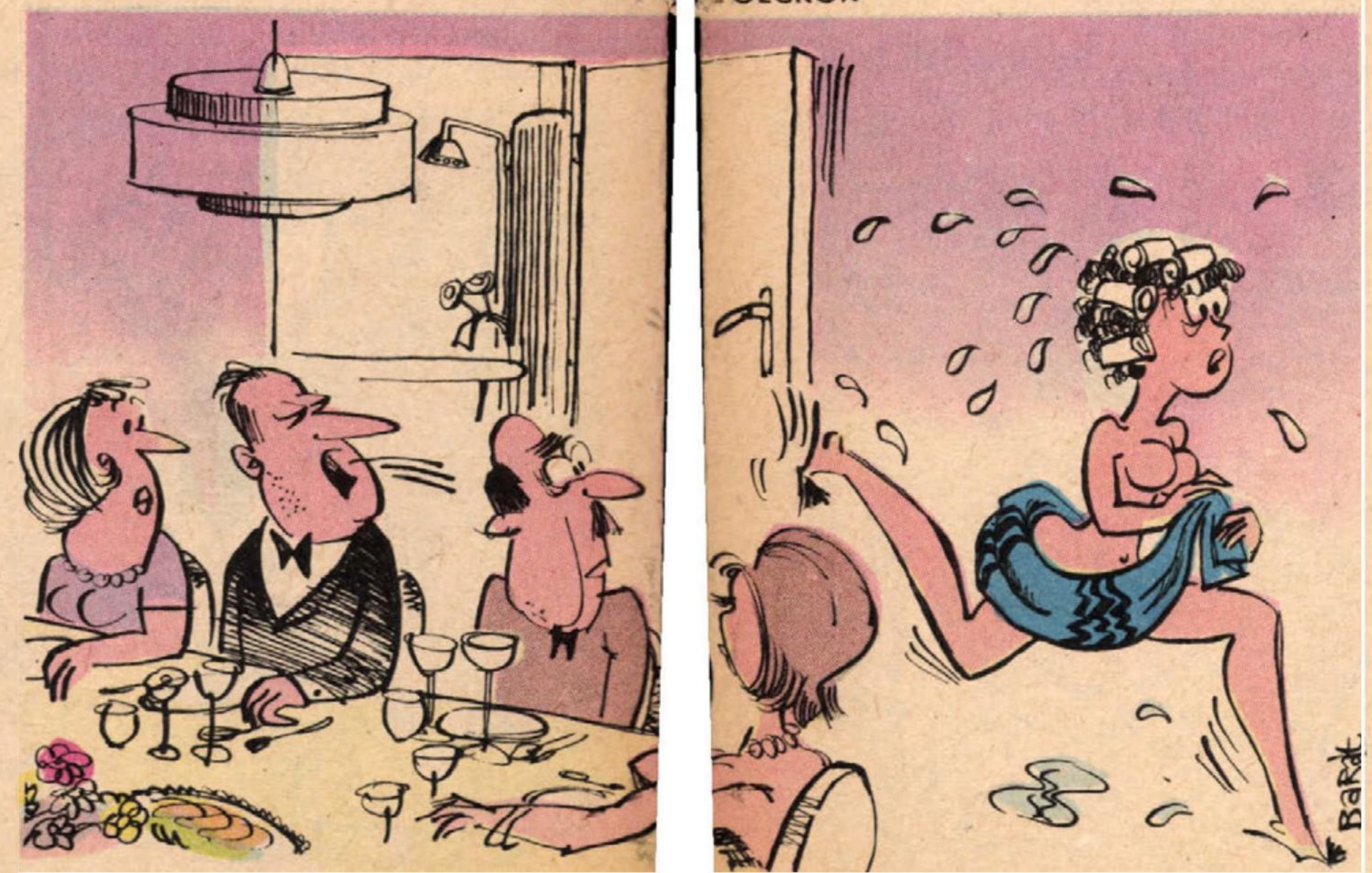

– Szivi, szeretnélek figyelmeztetn, a vendégek már megérkeztek . . .

NEM ISMERIK AZ ARCOMAT

Tisztviselő vagyok, enyhén kopaszodó, van némi — kis jóakarattal vonzónak mondható — pocakom, havi kétezerkétszáz fixem és lassanként elég sokra rúgó korpótlékom. Viszonylag nyugodt és kiegyensúlyozott életet élek.

A baj csak az, hogy még sose figyeltek fel rám, sose kérdezték meg a véleményemet, sose próbálták ki: nem lakoznak-e bennem rejtett képességek s általában, az élet köznapi viharaiban és langyos pocsolyáiban egyaránt érdektelenként kezelnek.

Sokáig nem jöttem rá, mi ennek az oka — de a fájdalom már akkor is mardosott. Aztán ráeszméltem mellőztetésem kútforrására: nem ismerik az arcomat a tévéből!

Eszmélésem több állomásból állt. Kezdődött akkor, amidőn többnapos sorbanállás után azt kellett látnom, hogy Benedek István soron kívül kap két jegyet az Őrült naplójá-hoz; fokozódott, amikor felfedeztem Abody Bélát, mint sztriptíz-konferansziét; csaknem telítődtem, amikor egy koncerten Antal Imrének nem engedték végigjátszani a h-moll szonátát, inkább megkérdezték: mi a véleménye a hippik blúzviseletéről; s minden sérelem kulminált bennem, amikor azt kellett látnom, hogy több férfi is átadja a helyét a 12-es autóbuszon Takáts Marikának, bár ehhez nyilván az is hozzájárult, hogy akkoriban nem voltam valami jó színben s a halványszürke terilén sem előnyös az arcszínemhez.

Mindegy! Tudtam, hogy sorsom mostoha voltán segítenem kell, s ekkor tudtam is, miképp. Ismertté kell tennem magam, mégpedig a tévé jóvoltából . . .

Úgy látszott, a sors is azonnal a segítségemre sietett, már a sérelem kútforrásának napján, pontosan tegnap délután negyed hatkor.

Épp hazafelé tartottam, amikor a Hársfa utca és Rákóczi út kereszteződésénél egy zöldségestargonca beleszaladt egy nyugatnémet rendszámú Jaguárba.

Mire a Tv-Híradó stábja megérkezett, már a legjobb helyre furakodtam a baleset színterén: ott álltam a kidőlt targoncakeréktől balra, a nyugatnémet úrvezető jobb könyökénél, álltam és mosolyogtam és belebámultam egyenesen a kamerába.

Este 22 órakor már meg is nézhettem magamat a Tv-Híradó második kiadásában. Sajnos, ekkor vettem csak észre, hogy egy szereplési viszketegségben szenvedő pasi elém könyökölt, és hogy a Jaguár égnek meredő rádióantennája is némi árnyékot vetett az arcomra, arról nem is beszélve, hogy a nyilván megvesztegetett operatőr egyre csak a nyugatnémet úrvezető bal könyöke környékét pásztázta, ahol több nő birkózott az előnyös helyekért. De azért kétségtelenül felismerhető volt az arcom, sőt: dicsekvés nélkül merem mondani, hogy előnyösen is hatott a képernyőn.

Ma reggel diadallal léptem szokott újságárusom standjához és a Népszabadság mellé egy Nők Lapját is kértem. Rám sem nézett. úgy közölte, hogy — elfogyott. Tudtam, hogy a pult alatt még tárol pár példányt, s különben is: úgy felelt, hogy rám sem nézett. Megismételtem a kérésemet, ő unottan felemelte a fejét, undorral az arcomba bámult és megismételte, hogy elfogyott.

Hát istenem. Szegénynek biztosan nincs tévéje. No de a zöldséges sem ismert fel, aki tegnapelőtti, pudvás retket nyomott a kezembe, és a buszkalauz se. A pék egy alig használt serclivel örvendeztetett meg; a főnököm gorombább volt hozzám, mint tegnap és a fiam nemcsak újabb intőt hozott haza, de tanítója üzenetét is, mely szerint „a kedves szülő igazán jól tenné, ha . . .”

Nagy ég! Ezek mind nem láttak a tévében?! Hát minden igyekezetem hiábavaló volt?!

Nem és nem — ebbe nem törődhetek bele! Újabb ötletem támadt, s ezt most már véghez is viszem, ha törik, ha szakad.

Ma este megfojtom a társbérlőmet. Aztán egy jól retusált fényképem hátrahagyásával elbujdosom a saját lakásomból.

Ez a biztos tipp! Másnap már az egész ország látni fogja az arcomat a Kék fény-ben, s hogy meg is találjanak, mindenki agyába is vési minden ráncomat, minden arcvonásomat.

A többi már a szokott sablon szerint történik majd. Nyomoznak utánam, aztán elfognak, tárgyalás, ítélet, pár év börtön.

De ha még azt is sikerül elérnem, hogy a tárgyalásról is felvegyenek pár snittet és később egy szociológiai hangvételű kisfilmbe is bekerüljek, mint javulófélben levő rab — akkor nem éltem és nem bűnöztem hiába.

Nincs többé száraz sercli, pudvás retek és goromba kalauz. De van színházjegy, striptíz-konferálás, udvariasság és bájmosoly.

Hisz végre ismerik az arcomat a tévéből!

Rácz György

MODERN LAKÁS

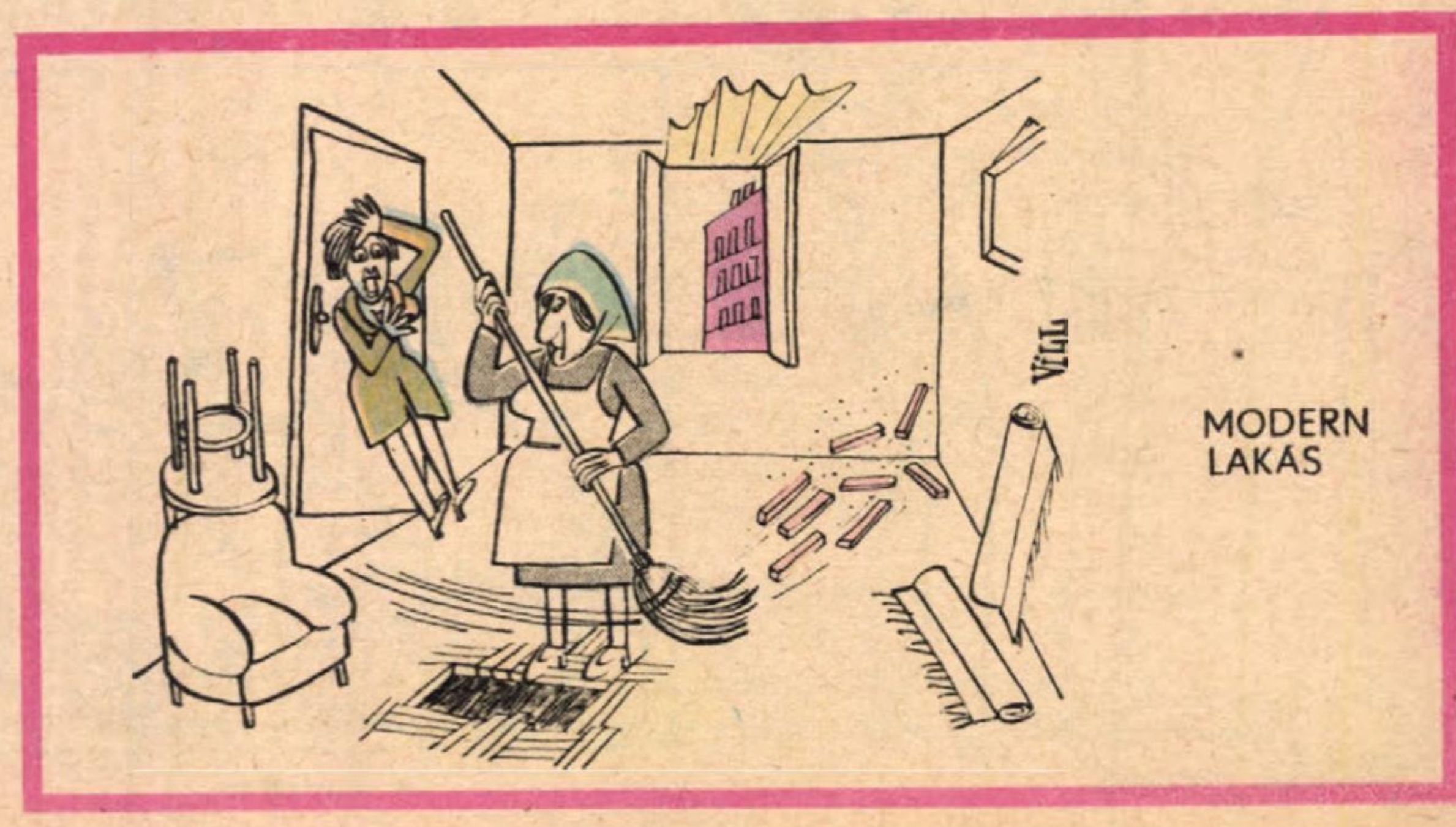

ÚJONCOK

Pusztai Pál rajza

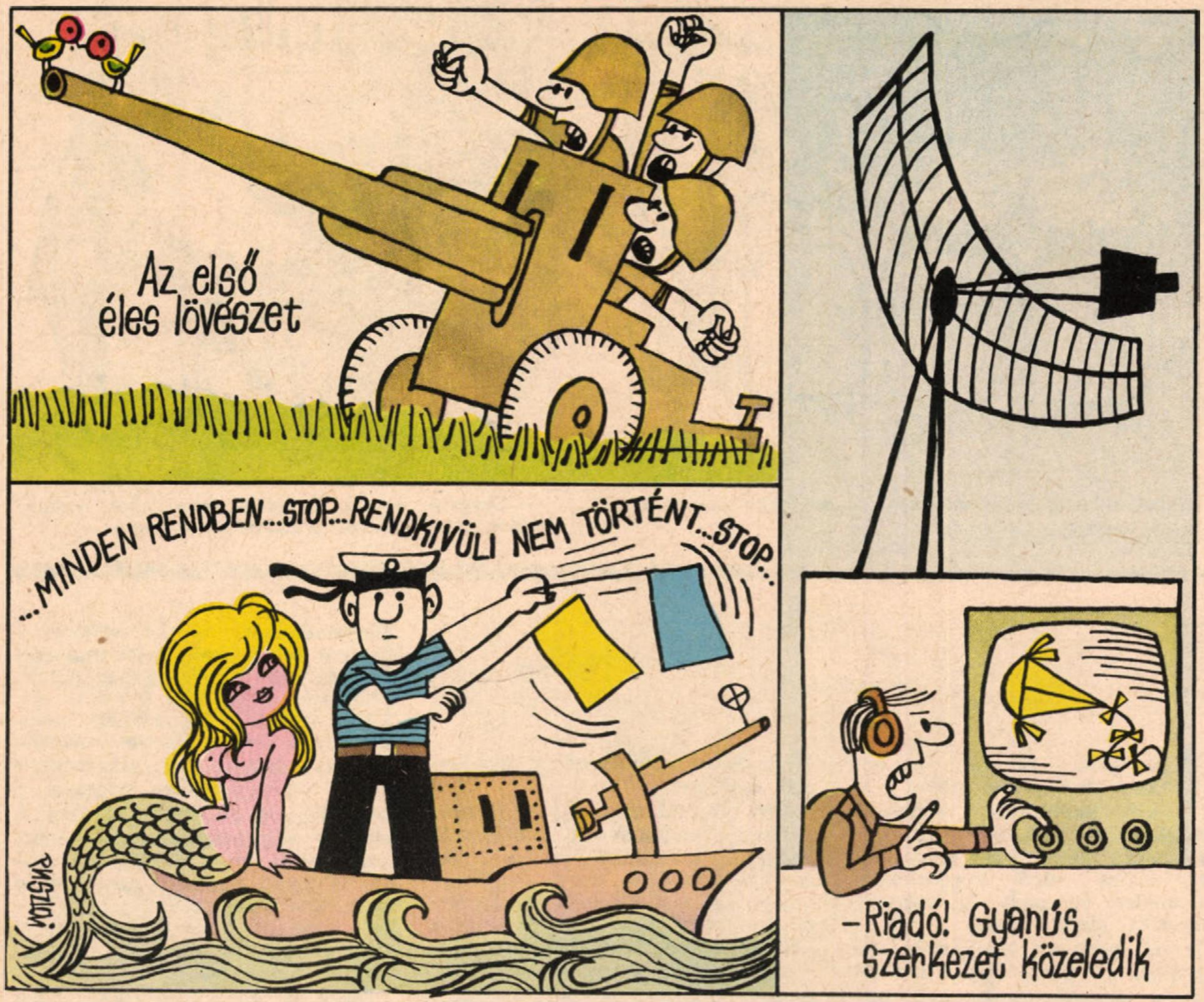
Az első éles lövészet
...MINDEN RENDBEN...STOP...RENDKIVÜLI NEM TÖRTÉNT...STOP...
PUSZTAI
–Riadó! Gyanús szerkezet közeledik

FÜLLENTETT HÍREK

Nyilván sokaknak feltűnik, hogy a kongresszusokat mindig luxushelyeken rendezik meg; rendszerint Budapesten, vagy a Balaton partján. A Szőrszálhasogatók Nemzetközi Szervezetének jövő havi kongresszusának színhelye kísérletképpen Balmazújváros lesz, amikor majd kiderül, hogy a tudósok valóban csak a tudományért gyűlnek-e össze.

◆

A filmvilág tudvalevőleg két részre oszlott: a művészi és a szórakoztató filmek táborára. Ez a megosztódás sportkörökben is figyelmet keltett. A labdarúgó-szövetségben elhatározták, hogy egy-egy unalmas mérkőzés után neves futballesztétákat kérnek fel annak taglalására, mi is volt az illető mérkőzés eszmei mondanivalója?

◆

A közlekedési balesetek jelentős részét a gyalogosok vigyázatlansága okozza. Ezután a gyalogosoknak is vizsgázniuk kell a KRESZ-ből. Aki a vizsgán megbukik, az nem gyalogolhat.

◆

Öngyilkossági kísérletet követett el Pára Waldemár karosszéria-tervező mérnök. Tettének oka ismert. Egy népbírósági ítélet arra kötelezte, hogy egész nyarát a maga tervezte, szellőztethetetlen pesti autóbuszokon töltse.

◆

Tekintettel arra, hogy az idén Pongrác, Szervác, Bonifác napjain rekkenő hőség volt, a három fagyosszent azzal a kéréssel fordult VI. Pál pápához, hogy helyezze át őket februárra. A pápa azonban azzal fenyegette meg az elégedetlenkedőket, hogy további rossz magaviseletük esetén őket is törli a szentek sorából!

◆

A budapesti taxivállalat jelentős újítással siet az utasok segítségére. Eszerint a jövőben az össze nem tartozó utasoknak joguk lesz a taxiállomásokon együttesen várakozni a kocsikra.

Szánthó Dénes

A HERCEG ÉS A LÓ

Fülöp, edinburghi herceg, az angol királynő férje, látogatást tett Man szigetén. A kis szigeten a közlekedést lóvasúttal bonyolítják le. A herceg is beült ebbe a hangnál lényegesen lassúbb járműbe, a ló azonban sehogyan sem akart megindulni. Ekkor a kocsis, Mr. Tommy Mandrell váratlanul így kezdett káromkodni:

– Fülöp, anyád erre, arra!... (stb.)

– Egy kissé meglepődtem – mesélte később a herceg –, majd fellélegeztem, amikor kiderült, hogy a lovat is Fülöpnek hívják.

ÚTJELZŐ

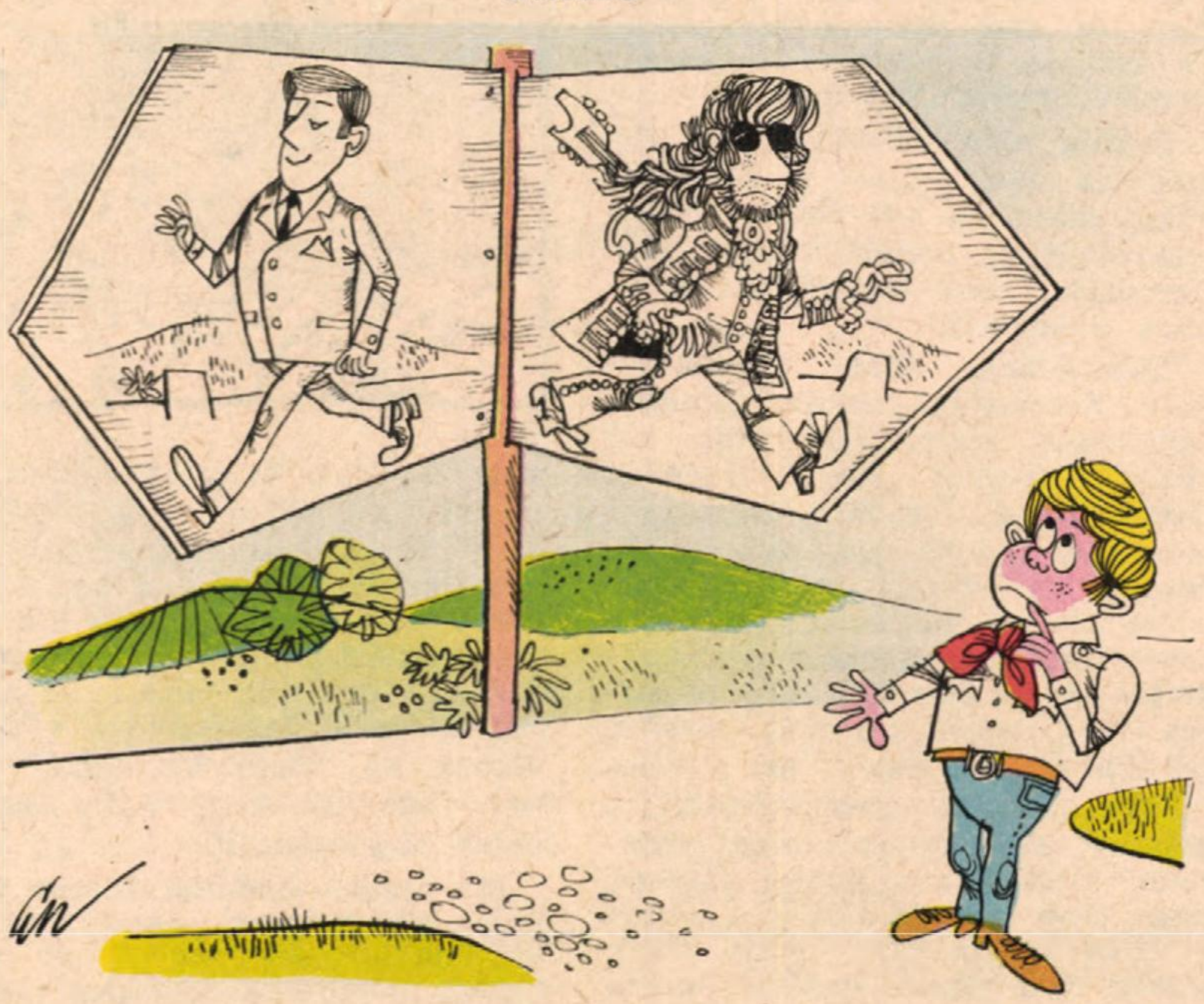

– Melyik úton járjak?

SZÜNNAP

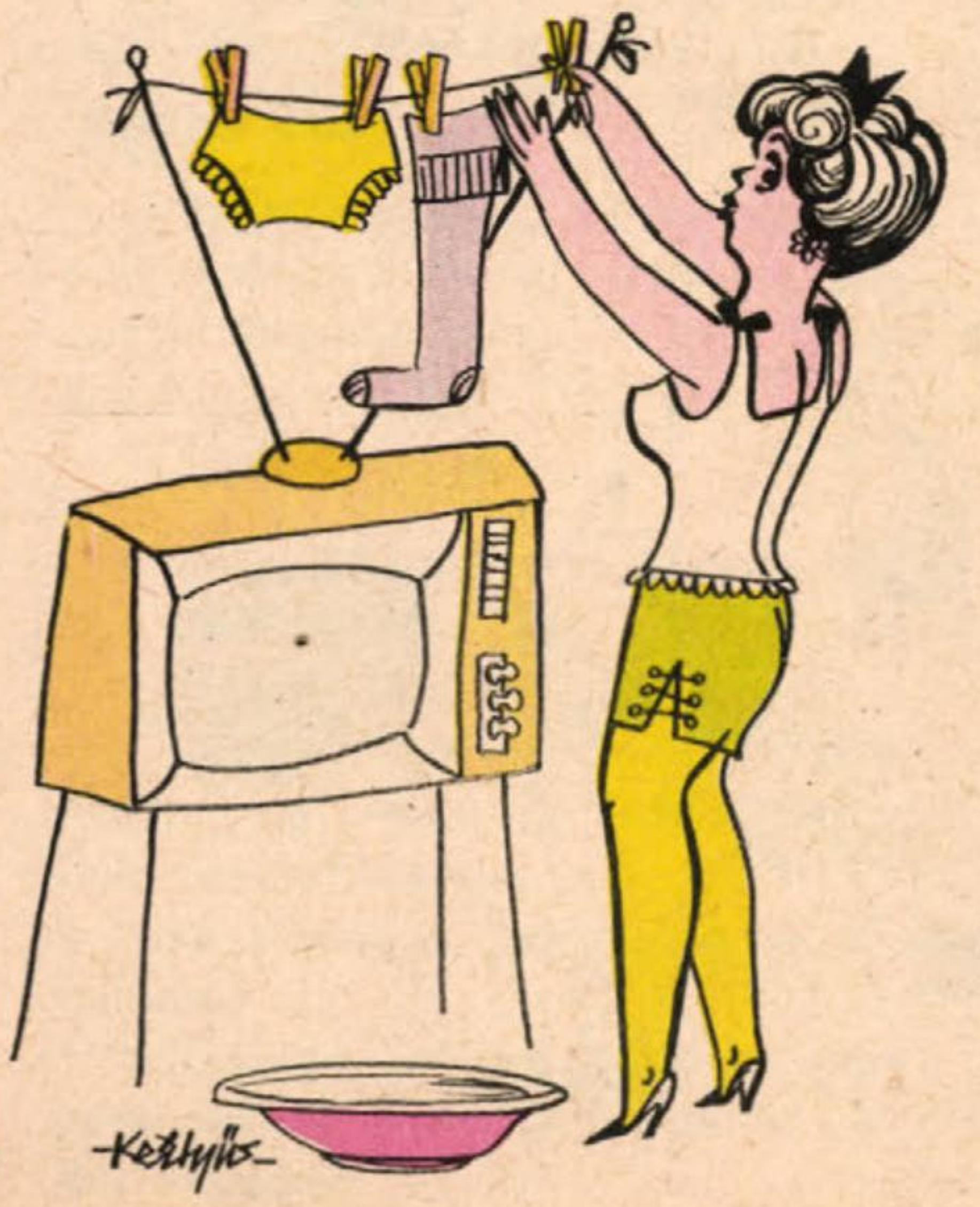

VÉGE A KISASSZONYFUTBALLNAK!

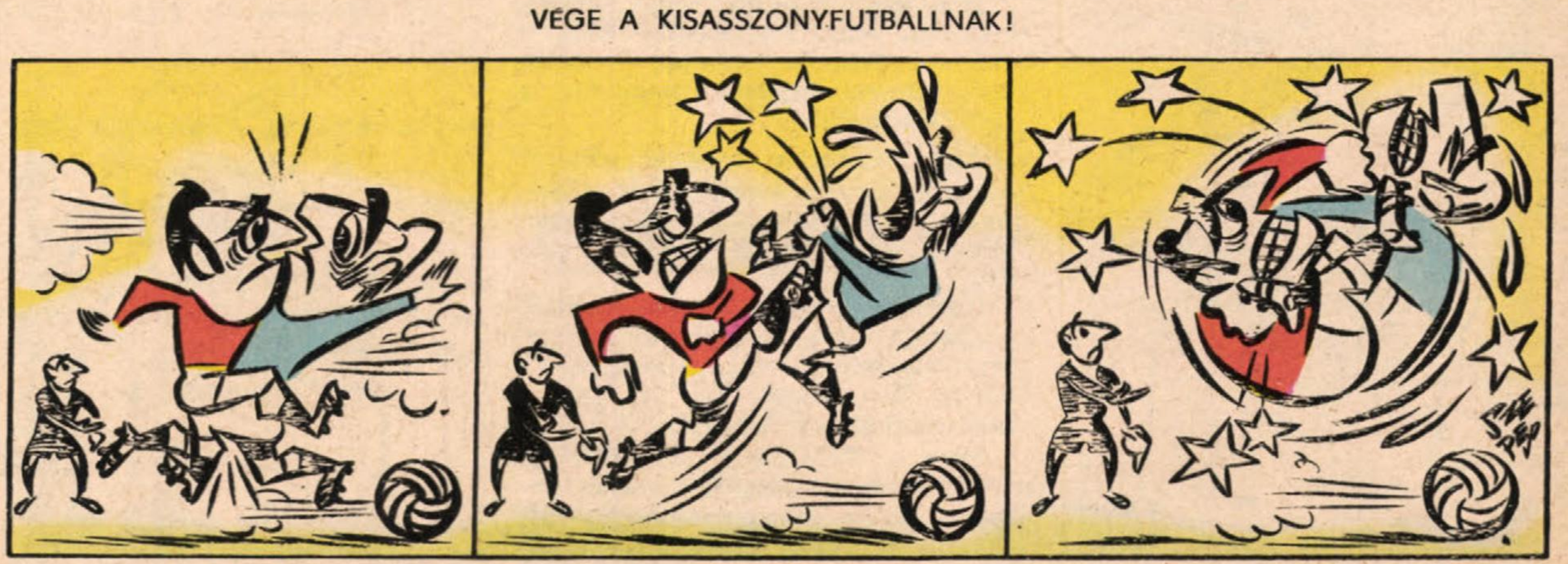

A bajnokin

Az Európa Kupa-meccsen

A világbajnoki selejtezőn

FANTASZTIKUS!... FANTASZTIKUS!....

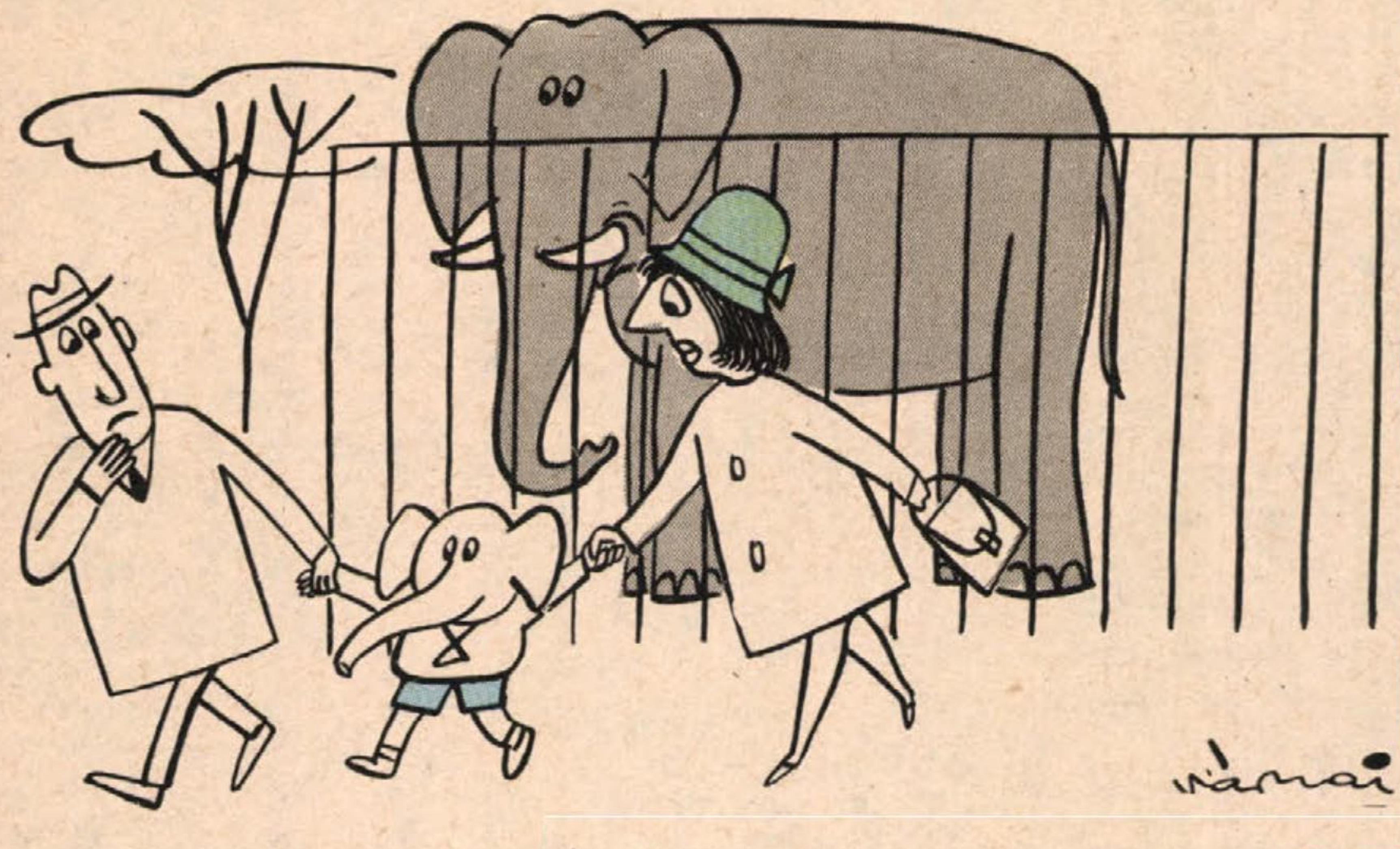

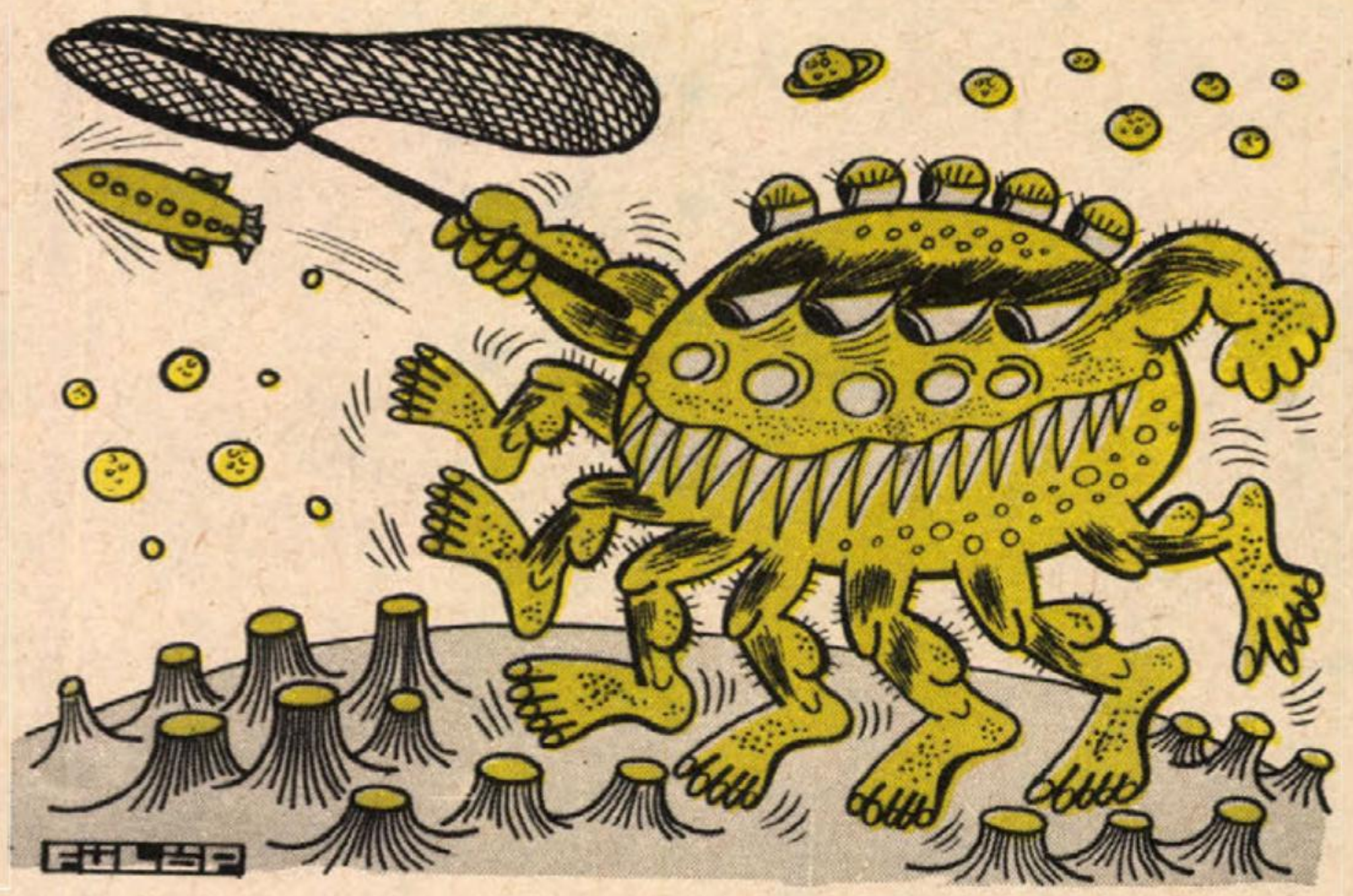

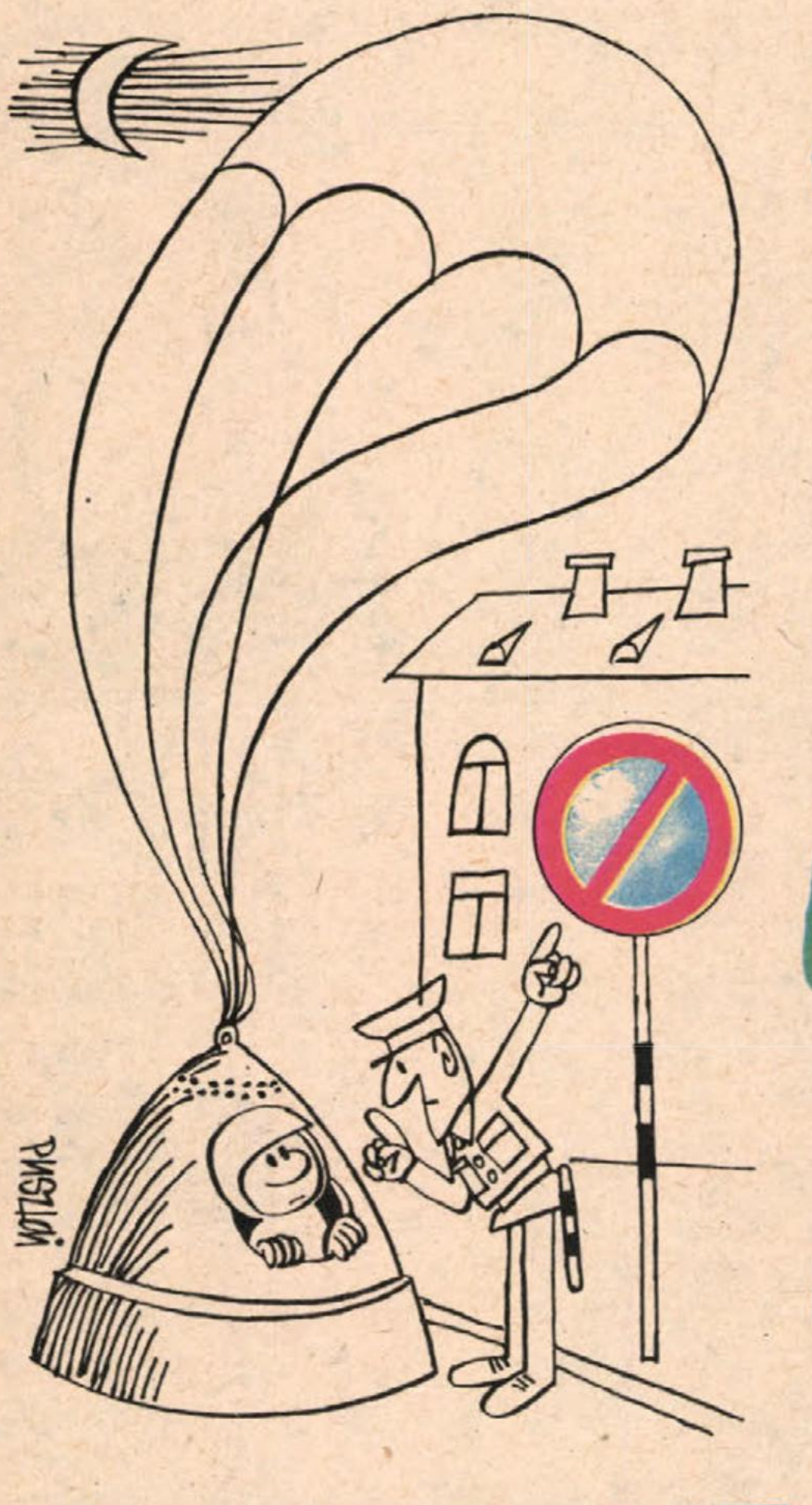

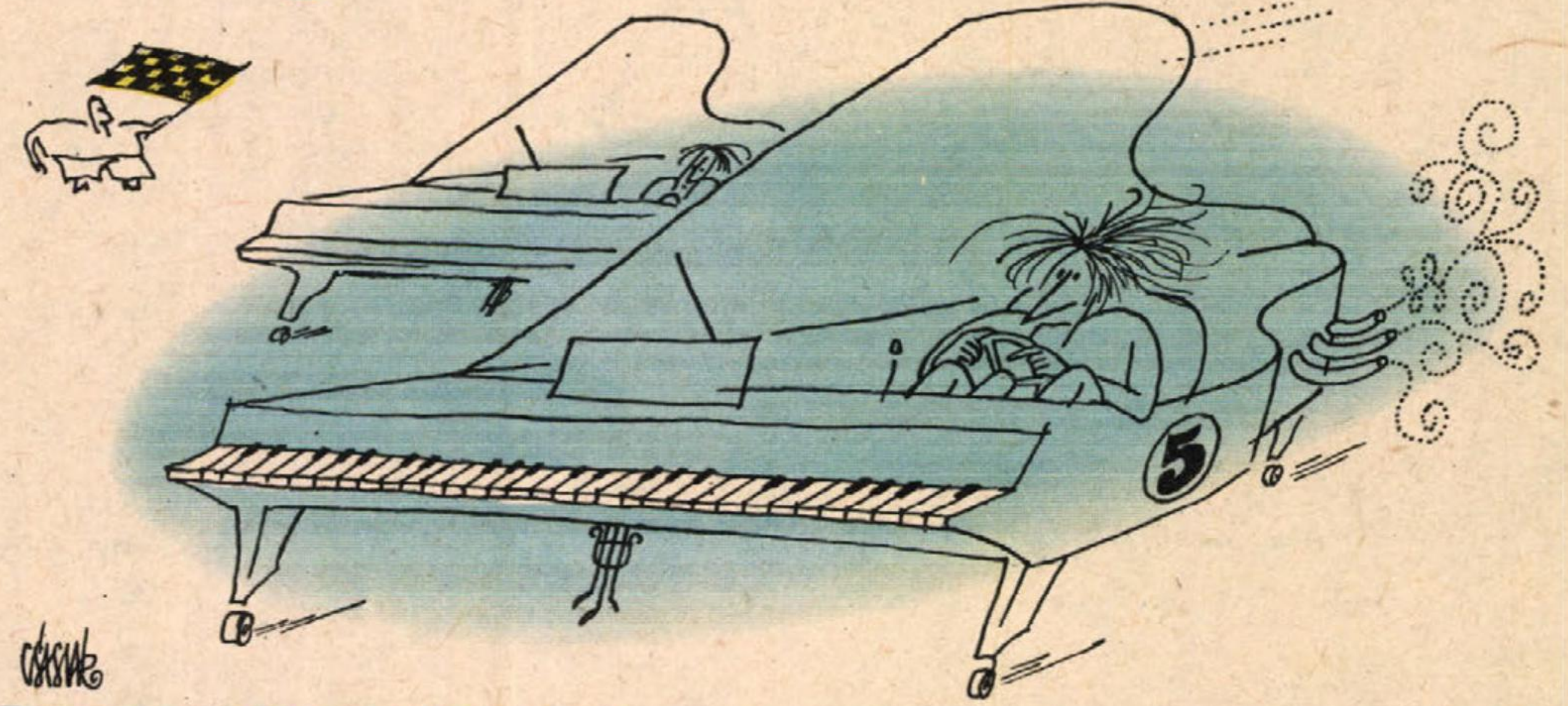

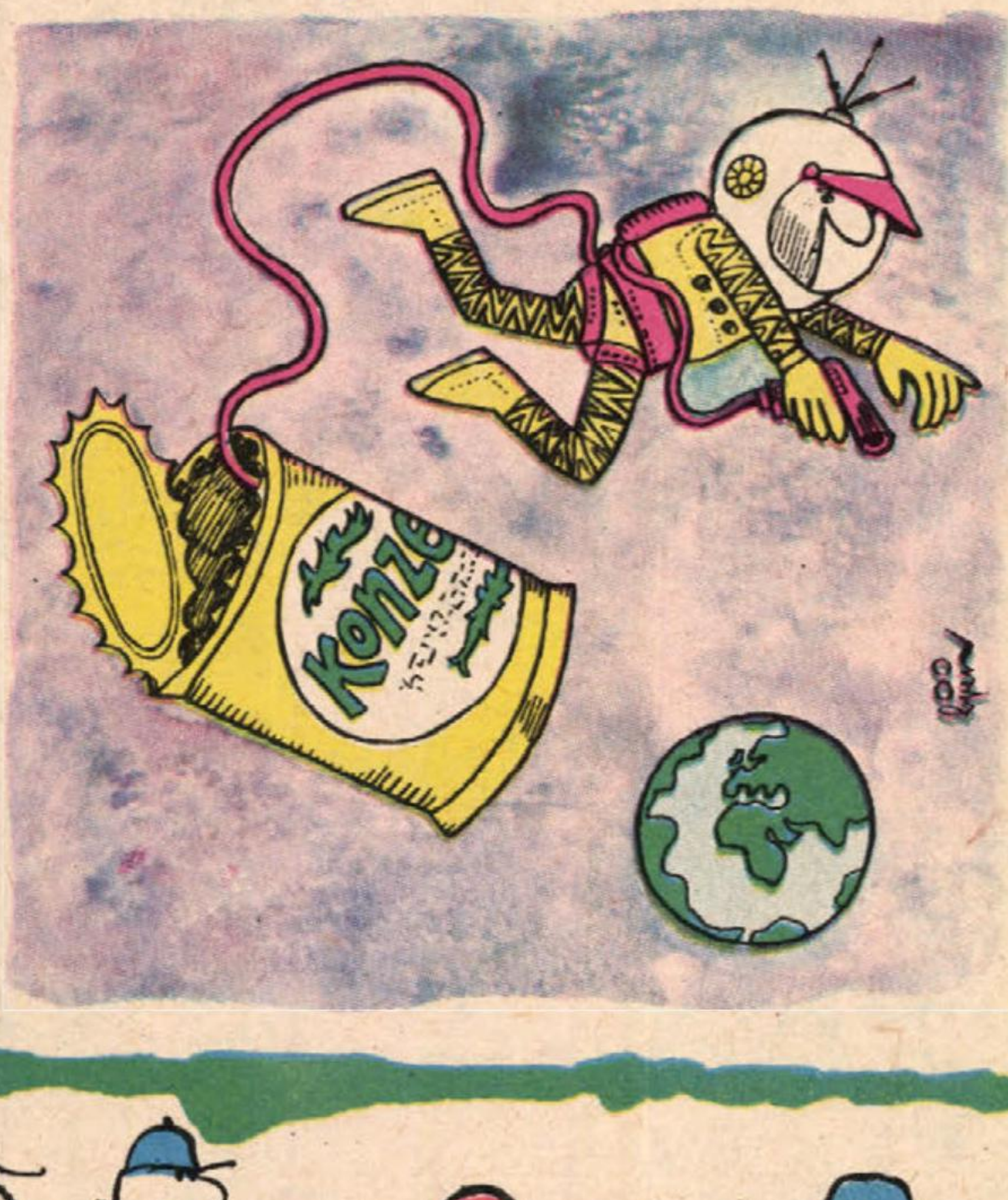

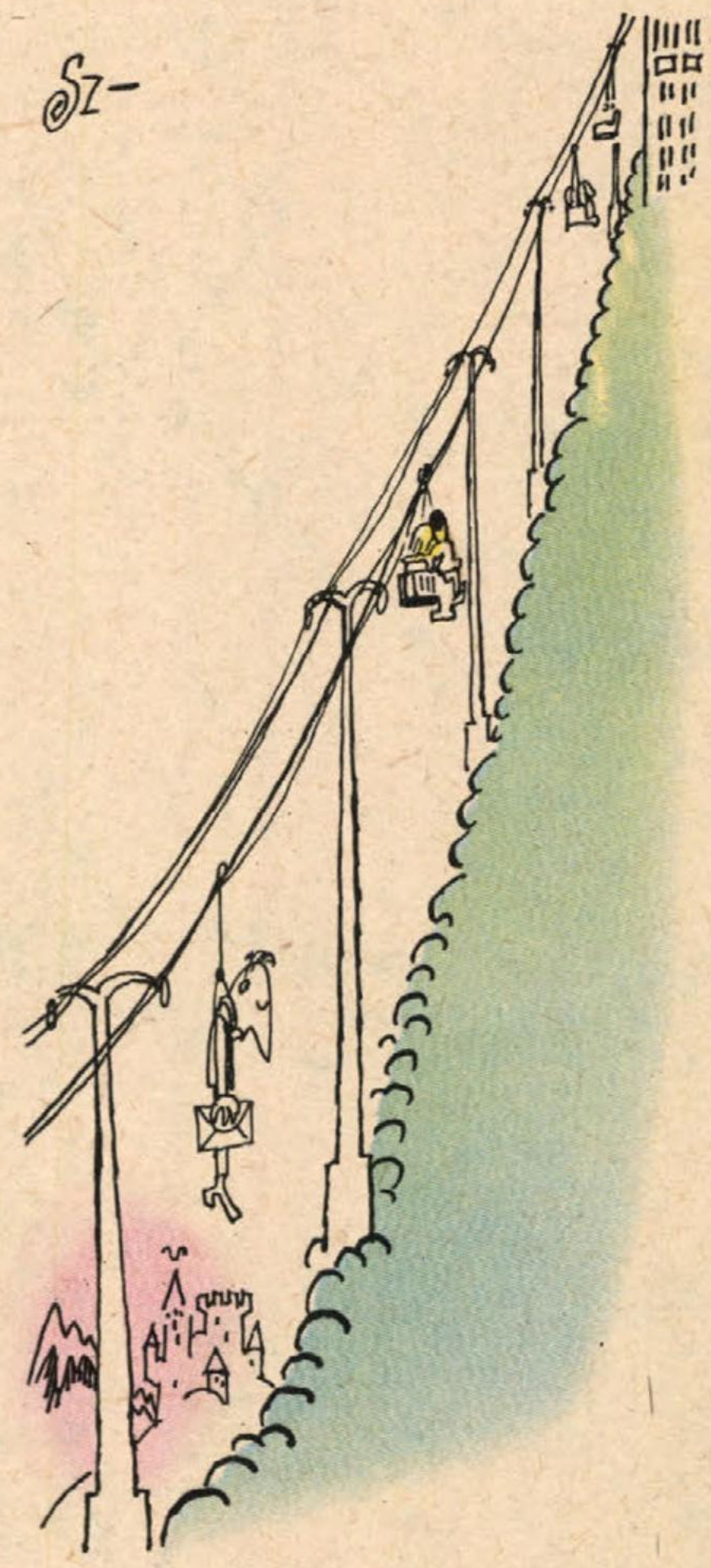

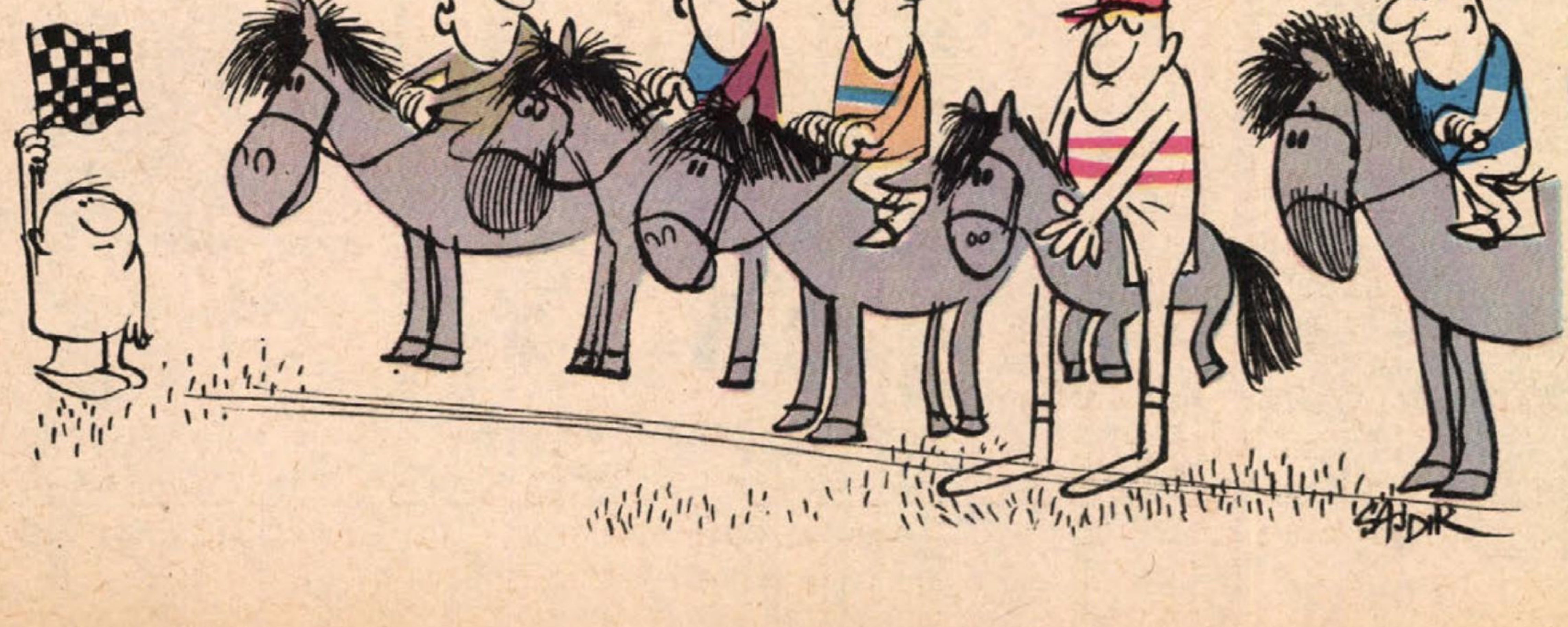

VÁRNAI, FÜLÖP, PUSZTAI, CSÁSZÁR,
BALÁZS-PIRI, SAJDIK, SZŰR-SZABÓ

ELLENŐR

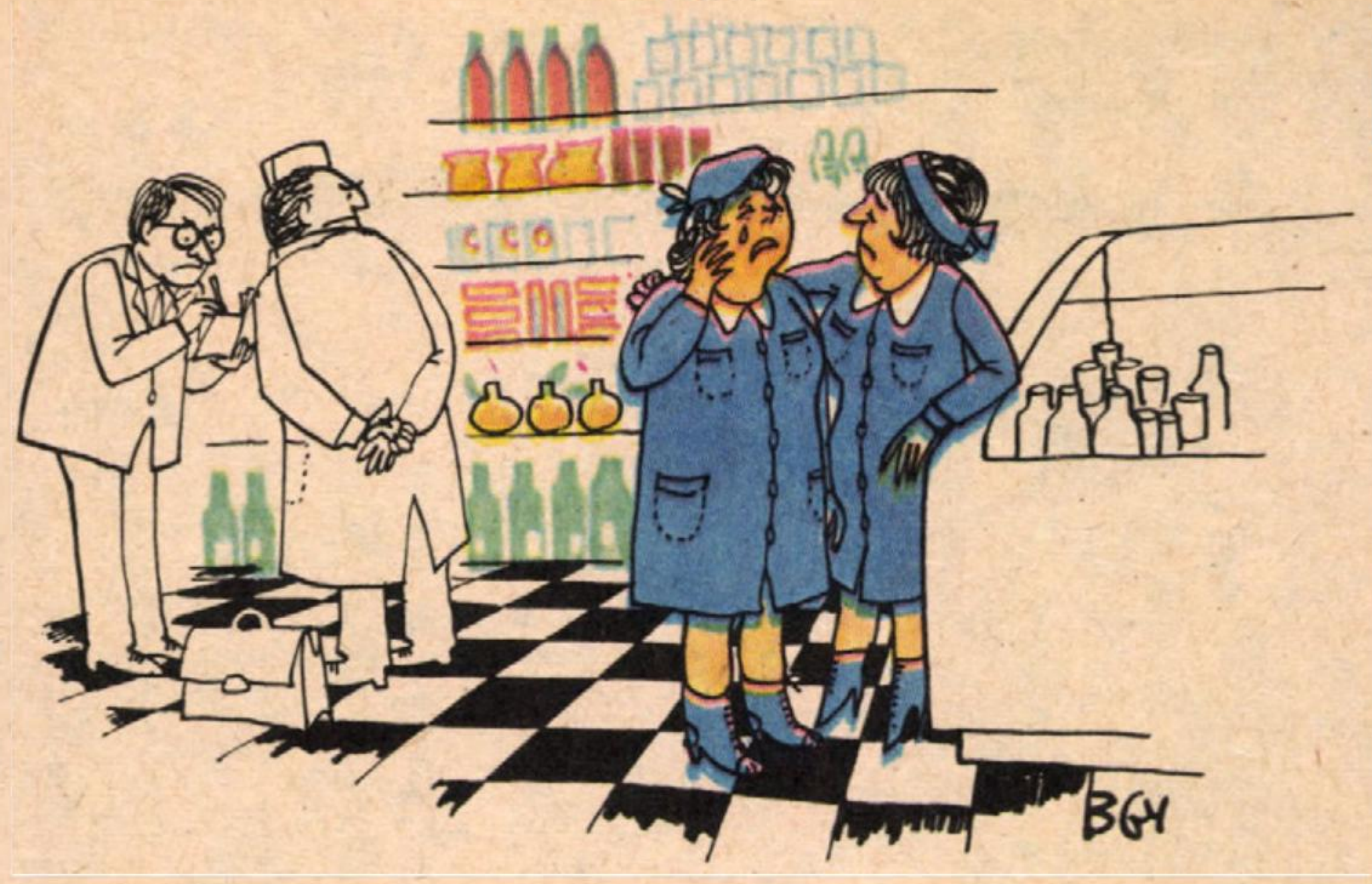

– Szentül hittem, hogy csak egy egyszerű hülye vásárló!

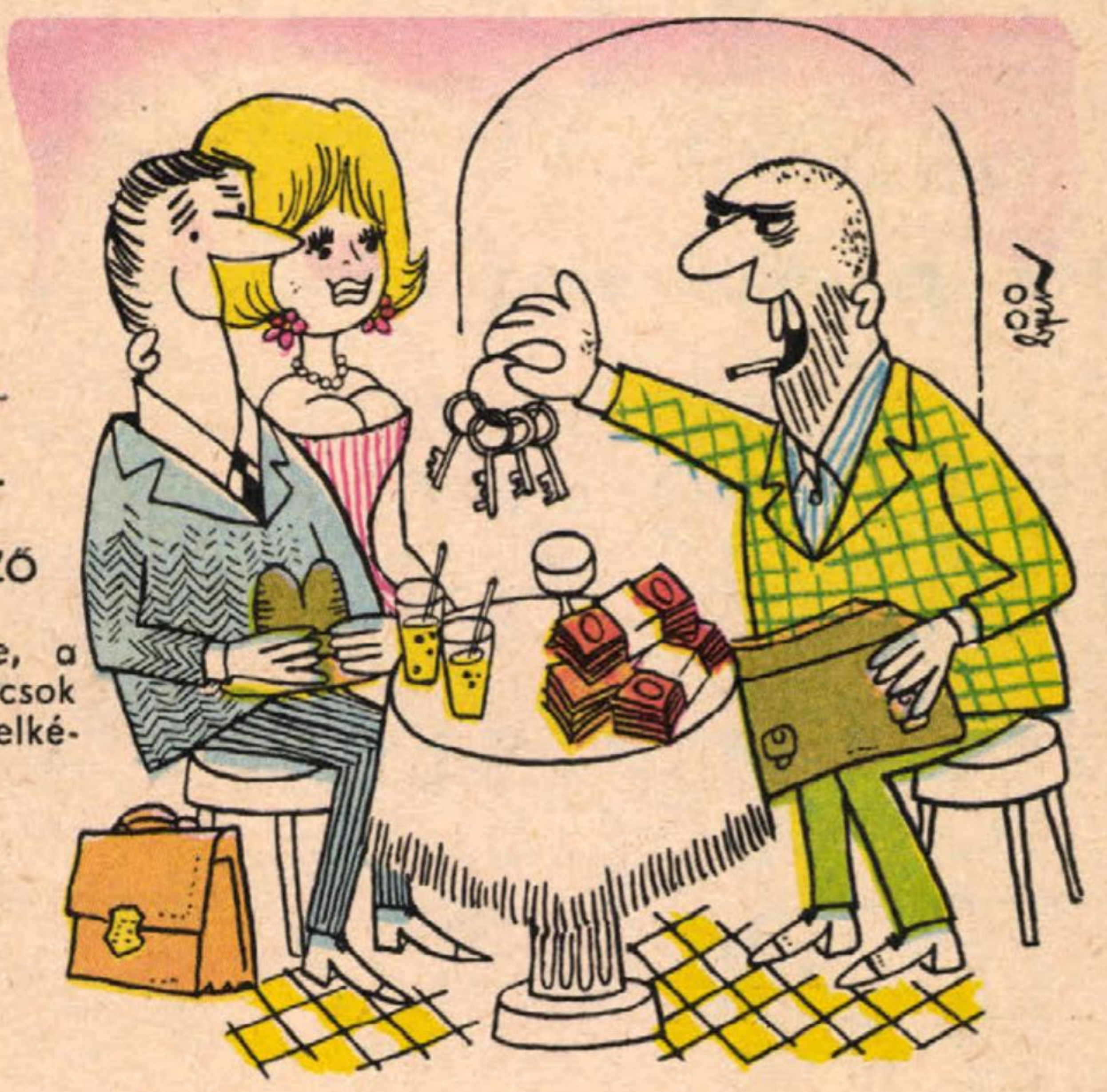

MEGBÍZHATÓ TÁRSASHÁZSZERVEZŐ

– Íme, a lakáskulcsok máris elkészültek.

MŰVÉSZI FILM KÉSZÜL

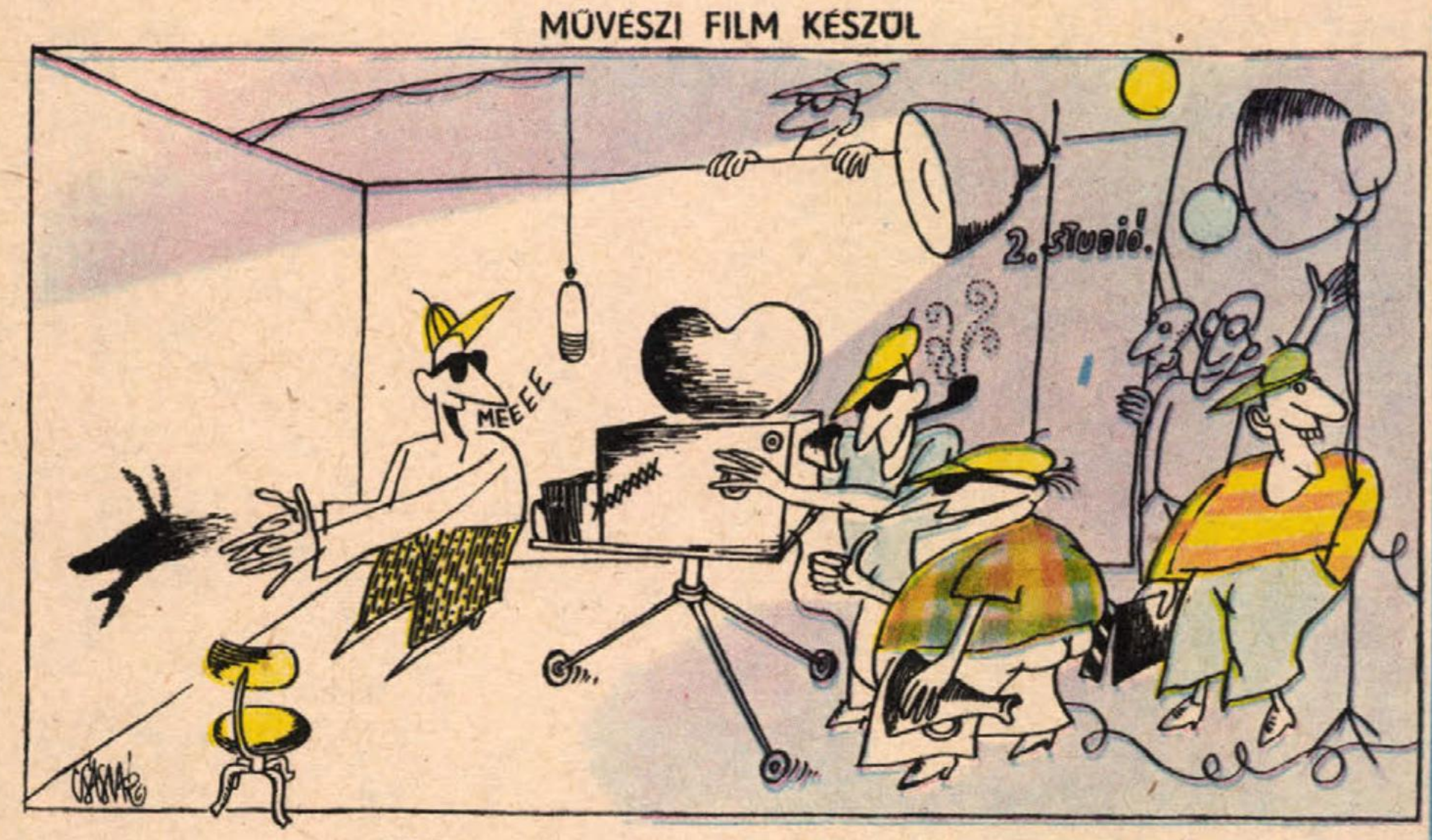
2. stúdió!
MEEEE

– Valamelyik külföldi fesztiválon sikere lesz!

MEGLEPETÉS

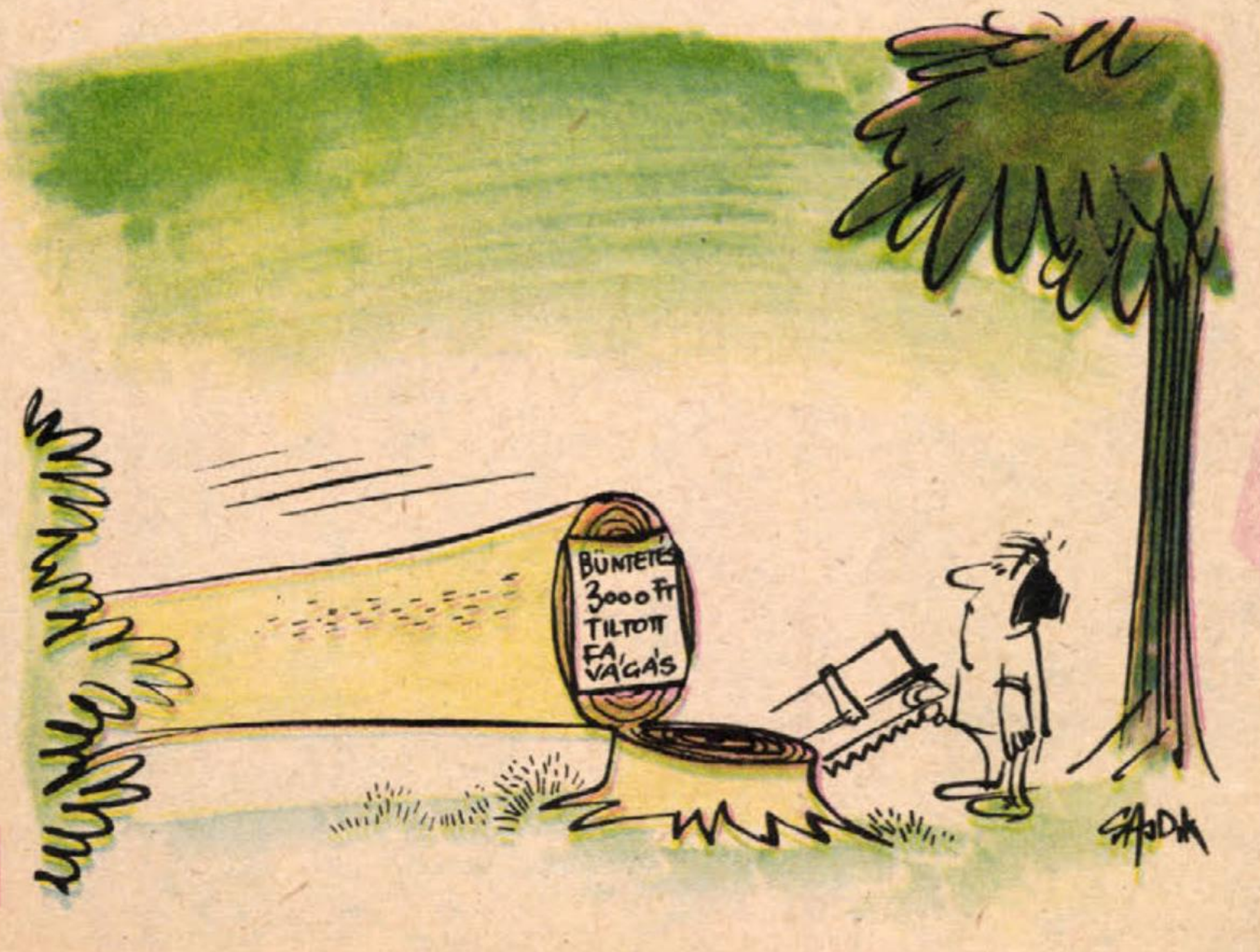
BÜNTETÉS
3000 Ft
TILTOTT
FA
VÁGÁS

EZT OLVASTAM

HÁNY ORSZÁG VAGYUNK?

Az Ország Világban olvasható a következő mondat: „Tény azonban, hogy jobban alkalmazkodhatnánk a többi, *külföldi* országhoz."

A precizitás sosem árt. Valaki még utóbb azt találná hinni, hogy a többi ország, amelyhez alkalmazkodnunk kellene, *belföldön* található.

SZEZON ÉS FAZON

Egy hindu államférfiról szóló cikkben olvasom: „Értékes ajándékkal örvendeztetett meg: *szandálfából* készült két elefánt rézveretű gongot tart."

Lehetséges, hogy a rézveretű gong értékes, de attól tartok, a két elefánt csak akkor volna az, ha szellős nyári saru helyett szan*t*álfából készítették volna.

MENTHETETLEN MONDAT

A Magyar Nemzet egyik sporttudósításából: „*Javorek kezét érte a labda, de nem tudott menteni.*"

Már napok óta töröm a fejem: vajon tudott volna-e menteni a labda, ha nem éri Javorek kezét?

A GÓLLÖVÉS TRÜKKJE

Egy másik sportcikkből: „Ha a magyarok is megtanulnának kilencven percig játszani, úgy, mint például a németek, akik képesek *a 92. percben* is megszerezni a győzelmet, ...akkor nekik adnám a nagyobb esélyt."

Ne legyünk igazságtalanok. Két perccel a mérkőzés befejezése *után* a mi futballistáink is képesek gólt lőni. Főleg, ha időközben az ellenfél már bevonult az öltözőbe.

Timár György

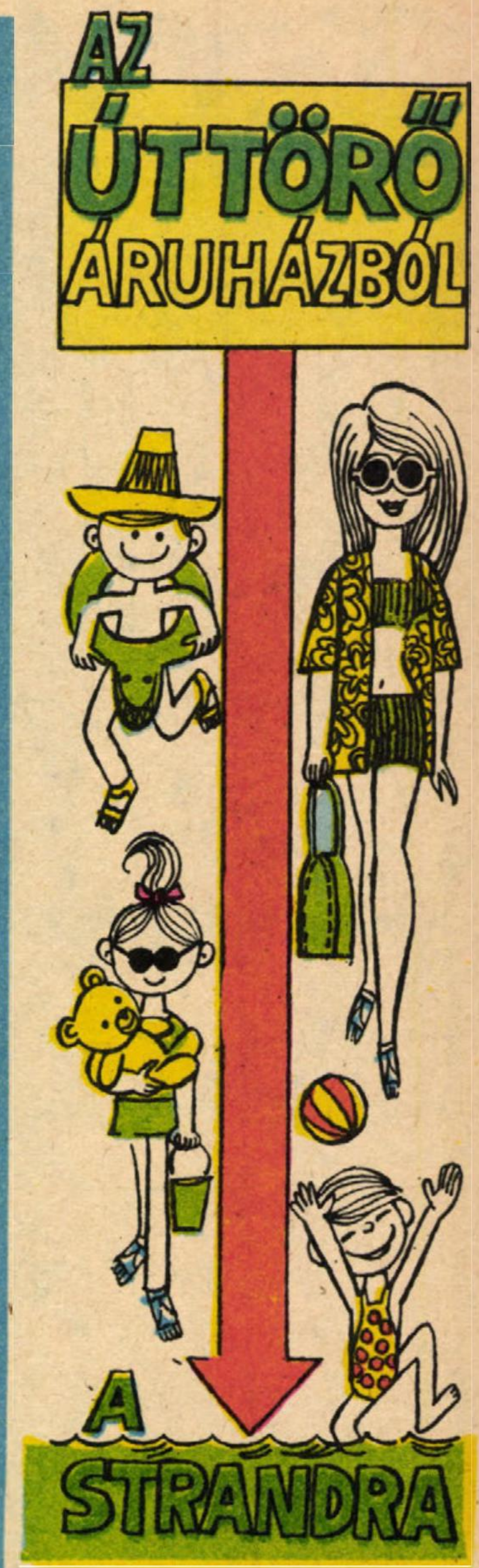
HIRDETÉSEK • HIRDETÉSEK
AZ ÚTTÖRŐ ÁRUHÁZBÓL
A STRANDRA

HIRDETÉSEK • HIRDETÉSEK •
KELLEMES
NYARALÁSHOZ
KELLEMES
NYÁRI
RUHA,
STRANDFELSZERELÉS
A DIVATCSARNOKBÓL
DIVATCSARNOK

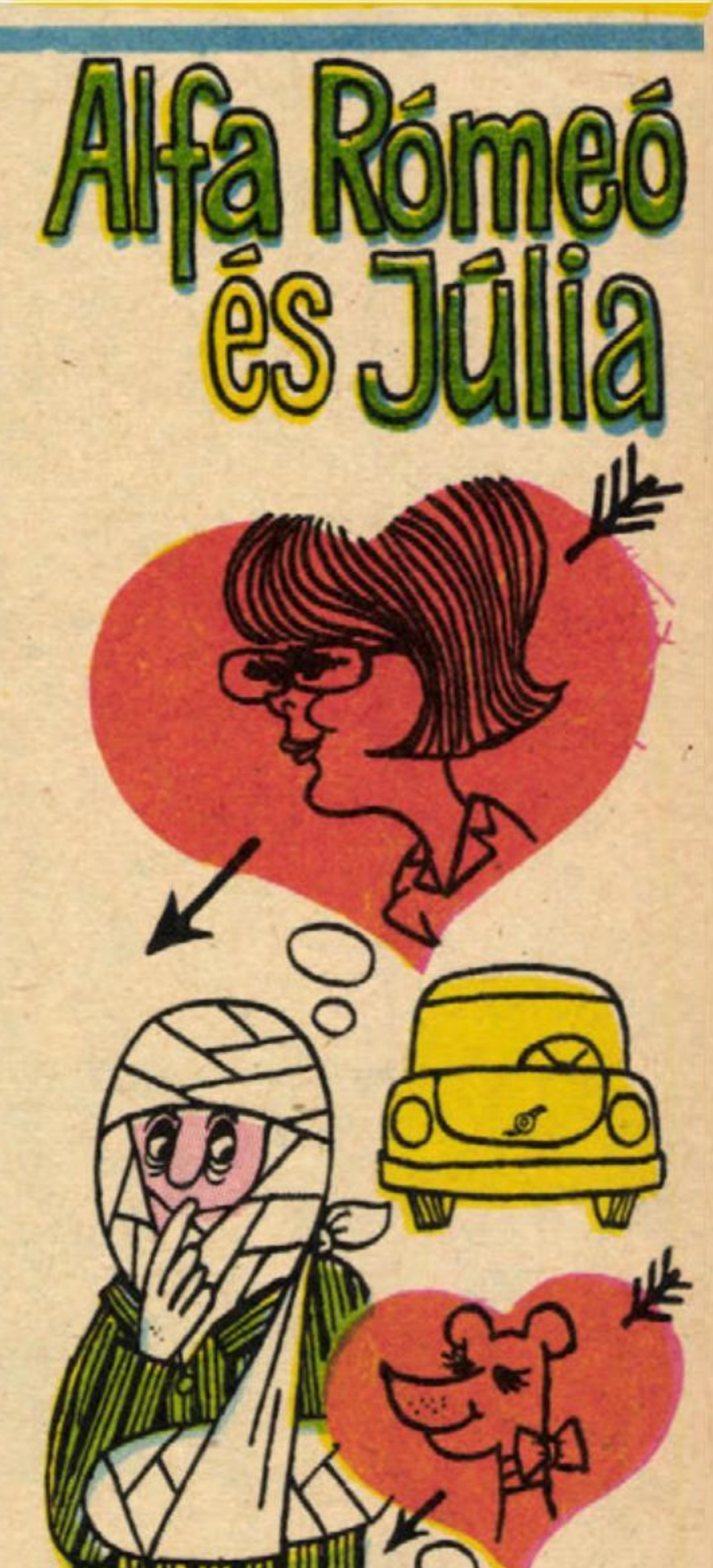

Alfa Rómeó és Júlia
Micsoda bonyodalmak egy műtét körül!
Magyar filmvígjáték
Rendezte: MAMCSEROV FRIGYES
Bemutató: **június 12.**

INKÁBB BÍZZA RÁNK!

15 éves gyakorlatunk van a színes filmek előhívásában

FŐFOTO

Postai cím: IX., Dési Huber u. 20/c.
Telefon: 470—963.

HIRDETÉSEK • HIRDETÉSEK

HA EZ ÍGY MEGY TOVÁBB

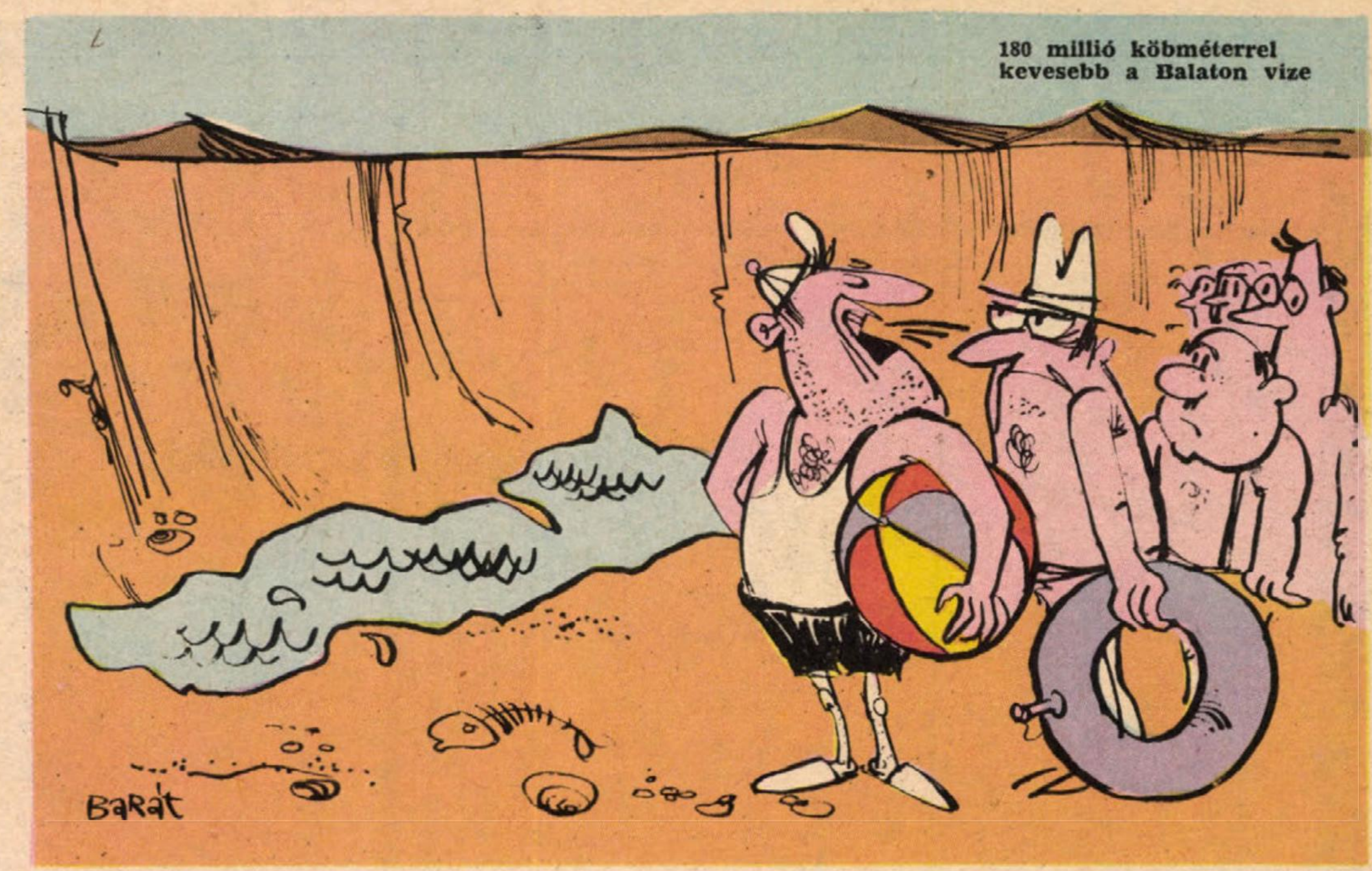
180 millió köbméterrel kevesebb a Balaton vize
BARÁT

— Mit tolakszik, én jöttem előbb!

MARGIT-SZIGET

Két bácsika sétál a Margitszigeten: minden ötvenedik lépésnél megpihennek.

— Azelőtt régen — mondja az egyik — sokkal szebbek voltak a padok.

— Bizony szebbek — bólogat a másik.

— Igaz, nem voltak ilyen mélyek, szélesek, kényelmesek, de mégis szebbek voltak.

— Sokkal szebbek. De mondd csak, miért is voltak szebbek?

— Várjál, gondolkozom. Ja, igen. Akkoriban én sohasem veled ültem a padon.

— Persze, persze, nem együtt ültünk.

— Hanem Ilonkával, Klárival, Lujzával. Először Ilonkával. Ó, az a csodálatos pad!

— Na, sétáljunk még egy kicsit...

Néhányszor leültek, amíg a Sziget végére értek. Ott az egyik kicsit lihegve a fáradtságtól, megjegyezte:

— Kérlek szépen, én rájöttem valamire.

— Mire jöttél rá?

— A Szigetet, a Margitszigetet meghosszabbították. Valahogy sokkal hosszabb, mint régen volt...

(—sti)

KÖZÉPKORI UTÁNFUTÓ

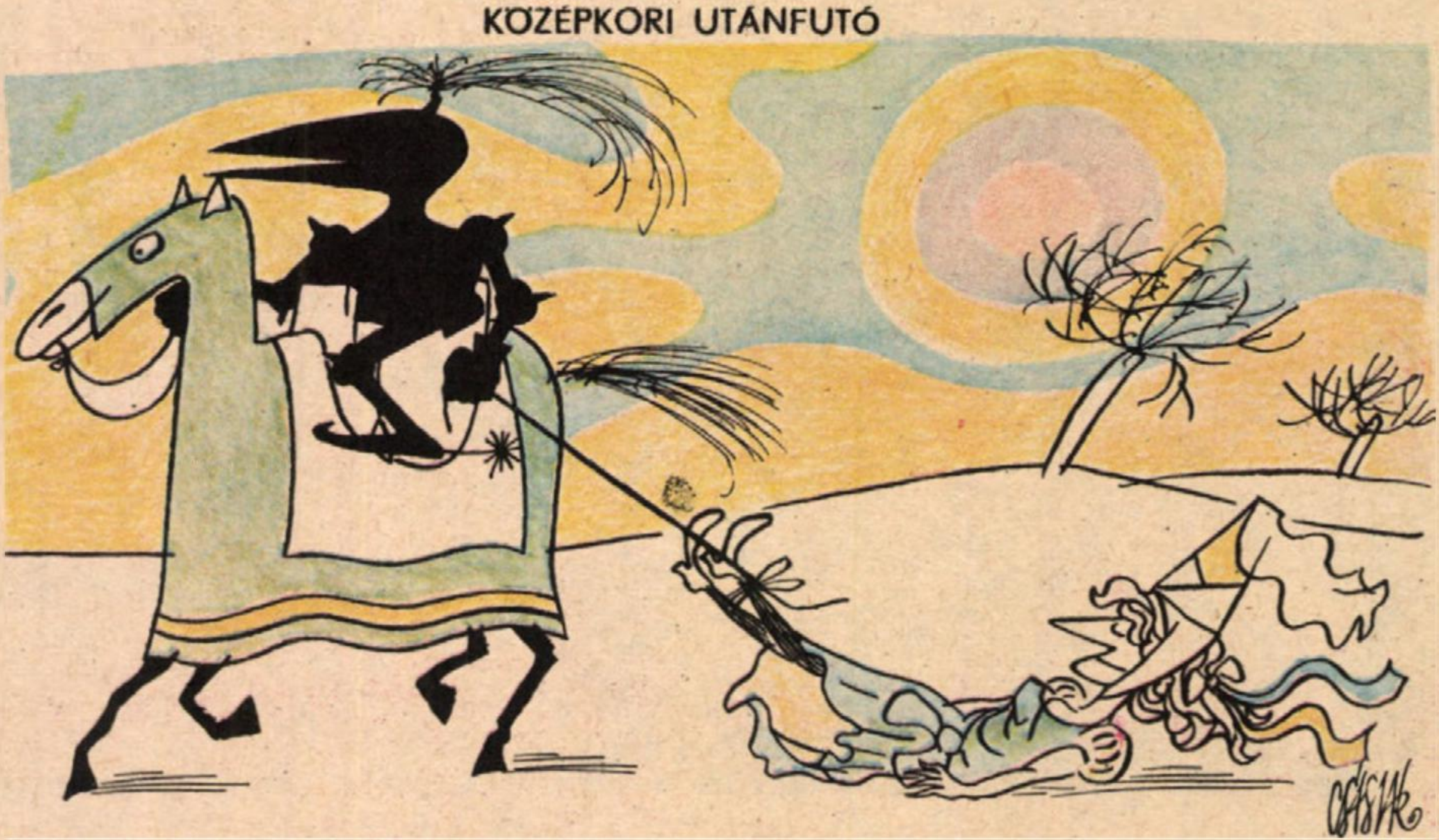

AZ ELSŐ MEGLEPETÉS

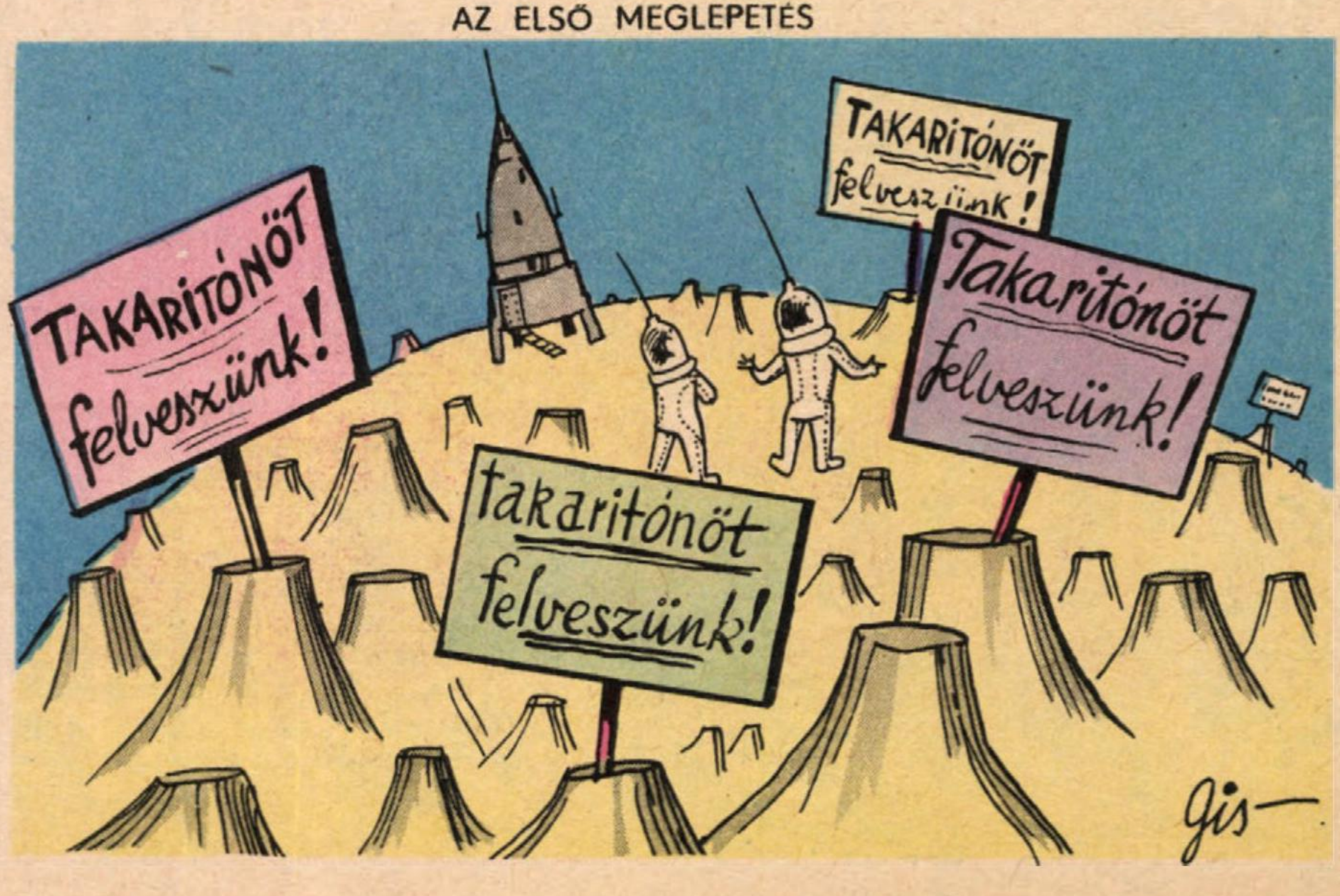
TAKARÍTÓNŐT felveszünk!
TAKARÍTÓNŐT felveszünk!
Takarítónőt felveszünk!
takarítónőt felveszünk!
gis

LEVISSZÜK A TENGER-PARTRA

KÖZVETLEN AUTÓBUSZ JÁRAT SPLITBE, DUBROVNIKBA. HOTELFOGLALÁS

20. SZ. AKÖV

MÁVAUT
BP., ENGELS TÉR
181-610
VOLÁN IRODA

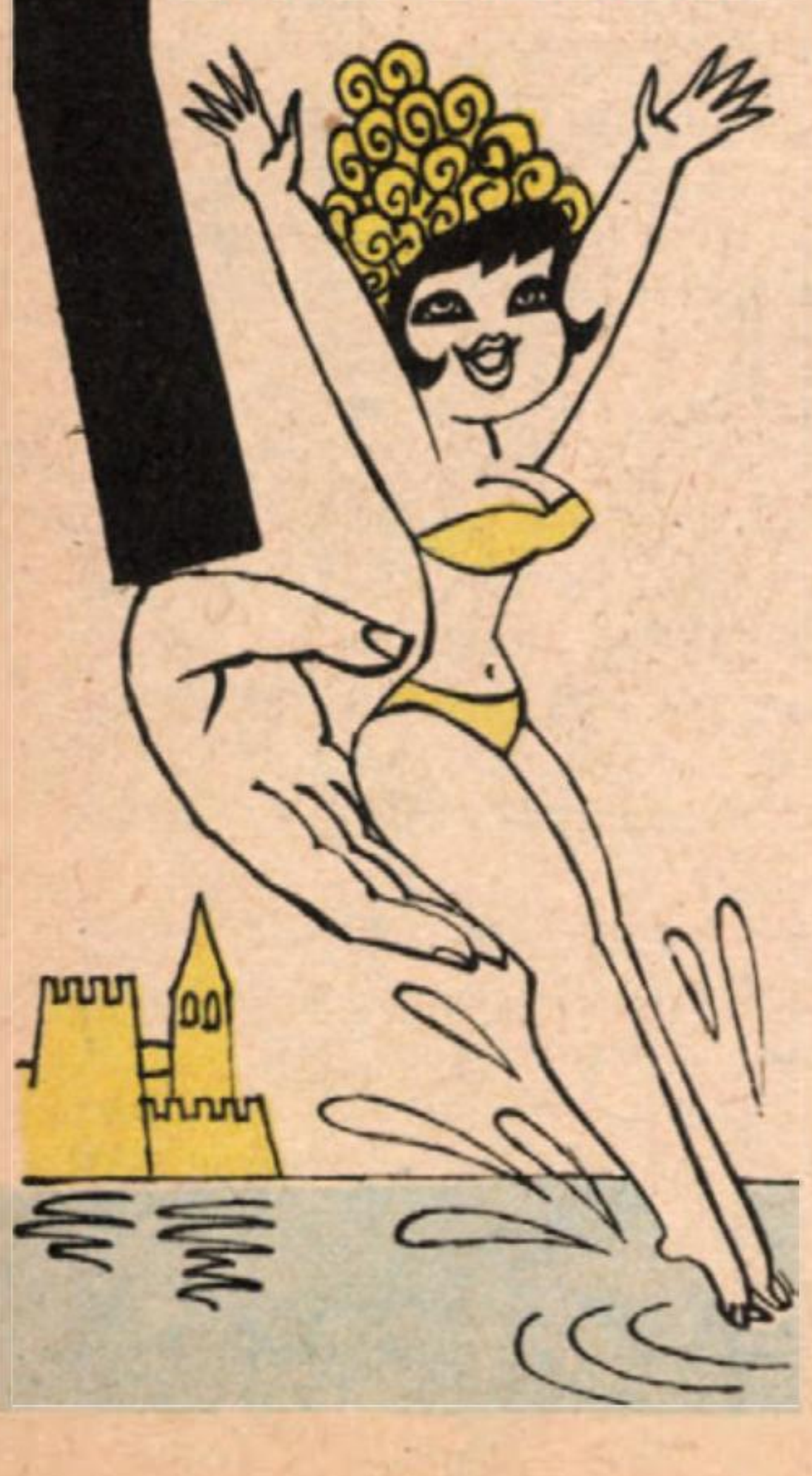

a legszebb nyári felvétel:

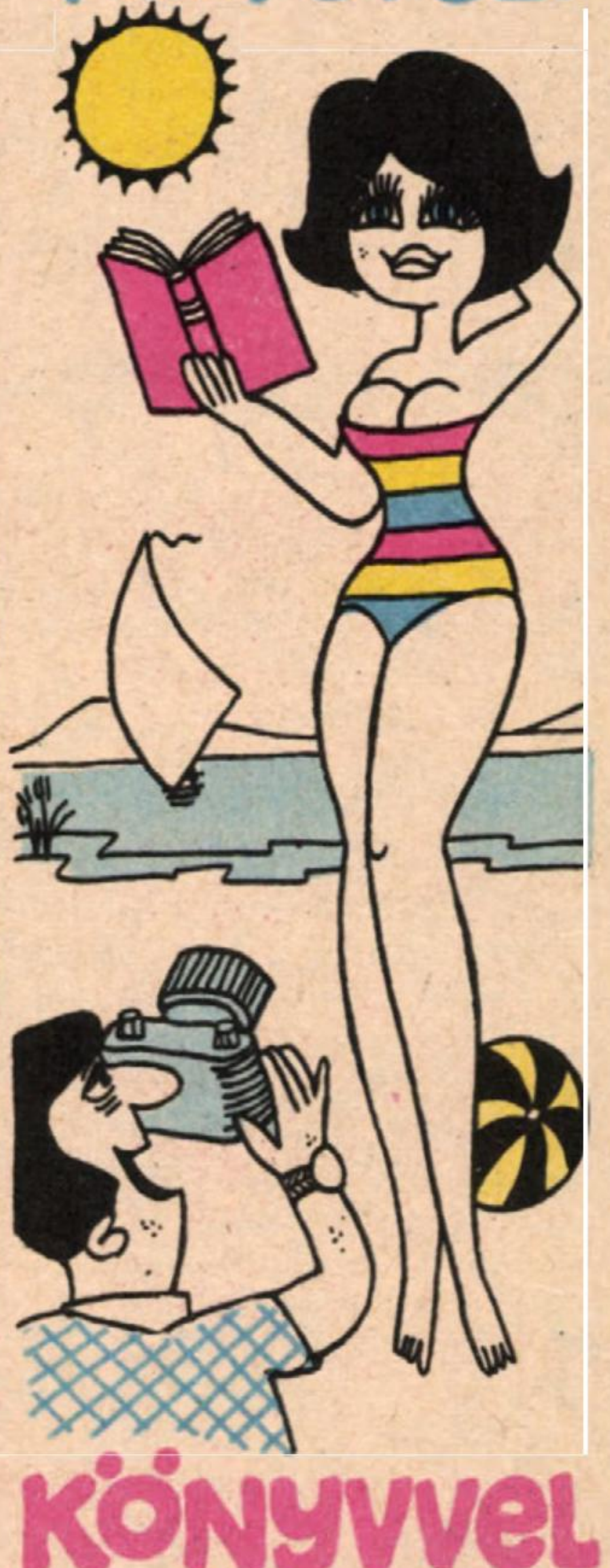

KÖNYVVEL A KÉZBEN!

állami könyvterjesztő vállalat

HIRDETÉSEK • HIRDETÉSEK

IMPORT HUMOR

LELKIISMERETI HARC

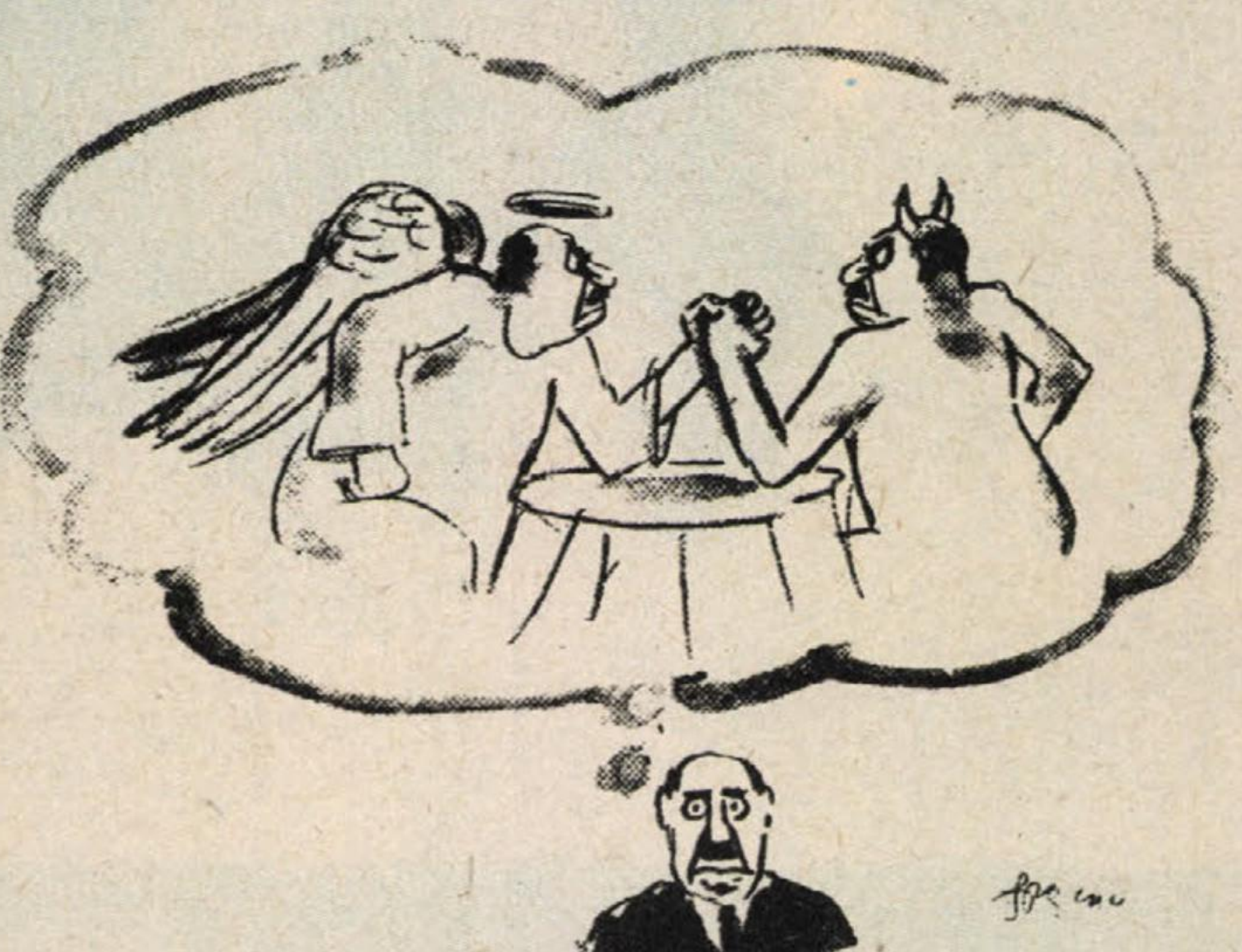

(„New Yorker")

ZÁRÓRA A SÖRÖZŐBEN

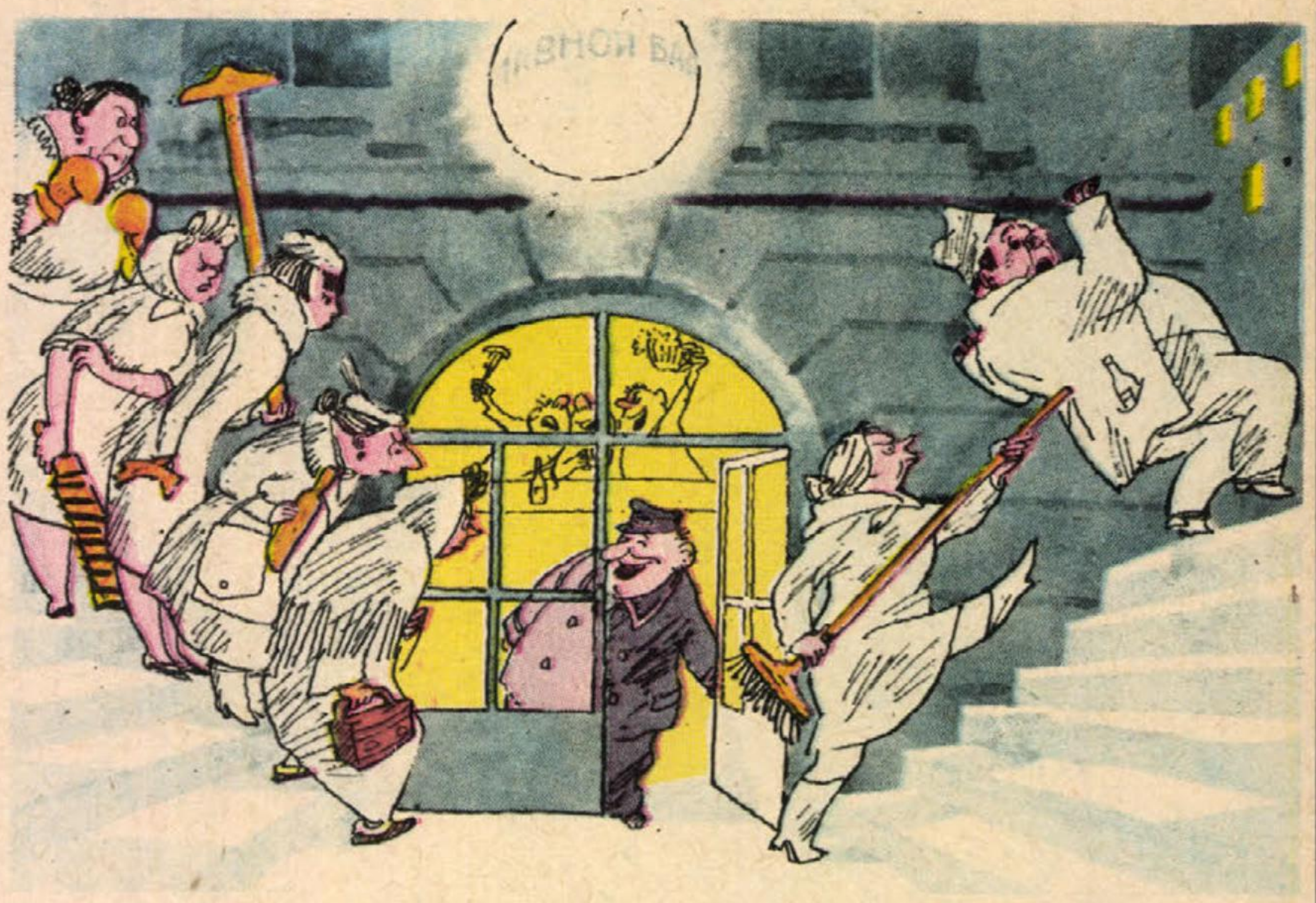

– Jöhet a következő asszony ...

(„Krokodil", Moszkva)

ÉLETUNTAK

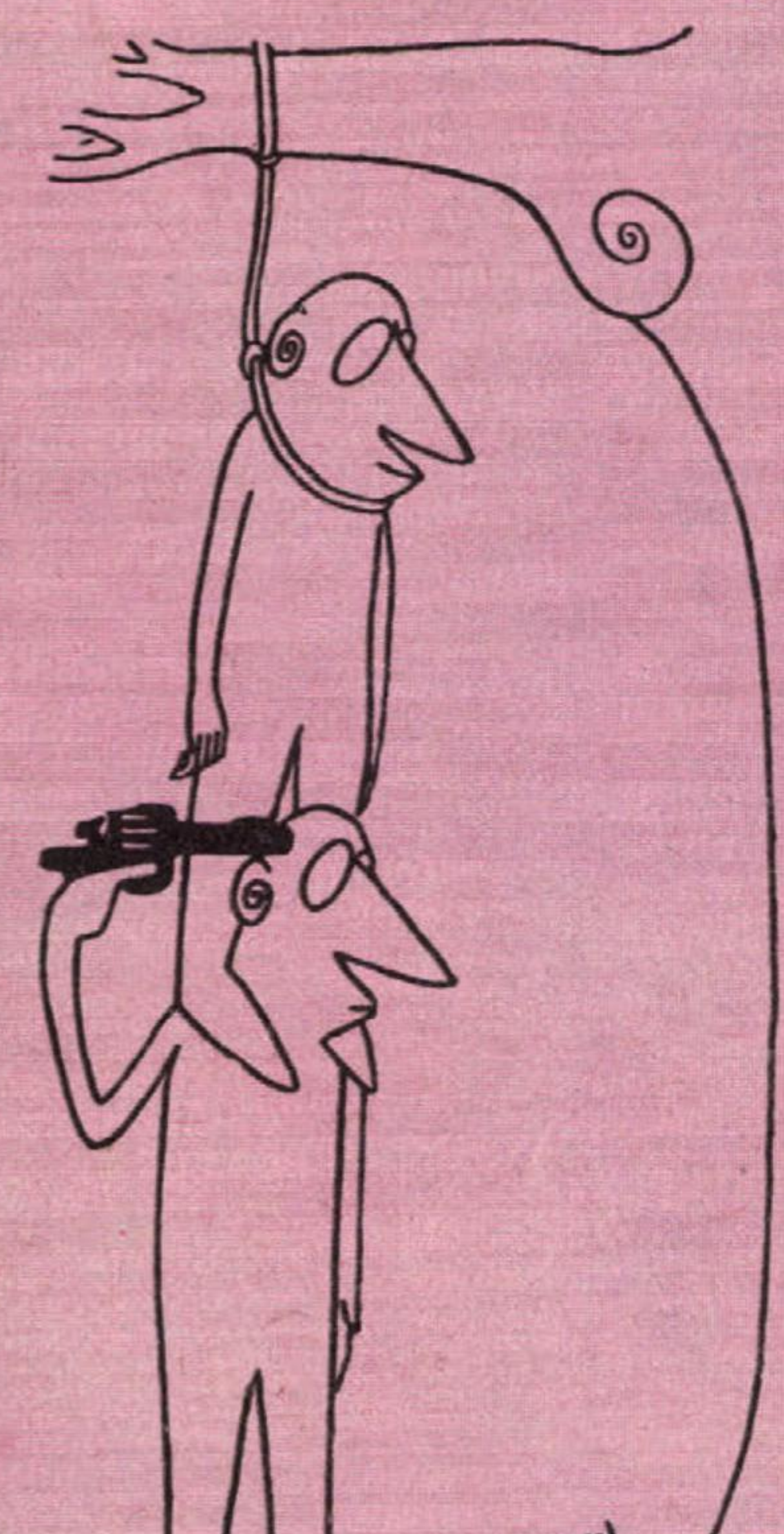

(„Jezs", Belgrád)

EGYENLŐTLEN VERSENY

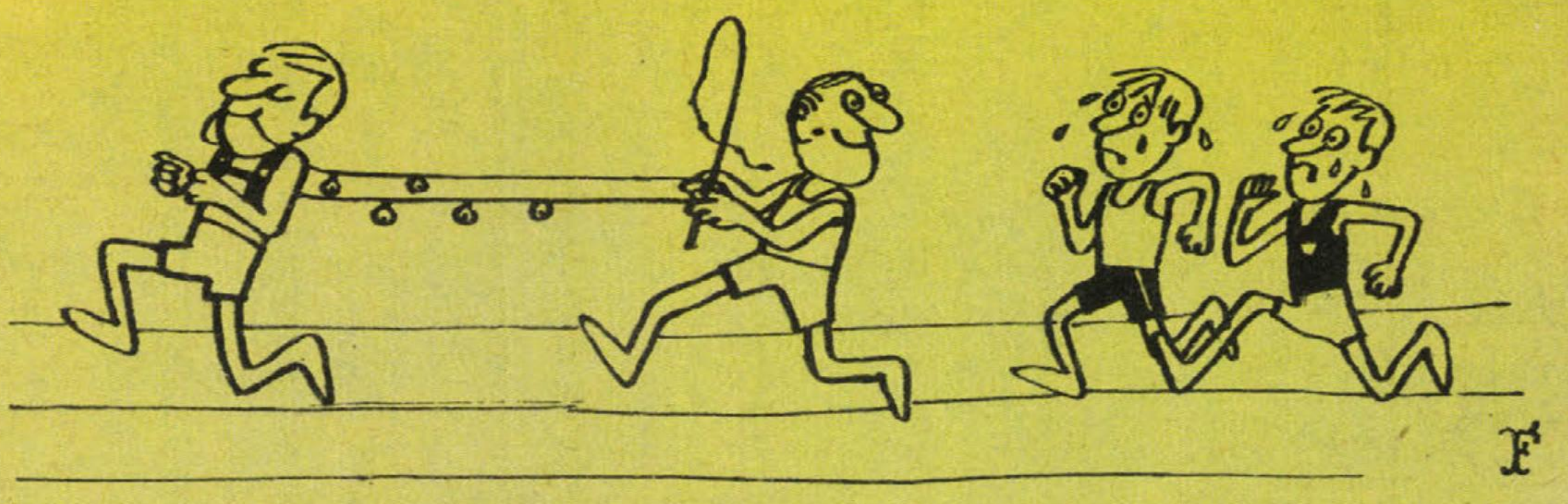

(„Szpilki", Varsó)

ROMANTIKUS TÖRTÉNET

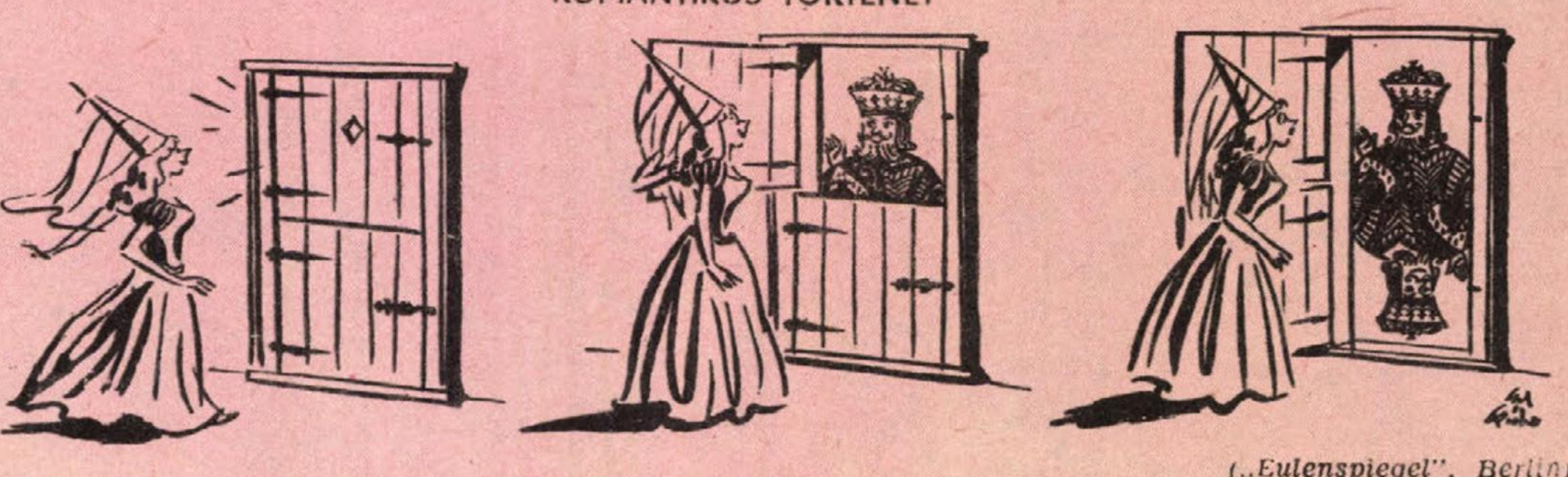

(„Eulenspiegel", Berlin)

KRIMI

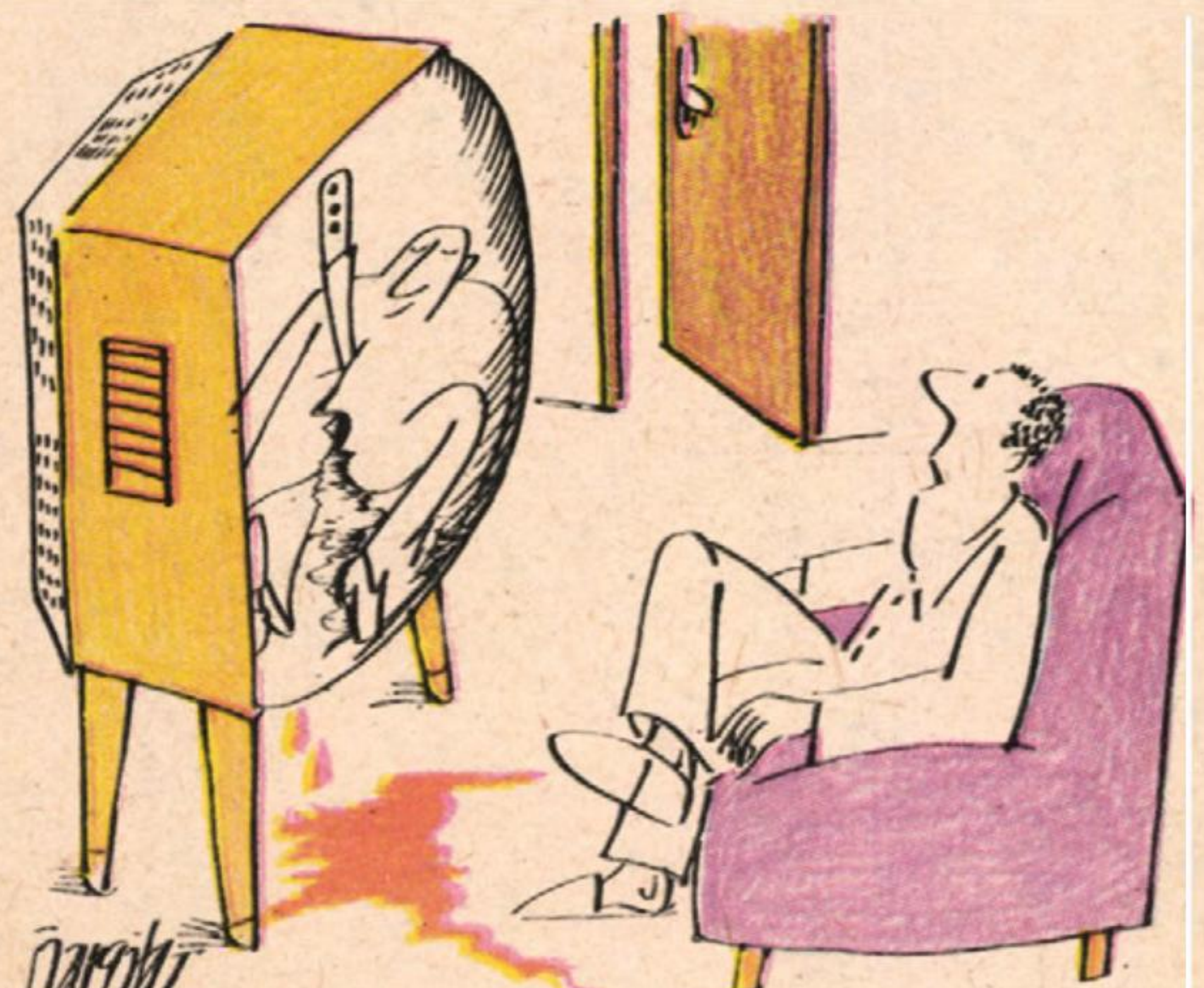

– Szívecském, hozzál be valami edényt ...

EGY HIVATAL, AMELY NEM OLYAN

Gráber Béla három napon keresztül alig huszonhétszer telefonált a FÉK hivatalba és az ötödik napon már ott is ült személyesen Tokod Bertalan főigazgató, egykori osztálytársa előtt. Sietve rátért a tárgyra. A hivatal egyik alosztályánál fekszik a kérelme, amelynek elintézését három hónap óta hiába várja. Jelenleg életbevágóan fontos lett számára az ügy, — ha kívánja a főigazgató, szívesen megindokolja, miért.

A főigazgató nem kívánta, hanem szólott eképpen:

— A legnagyobb készséggel állok rendelkezésére nemcsak gyerekkori jó barátaimnak, de minden becsületes hazámfiának. Azonban hidd el, erre semmi szükség. Nálunk megszűnt a bürokrácia, mint olyan, amit tapasztalhattál abból is, hogy egykettőre bejutottál hozzám.

— De ...

— Semmi de! — intette le erélyesen Tokod Bertalan. — Íme, itt ez a telefon ez a közönséges városi telefon. Jól figyelj! Tárcsázom az alosztály központi számát.

— Hálló! Kérem Botorka elvtársat! — szólt a telefonba, és Gráberra kacsintva súgta: csengetik. Aztán a telefonba: — Halló! Botorka elvtárs? — ismét kacsintás és — Gráber Béla vagyok. Jó napot kívánok ... Kérem fekszik ott nekem egy kérelmem. ... Hogy? ... Kész van? Mehetek érte? ... Mikor? ... Akár rögtön? ... Köszönöm, a viszontlátásra.

Gráber alig fél óra múlva ott volt a város másik pontján. Szemlesütve, pirulva lépett be Botorka előadó szobájába, s dadogva közölte, hogy kicsoda ő.

— Mit zaklat engem, kérem? Nincs félfogadás!

— Grá-ber Bé-la va-gyok — tagolta.

— Nem tetszett hallani, hogy mit mondtam? — kiabált az előadó.

— Bocsánatot kérek, de az imént, telefon-érdeklődésemre — hebegte Gráber ijedten hátrálva — azt tetszett ...

— Hogy? Gráber? — ugrott föl Botorka előadó és elkapta a távozni szándékozót. — Pardon. Igen — és mosolygott —, már emlékszem: Gráber Béla. Hát persze, hogy készen van, szíveskedjen helyet foglalni, Gráber elvtárs! Egy pillanat.

Az előadó zsebkendőjével megtörült egy széket, rányomta Grábert, majd az íróasztalához rohant, ahol sebesen föltúrta az aktahalmazt és közben dühösen sziszegte kollégájának:

— A góré az utóbbi időben úgy motyog az orra alatt, hogy az isten se érti a szavát. Azt pedig mégse kérhetem, hogy szíveskedjen betűzni a „nevét", mert azt hinné, gúnyolódom.

Sólyom László

BÓLOGATÓ AUTÓBÁBU

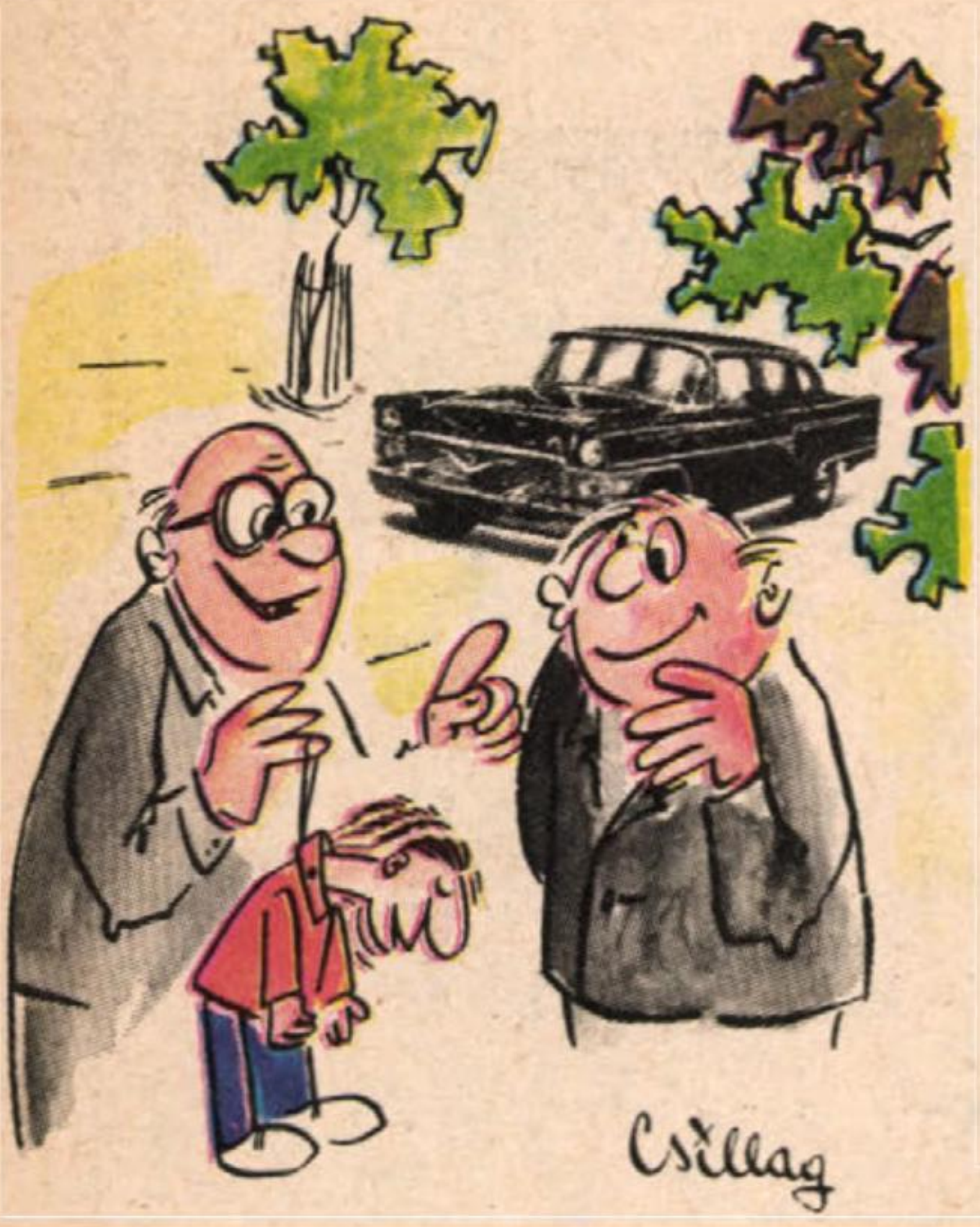

–Kedvenc beosztottamról mintáztattam!

RÉBUSZ

A 74. sz. rejtvényünk megfejtése:

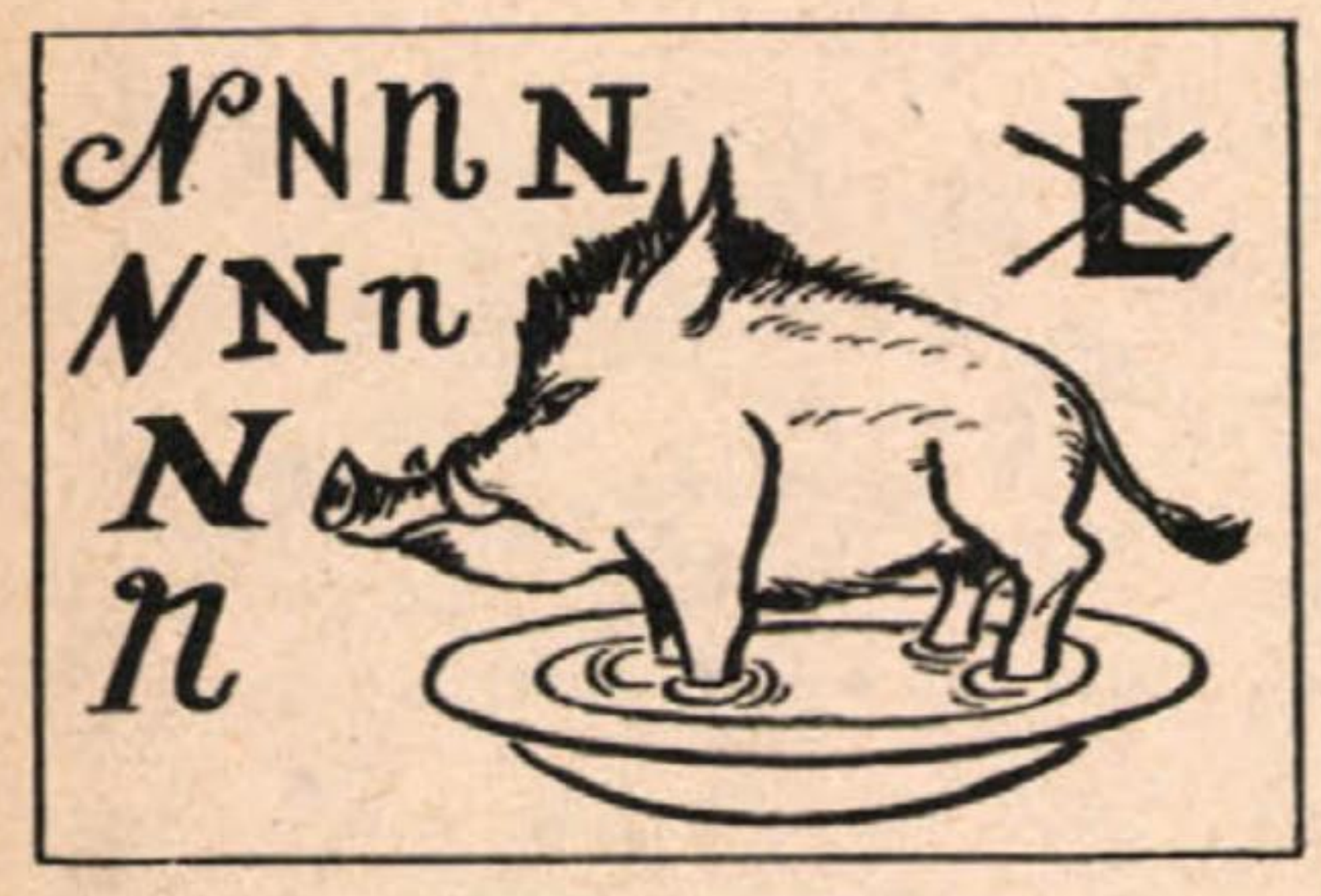

Minden lében kanál

A 100 forintos díjak nyertesei a következők:

Mák Ferenc, Szolnok, Verseghy u. 5.

Tóth Béláné, Hajdúnánás, Dorogi u. 7.

Selmeci Pálné, Budapest, XX., Marx Károly u. 199.

76. REJTVÉNYÜNK

ML,

A helyes megfejtők között háromszor száz forintot sorsolunk ki.

A megfejtéseket legkésőbb június 20-ig kell postára adni, kizárólag levelezőlapon, erre a címre: Ludas Matyi, Budapest VIII., Gyulai Pál u. 14.

MŰVÉSZSORS

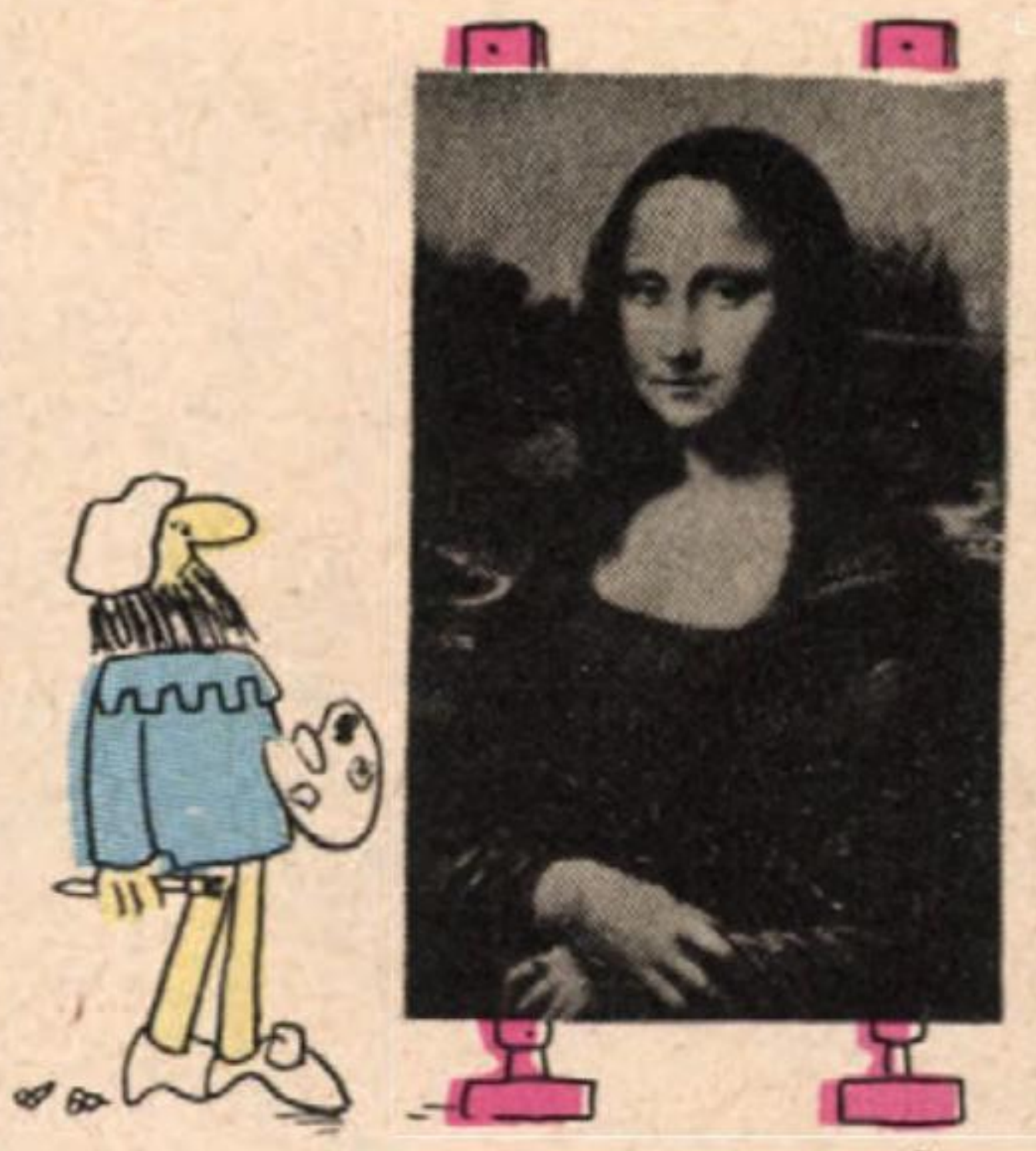

- Inkább a nagyszobát festetted volna ki.

SZTK-BAN

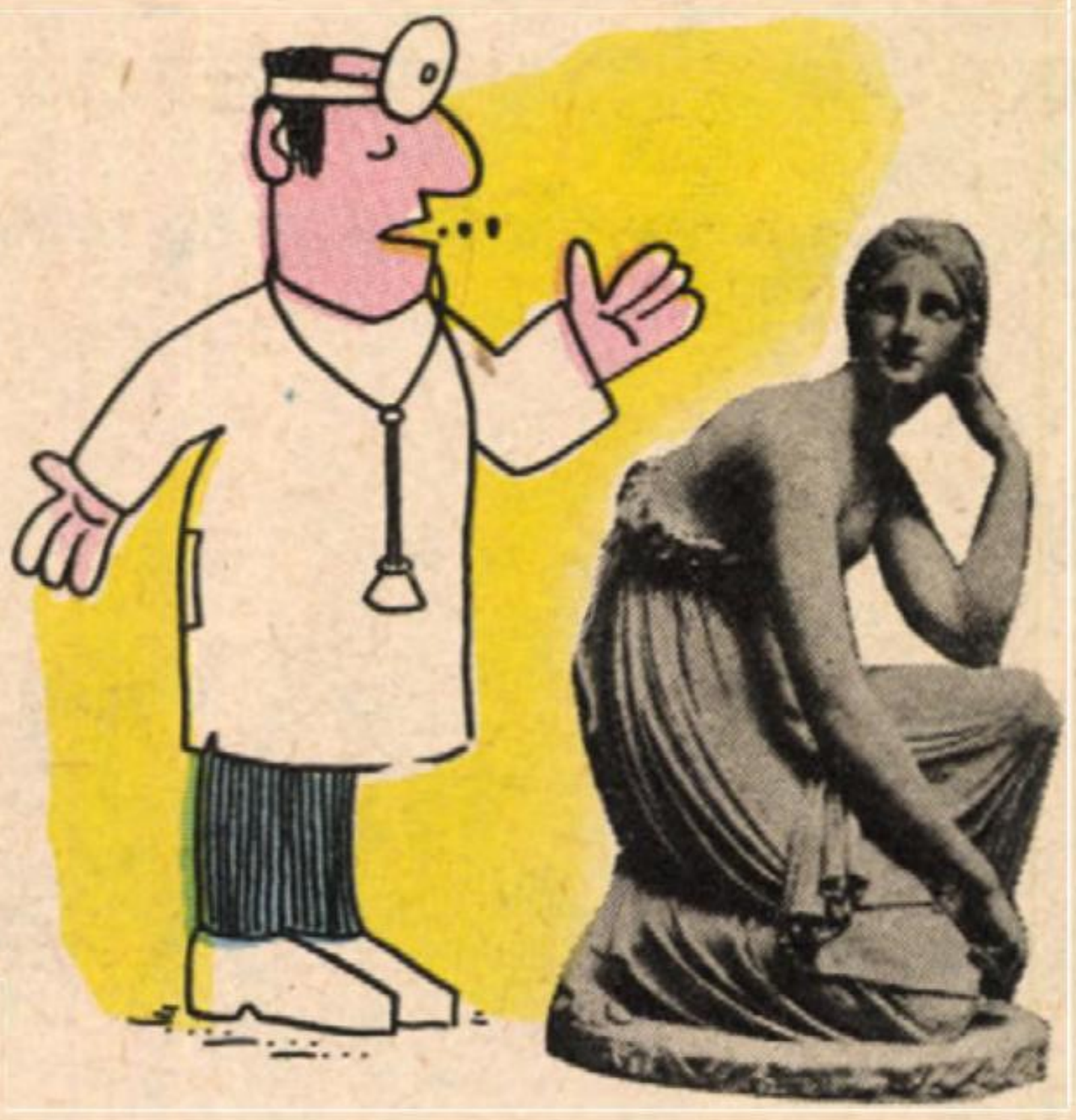

– Sajnálom, kedveském, ha nincs láza, nem tudom kiírni.

SZEMREHÁNYÁS

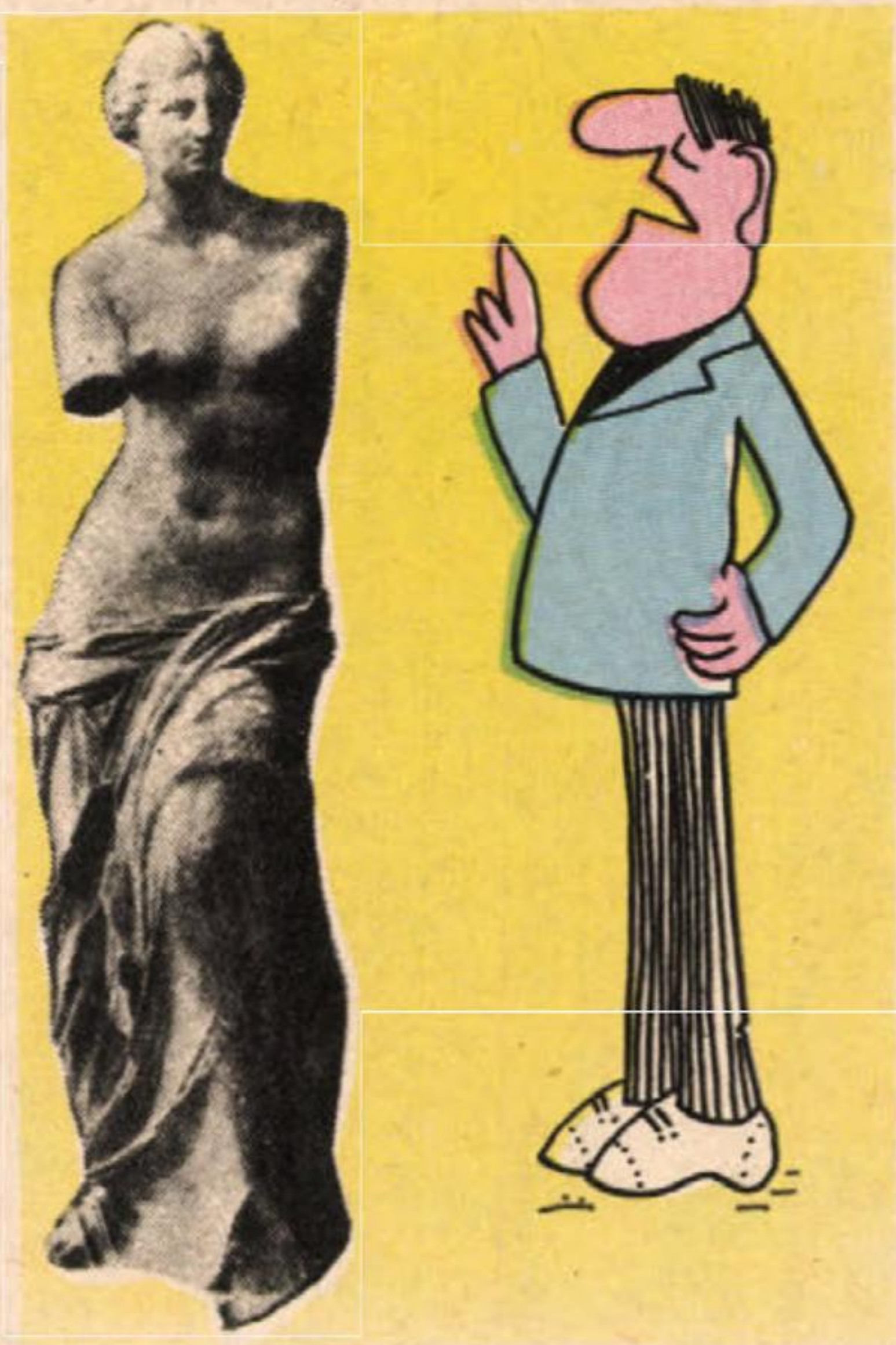

– Egyszer majd a fejedet hagyod el...

A HALDOKLÓ

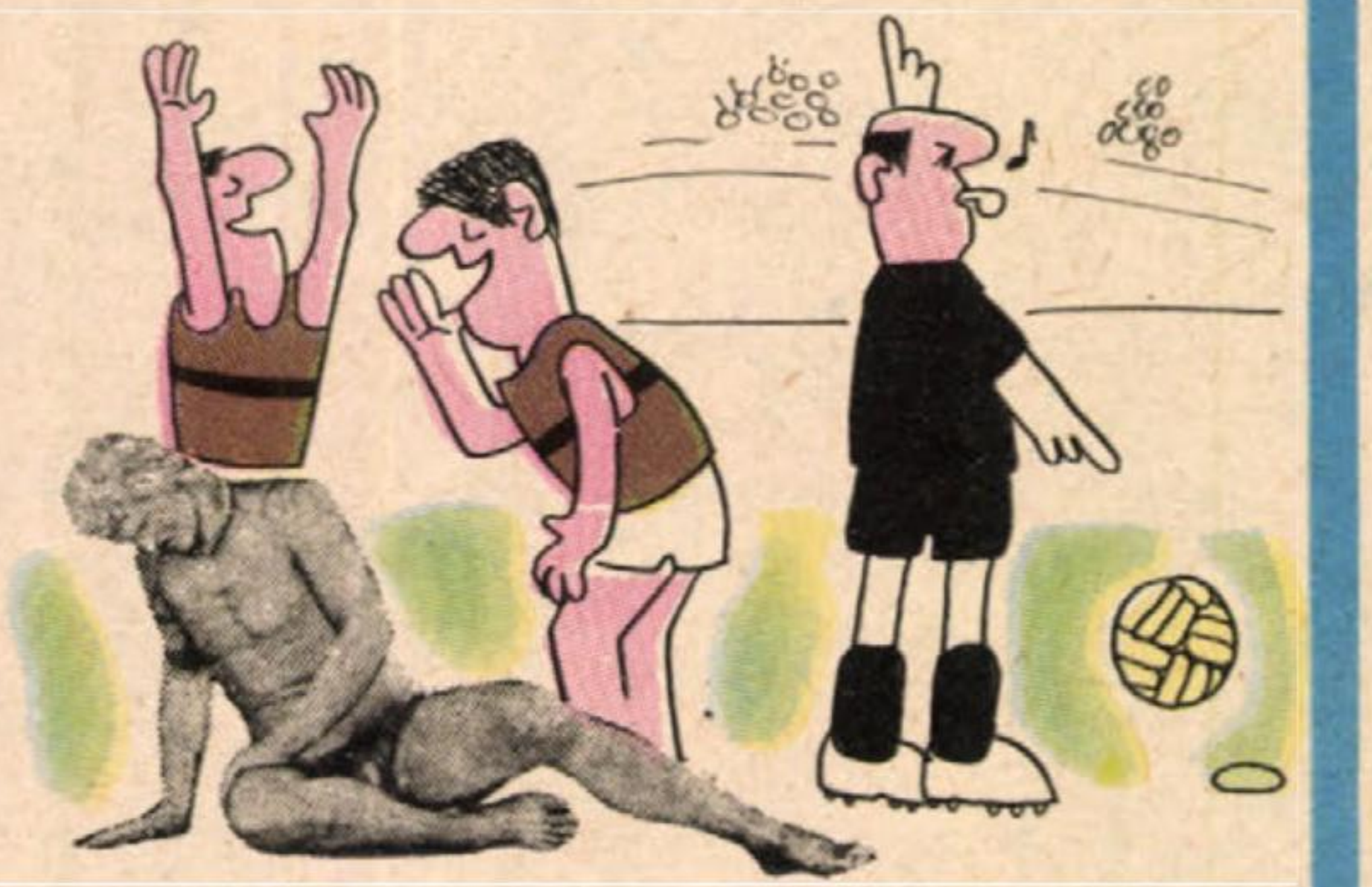

– Most már felkelhetsz, megadta a 11-est!

KORTÜNET

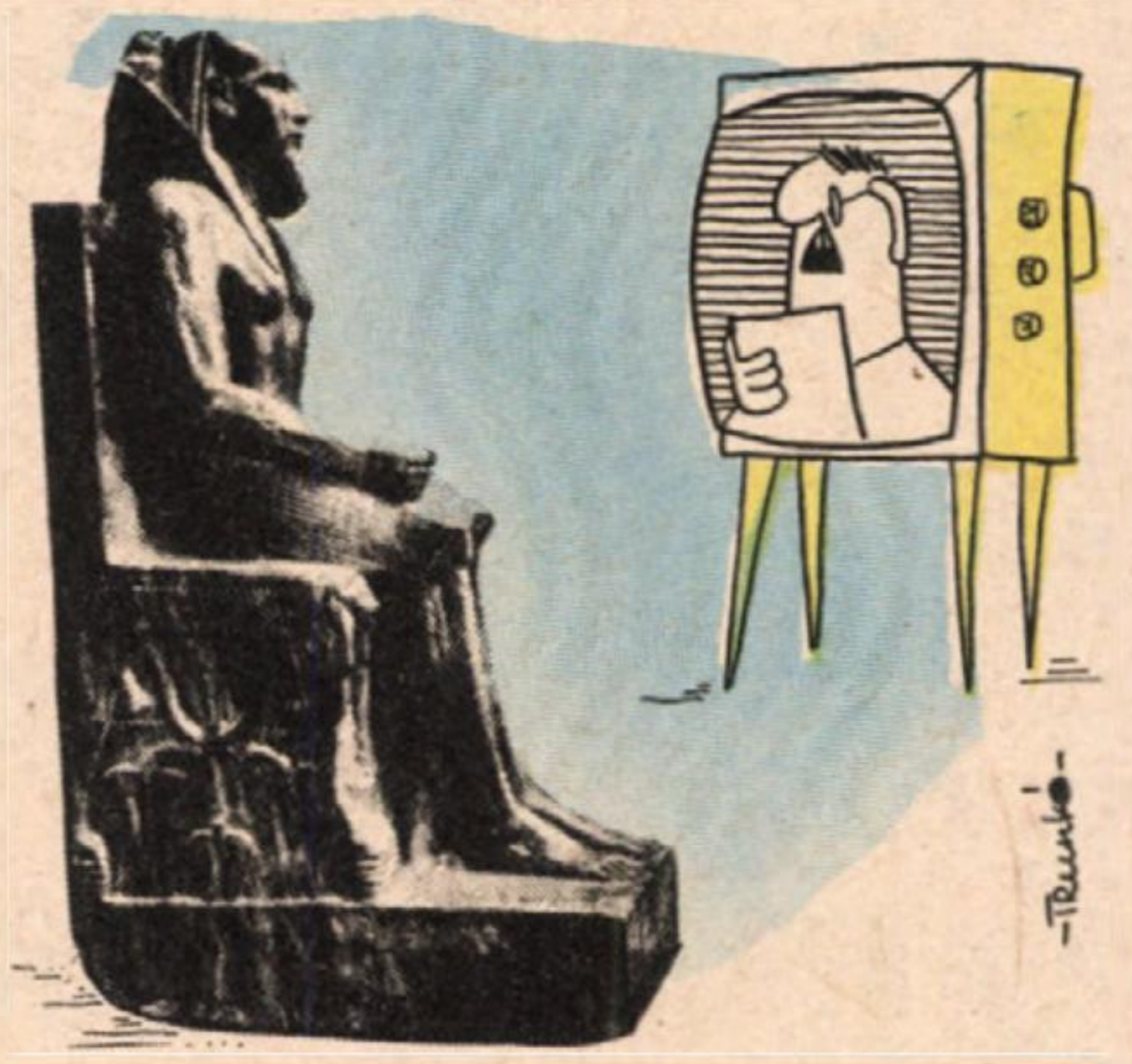

(Trunko Barna rajzai)

Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozhatunk.

MÁSODÁLLÁS

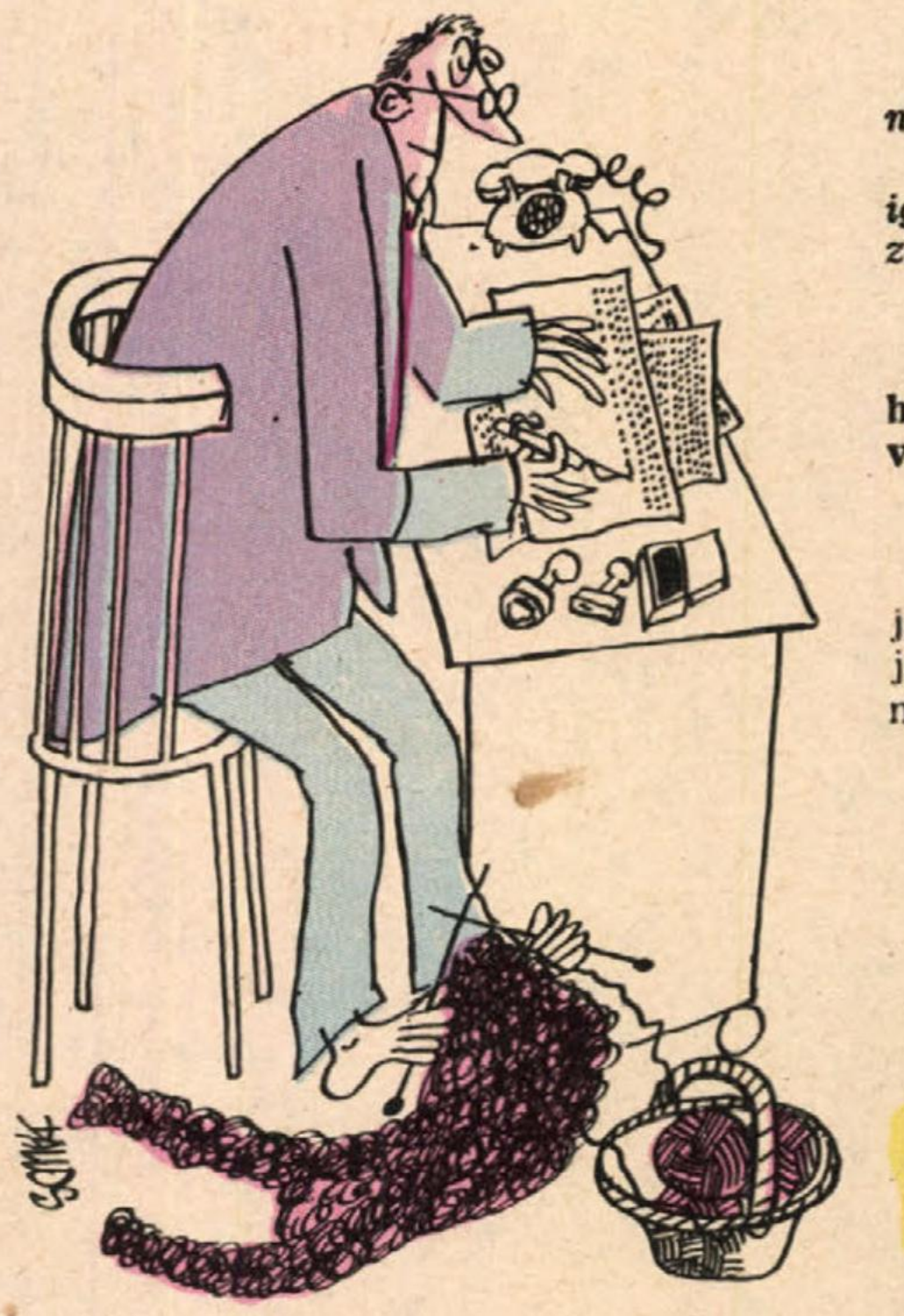

TŰNŐDÉSEK RÖVID PÓRÁZON

Vállalatunk munkatervében olvasom, hogy ezentúl hatékonyabban és korszerűbben kell dolgoznunk.

Most már tudom...

*

Hazudozóval még futballmeccsre sem megyek szívesen.

*

A szótár a szavak múzeuma.

*

Ez a művésznő a fotoriporterek zaklatásait csak akkor bocsátja meg, ha őt fényképezik.

*

— Mi, tokajiak, egy pohárral mindig többet bírunk inni, mint ti, patakiak.

— Igen. Mert gyengébb a borotok.

*

Választanod kell: vagy a nők, vagy a tudományok!

*

— Mit csinál X, a nagy magányos költő?

— Semmit. De arról igen részletes naplót vezet.

*

Mi jobb a gyufának: ha hever a dobozban, vagy ha meggyújtják?

*

— Ne légy vérszomjas — inti a farkas a juhot, mielőtt megtámadná.

E. Kovács Kálmán

BUKSI ÉS AZ ÉBRESZTŐ

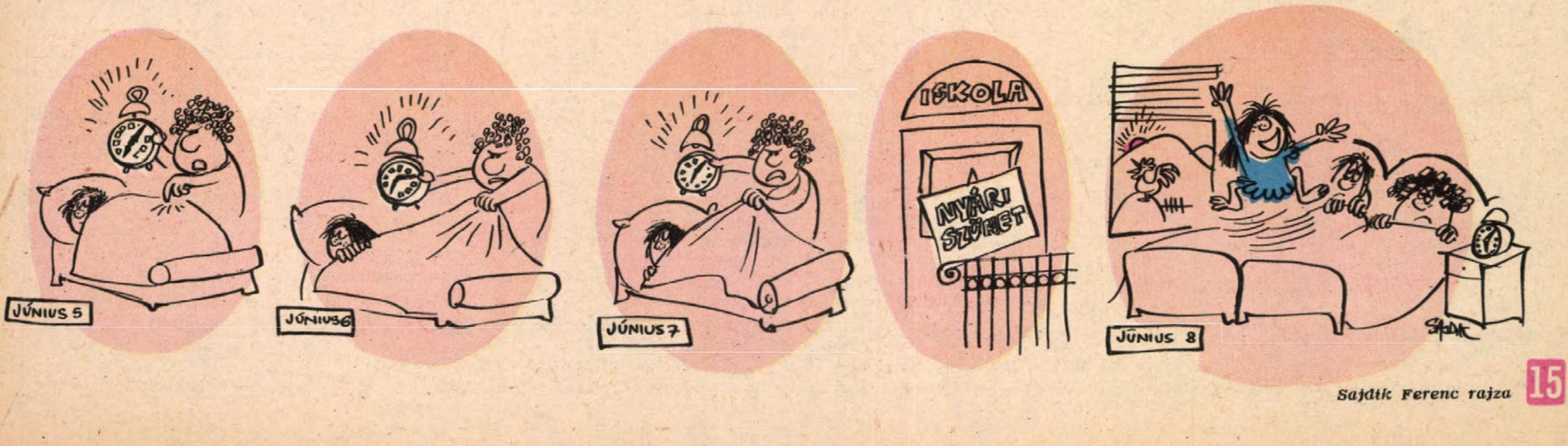

Sajdik Ferenc rajza

ORVHALLGATÓ

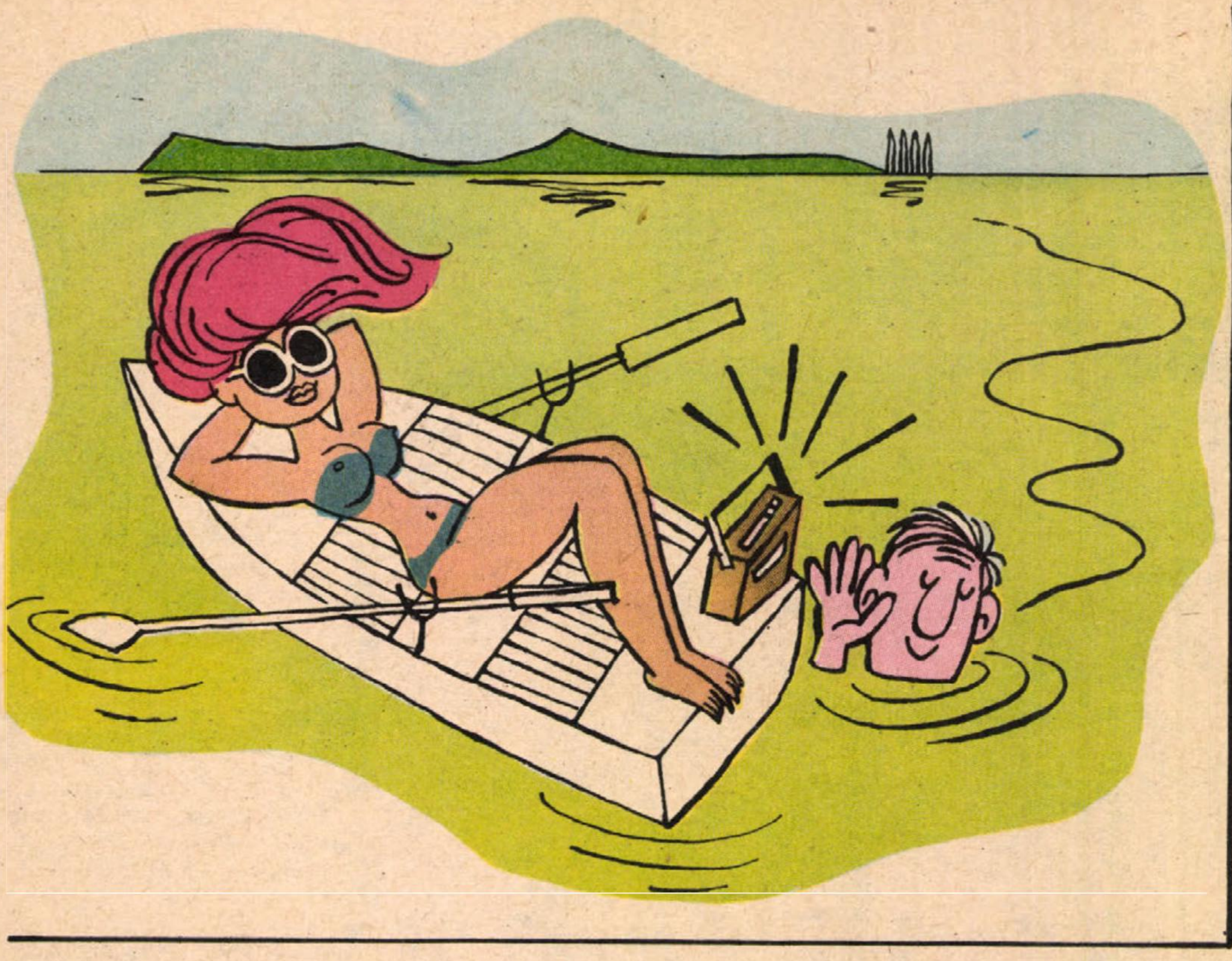

A TÜKÖR

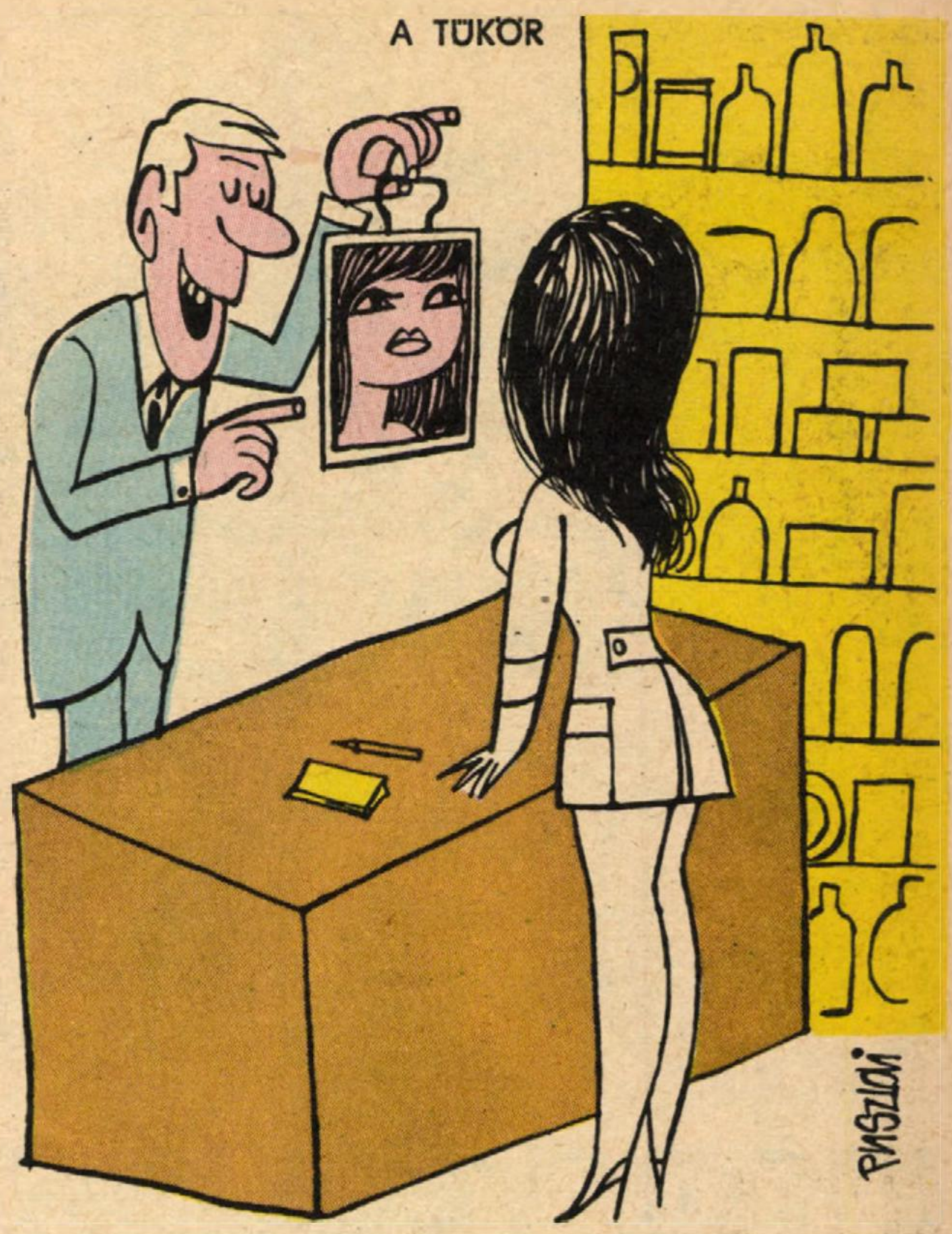

– Illik ilyen morcosan nézni egy kedves vevőre?

SZILÁNKOK

LEÁNYKÉRÉS

Férjes asszonynak kérd meg a kezét. Semmit sem kockáztatsz, s mégis boldoggá teszed őt.

SZORGALMAS KÖLTŐ

Verseket ír reggel 8-tól 4-ig, fél óra ebédidővel.

KARRIER

Nincs elegendő irigyed? Félő, hogy még nem csináltál karriert.

REKLÁM

ÉTTERMÜNK
KEDVES VENDÉGEI
MINDEN EBÉDHEZ VILLÁT
ÉS KANALAT KAPNAK!

JAVASLAT

Házas emberek is járhassanak a magányosok klubjába.

HONVÁGY

Gazdag magyar rokonaim élnek a távoli Pesterzsébeten. Most, harminc év után, hazalátogatnak a Rottenbiller utcába.

ŐRÜLET

— Egy iszappakolást kérek. De jól tessék bepakolni, mert messzire megyek!

HIRDETÉS

JÓZAN ÉLETŰ,
SZENVEDÉLYEKTŐL MENTES
IVÓPARTNERT KERESEK!

G. Sz.

DIÁKTÜNTETÉSEK NYUGATON

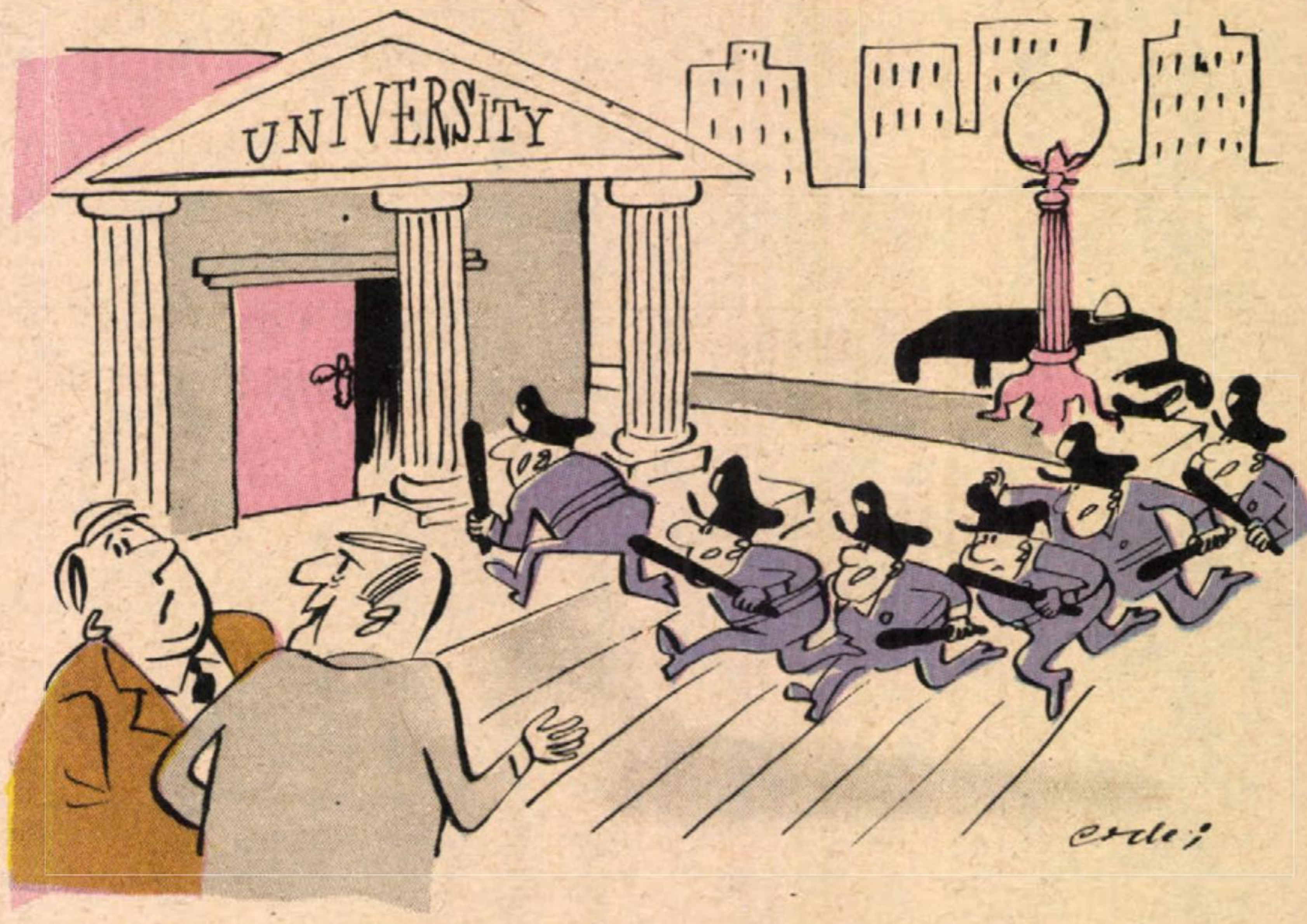

– Oda nézz! Mennyi rendőr jár itt egyetemre!

MADE IN USA

Az egyik új amerikai államtitkár kinevezése alkalmából nagy estélyt rendezett, amelynek fénypontja a pompás vacsorán kívül egy híres hegedűművész fellépése volt.

A hegedűművész kissé korán érkezett és megkérdezte az államtitkárt, hogy hol helyezhetné el a hegedűjét?

– Tegye le az előszobában – felelte az államtitkár.

– Isten ments! – döbbent meg a művész –, ott akárki nekimehet, ráléphet, felboríthatja. Ha nem tudná, ez egy 300 éves hegedű.

– Érdekes – csóválta fejét a házigazda –, maguk művészek a világ legkicsinyesebb emberei.

– Miért gondolja ezt? – csodálkozott a művész.

– Hogy miért? Itt van például maga. Minden fellépésével egy vagyont keres, és még sincs szíve egy új hegedűt venni!

ÉRDEKLŐDÉSI KÖR

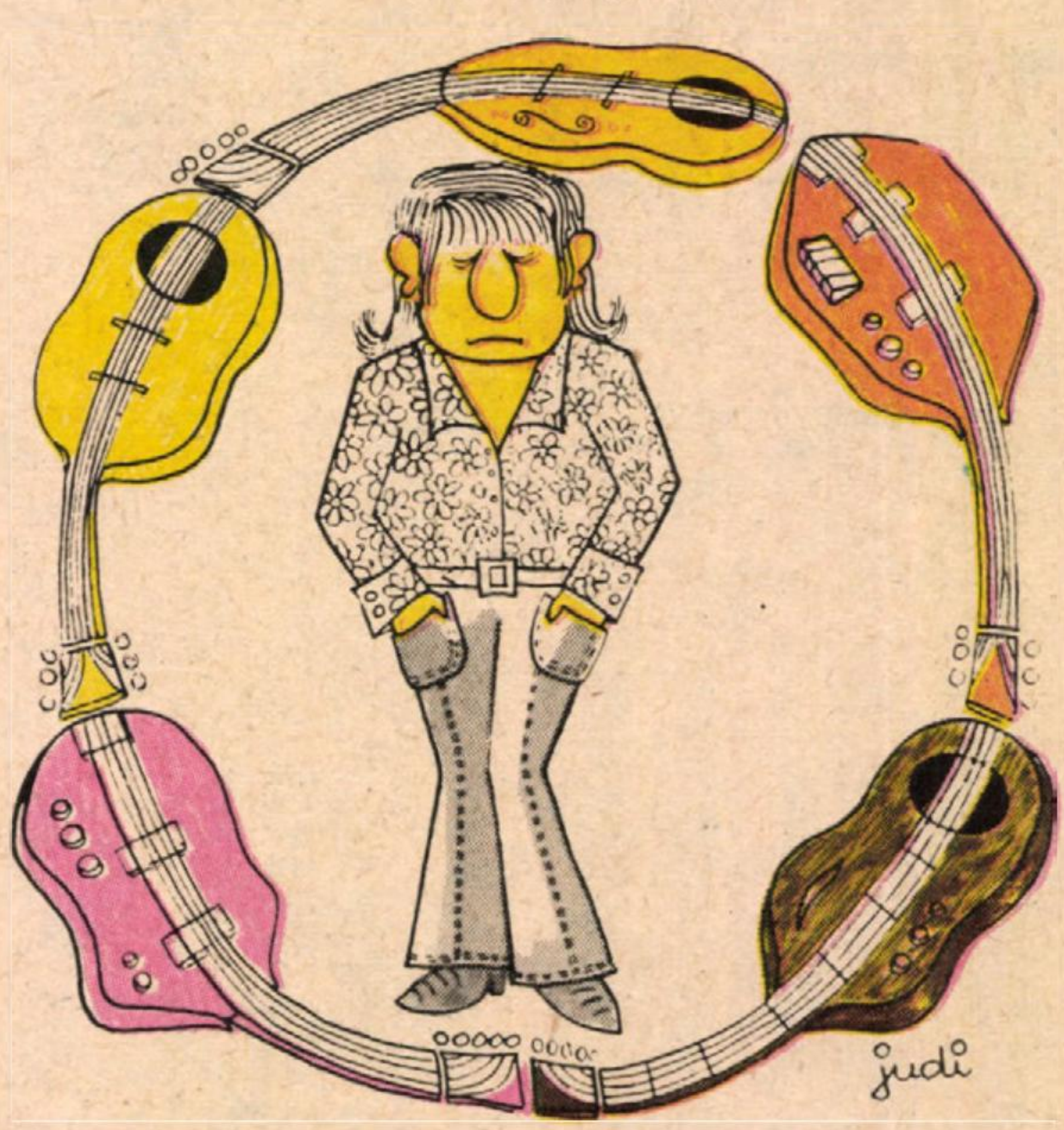

DERÉK FÉRJ

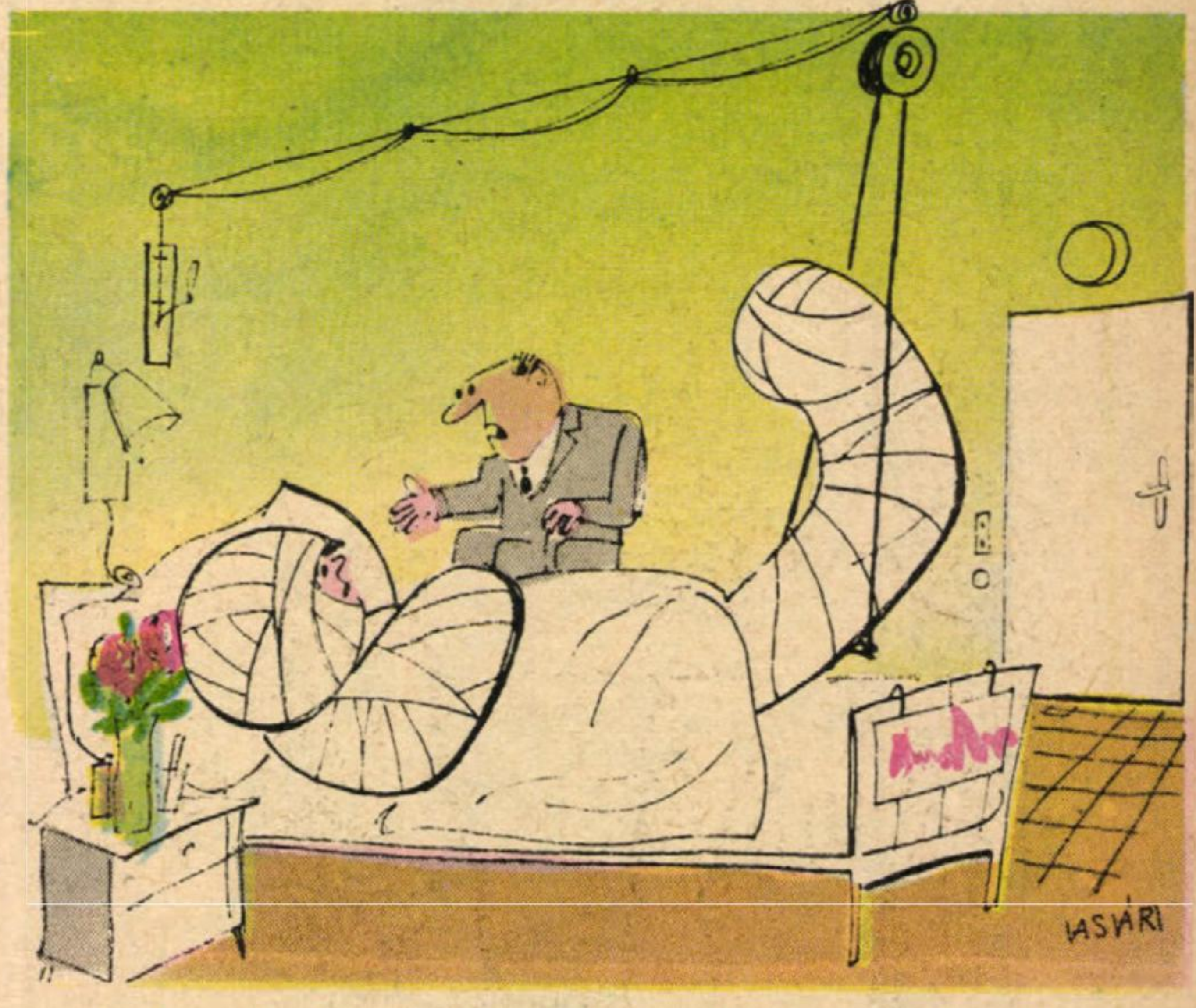

– Az a te bajod, Margit, hogy túl jó dolgod van!...

Főszerkesztő: Tabi László — Szerkesztő: Földes György — Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat — Felelős kiadó: Csollány Ferenc — Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. — Tel.: 335—718. — Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Tel.: 343—100, *142—220. — Árusítja a Magyar Posta — INDEX: 25.504
Készült ofszet rotációs eljárással, Ultraset 72-es gépen, a Zrínyi Nyomdában — 69.3152/2 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. — F. v.: Bolgár Imre